

Words

Give me one thing, tell me something I don't really need to know.
I'd like to step into your world, show me a secret, I promise to keep it safe and sheltered from the storm.
There's a lock someone's stolen the key, and took you away from me somewhere that no one can read you.
And your words are like weapons but you'll keep them inside, they cut like a knife
And you keep it together those feelings inside, there's nowhere to hide but away from me
And I just want to listen to your words.

lyrics : Darren Hayes - Words

Fandom: HP

Çift: Severitus

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Akıl okumada gittikçe güçlenen Harry'nin sakladığı bir sır, Hermione'nin büyük bir gerçeği ortaya çıkartmasına sebep olur. İki arkadaşın gerçeği öğrenme çabaları, hiçbir şeyden haberi olmayan büyükleri etkileyecek, bir ailenin nefret, zorluk ve savaşlara rağmen nasıl kurulabileceği sorusunu da yanıtlayacaktır.

Words

*Give me one thing, tell me something I don't really need to know.
I'd like to step into your world, show me a secret, I promise to keep it safe and sheltered from the storm.
There's a lock someone's stolen the key, and took you away from me somewhere that no one can read you.
~ Darren Hayes – Words*

"Hala yok mu?"
"Yok.. Kimse bilmiyor.."

Harry Potter derin bir nefes alırken başını sallar, arkadaşı Hermione onun kolunu sıvazlarken Harry kolunu kurtarmak ister ama kıpırdamaz, Hermione bir süre sonra ilgisi dağılırken diğer tarafa dönerken Harry bir nefes daha alarak sakinleşir...

Snape yaklaşık 20 gündür etrafta yoktur, kimse nerede olduğunu bilmiyor, büyükler de bir şey söylemiyorlardır, ama herkesin aklında aynı korku vardır.

Terk mi edilmişlerdir?

Bu adamın onları terk etmesi şimdiye kadar 'umurlarında olmayan' bir şeyken, ilk gerçekleşme ihtimaliyle herkes alarma geçmiş, ama zil hiçbir yerde duyulmuyorken Harry ortasında yürüyordu..

Bir şeyler oluyordu.

Ne oluyordu kimse bilmiyordu, ama bir şeylere yaklaşıyorlardı, bu bellidir. Herkes gergin, kimse konuşmuyor, ama herkes bir şeyler biliyor..

Harry hiçbir şey bilmiyorken sabrı tükeniyor, bekliyordu.

way to fall kalitesinde bir şey istiyorum kendimden.. neydi onda kriterlerim? betime özen, ayrıntıya özen, karakterizasyon, diğer karakterlerle ilişkiler, romansallaştırma.. garip bir şekilde bir şeyler bekliyorum bu senaryodan, içinde bir şey saklı, hissediyorum.. umarım yakalayabilirim..

S : Missy Higgins – Sugarcane

So grow tall sugarcane, eat that soil, drink the rain
But know they'll chase you if you play their little games
So run, run fast sugarcane.

"Ne yapıyorsun burada Harry?"

Pencerenin kenarında oturmuş, bacaklarını kendine çekmiş delikanlı başını kapıya çevirdiğinde Hermione'yi görünce cevaplar

"Hiçbir şey.. Oturuyorum.."

Hermione elinde bir kupa çayla içeri giriyorken kapının kapandığından emin olur, sonra tekrar önüne dönerek yürürken kahverengi bukleleri gri üzerine çizgili kazağına düşmüş,

genç kızın genç kızlığının belirtileri ince belinde ve hoş kalçasında ortaya çıkıyorken o bunlardan habersiz, hafifçe çatılmış kaşlarında arkadaşı için endişe gizli, sorar

"Ne düşünüyorsun?"

Harry tekrar camdan dışarıya dönerken cevaplar

"Snape.."

Hermione hafif bir 'ah' çıkartırken pencereye, onun karşısına oturur, ikisi büyük sokağa bakarlar, gece çökmüş, sokak lambaları yolu aydınlatıyorken iki sokak köpeği ortada yürüyorlardır, Harry mırıldanır

"Acaba Sirius şu anda nerededir?"

Hermione pencereye sığmaya çalışıyor, cevaplar

"Snape'i omzundan dürttüğüne bahse girerim.."

Harry hafifçe gülerken ona bakarken bacaklarını çeker, genç kız ortaya girerken sırtını karşı duvara dayar, ikisi sessiz, camdan dışarıyı izlerler..

Remus Lupin salondaki kağıtları inceliyorken bugün gelen Yoldaşlık üyeleri bilgilerini aktarıp gitmişlerdir, o sırada Harry ve Hermione camda mırıldanarak bir şeyler konuşurken kapı açılıp Charlie içeri düşer, nefes nefese, konuşur

"Remus, Snape'i görmüşler-" salondaki üç kafa da ona dönerken Charlie yürüyor, sertçe bir iskemle çeker, gacırdamasına aldırmadan otururken devam eder

"En azından yaşıyor, bunu anladık-"

"En azından?"

Harry oturduğu yerden fırlamışken masaya yürüyordur, Charlie cevaplar

"Evet Harry, en azından.. Adam ölmemiş-"

"Ya bizi sattıysa?"

"Bizi *sattıysa*, şimdiye kadar haberdar olurduk sanıyorum Harry.."

Remus'un gri sesiyle salon sessizleşirken Charlie'nin nefesleri duyuluyordur, hızlı hızlı geldiği belli olan genç adam devam eder

"Ne olmuş bilmiyorum, ama adam buraya gelmiyor, anladık.. Belki de bir tehlike vardır-"

"Muhtemelen öyledir.. Severus'un kendisini korumasına saygı duymalıyız, bu onun hakkı.."

Harry arkada gözlerini devirirken Hermione ona ayıplayıcı bir bakış atar, Remus ise onları görmüyor, konuşur

"Sağol Charlie, Severus'un hala yaşıyor olduğunu bilmek bizim için yeterli.."

Charlie onaylar, kalkarken diğer ikisine de hafif bir selam yollar, ve salondan çıkarken Harry Remus'a dönerek sorar

"Nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun Remus?"

"Zamanı saymayı iyi bildiğimdendir Harry.. Severus'a biraz vakit ver.."

Harry iç çeker, dönerek o da salondan çıkarken Hermione sessiz, Remus'un boşalmış çay bardağını alır, kendisinininkiyle birlikte salondan çıkar..

"Harry?"

Harry uykulu fısıltıya dönmezken cevaplar

"Git uyu Ron-" ama Ron uyanmış, onun yanına ilerlerken sorar
"Snape geldi mi?"

Harry çıkıyorken kapının kilidine eğilmiş, kurcalıyordur, Ron fısıldar

"Peki seni öldürmeyecek mi?"

Kapı açılırken Harry dikleşerek sırttır, Ron da gülümserken ikisi içeri girerler..

İkisi karanlık odada duruyorlarken kapı arkalarından yavaşça kapanır, Harry sağına dönerek demin gördüğü şamdana uzanır, yanında el yordamıyla kibriti bulup yakarken oda bir an sonra aydınlanır, Ron fısıldar

"Ne arıyoruz?"

Harry bilmiyorum diye cevaplarırken yürüyor, konuşur

"Herhangi bir şey.. Daha önce neden yapmadık bilmiyorum-"
"Snape her an gelebilirdi çünkü-"
"Kesinlikle.."

Ron da kitaplığa ilerler ve sırayla bakınırken ikisi de şimdilik bir şeye dokunmazlar..

Harry masanın çekmecesini açmış, zarfları sırayla inceliyorken mırıldanır

"Adamın eşyalarını burada tutması şaşırtıcı-"
"Kimsenin dokunmayacağını düşünüyordur.."

Harry doğru derken pulların nereden basıldığına bakıyordur, Paris, Venedik, Monaco, Paris, sonra tekrar çekmeceye koyar, diğer çekmeceye geçerken Ron yatağa oturmuş, başucundaki eşyaları inceliyordur, minik çekmeceyi çekerken mırıldanır

"*Büyücünün Asası* falan çıkarmış-" Harry gülümseyerek başını ona kaldırır, bakarken Ron arkadaşının ateş vuran yüzünün ne kadar değiştiğini, büyüdüğünü bir daha görür, sonra çekmeceye bakarken Harry bekliyordur, Ron kaşlarını çatarak içine uzanır ve bir madalyon çıkartırken Harry temkinli bir sesle mırıldanır
"Dikkatli ol Ron.."

Ron başını sallarken cevaplar

"Açılmıyor zaten.. Büyülü herhalde-" ona atar, yıllarca Snitch yakalamış el hızla kalkar ve madalyonu yakalarken indirerek elinde çevirir, ışığın aydınlığında incelerken incecik gümüşten zırla kaplı, yuvarlak madalyon parlıyordur, Harry mırıldanır
"Kolye ucu gibi-"
"Daha büyük fakat.."

Harry doğru derken Ron yanına gelmiştir, delikanlı madalyonu elinde çevirir, mırıldanır

"Açılmadı mı?"

Arkadaşı cıklarken Harry diğer çekmeceyi kapatır, sonra madalyonu açmayı denerken kilit birden açılır, Harry şaşırırken bir şey aşağı düşer, Ron onu almaya eğilirken Harry kapaklara bakar, baktığında kaşlarını çatarken Ron bir kolyeyi tutuyor, mırıldanır

"Kopmuş bu.. Ne çıktı içinden?"

Harry sessiz, ona çevirirken cevaplar

"Annem.."

Ron'un bakışları resme inerken Harry sessiz, düşünüyordur, fısıldar

"Neden?"

"Annenin Snape'le arkadaşlığı var mıydı?"

"Bilmiyorum.. Yani, o hafızada gördüm ama-"

"Hangi hafıza?"

Harry susarak önüne dönerken sol eliyle kafasını kaşır, sonra tekrar madalyona dönerken mırıldanır

"Annemin bunu ona verdiğini sanmıyorum.. Diğer taraf boş, babamın resmi yok-"

"Babama vermediğine göre-"

"Ona verdiği belli değil Ron!"

Ron ellerini kaldırarak susar, Harry o sırada kolyeyi görürken uzanarak alır, birbirine geçmiş LP harflerine bakarken ona kaldırarak gösterir

"Babamın zamanından bunlar.. Çalmış adi herif-"

"Harry, yavaş gel-"

"Nasıl yavaş geyim? LE olması lazımdı, Lily *Evans*, ama orada Potter var-"

"Belki arkadaştırlar-"

"Ve kolyesini mi saklamıştır? Evet *elbette*.."

Ron bir şey söylemez, huzursuz olmuş, odaya bakarak mırıldanır

"Çıkalım hadi.. Her an adam gelecekmiş gibi hissediyorum.."

Harry bir şey söylemeden madalyonu kapatır ve çekmeceye bırakır, sonra mumu üfleyip söndürür, dışarı çıkarırken Ron sorar

"Kolyeyi de koydun mu?"

Arkadaşı evet derken kapıyı ardından çeker, kapatıp kilidi oturturken Ron onu odasının tarafına ittirir, Harry oraya giderken Ron da odasına gider..

Harry odasında, kolyeyi evirip çeviriyorken aşağıda bir şeyler devrilir, birileri bağırırken delikanlı kolyeyi yastığının altına tıkar, sonra koşarak kapıyı açar ve aşağı giderken diğer kapılar da açılıyordur, Harry salona daldığında bir an kapıda donar, Ron onun elini ittirip içeri girerken bağırır

"Ne oldu?!"

Remus kanepenin ardında yere çökmüş, bir şeyle uğraşırken cevaplar

"Orada kalın-" ama Ron ilerlemeye devam ederken Hermione onu çeker, genç kız iki koluyla ona asıldığı için Harry'i durduramazken Harry kanepenin geniş açısından dolaşmış, yerdeki durumu görünce gözleri büyür, Hermione de Ron'u bırakıp onunla beraber koştururken Remus iç çekerek konuşur

"Havlu getirin.."

Hermione ikiletmeden koşar ve dönerek giderken Ron ve Harry yerdeki adama bakarlar..

Harry ve Ron adamı kaldırmış, kanepeye taşıyorlarken Ron dişleri arasından güç alarak tıslar

"Ne işi var bu halde burada-" Remus bilmediğini söylerken Harry adamı koltuk altlarından tutmuş, kanepeye bırakır, Ron da ayaklarını bırakırken Harry elleri belinde, belini oturtuyor, sorar

"Bir şey demedi mi?"

Remus Hermione'nin getirdiği sıcak suyu alırken cevaplar

"Anladığımı söyleyemeyeceğim.. Birinin bariyerleri kırdığını söyledi.. Ama ne bariyeri bilmiyorum.."

Ron ve Harry bakışlırlarken Hermione fısıldar

"Yoldaşlık olabilir mi?"

"Yoldaşlığın bariyerlerini kırsalar yalnız olmazdık, ya da Severus mutlaka bir şey söyler ve öyle kendinden geçerdi-"

"Adam onu da mı planlı yapacak?"

"Severus ise, evet Harry.. Garip bir şey olduğu kesin, böylesine bir geliş umursamadığına göre.."

Kimse ne olduğunu bilmezken Ginny uykulu, gelmiş, ne olduğunu sorar..

S : Yann Tiersen - Watching Lara

Remus diğerleriyle konuşmaya ve durum raporu almaya gitmişken Ginny de uykusuna geri dönmüştür, öyle ya, Snape nasılsa dönmüştür.

Hermione koltuklardan birine kıvrılmış, başı yastığa dayalı, uyuyakalmışken Ron diğer koltukta onu izliyor, bir şeyler düşünüyordur..

Harry ise Snape'in yatırıldığı kanepenin karşısındaki sehpara oturmuş, adamın dibinde, yeşil bakışları onun suratından bu kayıp zamanı anlamaya çalışırcasına onu izliyorken çenesi sıkıdır, Snape ise gevşemiş, uyuyorken Harry ona kimin bunu yaptığını, ve adamın *nasıl* buraya gelebildiğini merak eder..

"Gözlerini açıyor-"

"Asası nerede-"

"Burda, Snape?"

Snape gözlerini açıyorken Harry kanepenin üzerinden ona eğilmiş, suratına bakıyordu, koyu gözler onu görünce yüz buruşurken Harry sorar

"Kalkabilecek durumda mısınız?"

Snape hafifçe başını sallar, Harry geri çekilirken Snape asasını onun elinde görür ama şimdilik bir şey söylemezken parmaklarını koltuğun tepesine bastırarak dikleşiyor, sorar

"Lupin nerede?"

"İçerde, birazdan gelir.. Senin neyin var?"

"Sana hesap vermem mi gerekiyor?"

Harry kaşlarını çatar, bir şey söyleyecekken kapı açılınca susar, Remus içeri girmiş, sorar

"Severus, umarım daha iyisindir?"

Snape sert bir baş hareketiyle onun daha fazla sormasını engeller, sonra dönerek Potter'a bakarken Harry onun bakışıyla geriler, Snape açılan alanda daha rahat nefes alırken kanepeye dayanarak kalkacak olur, ama sırtı acırken Remus yakalayarak onu tutar, Snape onu ittirirken tıslar

"Hareket edebiliyorum-"

"Yavaş olsan da-"

"Öldürmeyeceği kesin-"

"En azından burada.."

Snape onu ittirir ve tek başına ayakta dururken Remus etkilenmemiş, tekrar sorar

"Ne oldu Severus? Çok uzun süre seni göremedik-"

"Özlediğinizden eminim.."

Remus iç çekerken pes etmiyor, *yine* dener

"Severus, konuşacak mısınız?"

Snape de ona bakıyorken en sonunda bir şekilde pes eder, cevaplar

"Hoş şeyler olmadı,-"

"Belli oluyor, *sen* iyi misin?"

Snape kaşlarını çatar, sonra konuşur

"İyiyim.. Merak etme Lupin, ajanınız hala yaşıyor-"

"Severus-"

"Ama gitmesi de gerekiyor.. Devamlı beni arayan köpekleri salmamanız için geldim-"

"Bu halde mi?"

Severus ona buz gibi bir bakış atarken onu geçerek yürür, Hermione o sırada geride unutulmuş, aniden sorar

"Hangi bariyerleri yıktılar Profesör?"

Harry ve Ron ona dönerken Snape de hatırlamış, hızla geri döner, bir an sonra Potter'ı yakasından tutmuş, demin kanayan adam o değil, onu zorla yürüterek dışarı çıkartırken hepsi şaşkın, arkasından bakarlar..

"Ne yapıyorsun-" Harry bir odaya atılırken Snape de içeri girer, kapıyı arkasından çarparken Harry odada dönmüştür, sorar
"Ne saçmalıyorsun-"
"Nasıl odama girersin?"

Harry bir anda donarken yüzünün ifadesi cevap vermiş olacak, Snape ise sabrının son sınırında, bir daha sorar

"Ne yaptığını biliyor musun Potter? O madalyona dokunarak-"
"O annemin madalyonu!"
"Kimin olduğunun ne önemi var?!"

Harry şokla ona bakarken sorar

"Ne demek ne önemi var?! Ben her bir hatıraya koşuyorum, sende yıllardır *annemin* madalyonu mu var?! Kolyesi bir de-"
"Kolyesi?"

Harry başını sallar, Snape'in yüzünde ise şaşkınlıktan çok daha farklı bir ifade varken Harry onu inceler, Snape bir süre sonra usul bir ilgiyle sorar

"Madalyonu açtın mı?"

Harry başını sallar, kızgınlığının geçmesini istemese de bir şekilde yavaşlarken Snape onu izliyor, kaşları çatılı, mırıldanır

"Nasıl?"

Harry şaşkınca başını dikleştirirken Snape'in yüzünde merakı görmüştür, cevaplar

"Kapağı çekerek?"

Snape şokla ona bakar, sonra tekrar toparlanırken Harry kaşlarını çatar..

"Nasıl kapağı çektin? Madalyon nerede Potter?"

Harry ona bakarken ortada bir sürü şey olduğunu hissediyor, mırıldanır

"Basbayağı çektim, neden kızmıyorsun?"
"Düşündüğüm şeyler var, bitince kızacağım.. Madalyon nerede?"
"Odanda.. Çekmede-"
"Odaya nasıl girdin?"
"Kilitte basit bir büyü vardı, kaldırdım.."

Snape ona bakıyor, mırıldanır

"Basit.."

Harry başını sallar, Snape de onaylar ve dönerek kapıyı açıp çıkar, öylece giderken Harry kaşlarını çatar, arkasından giderken seslenir

"Snape, iç kanaman falan mı var?"

Ama Snape ona cevap vermeden yavaş yavaş merdivenleri çıkar, Harry şaşkına dönmüş, ardından giderken Snape kapının önünde durur, ona dönerek konuşur

"Aç.."
"Efendim?"
"Kapı, aç."

Harry yürüyüp kola asılır ama kilidi bulurken adamın ne istediğini anlar, esasını çıkartırken iç çekerek konuşur

"Bunu mu gurur meselesi yaptın? Potter kilidi nasıl açar?"

Ve kilidin açılma sesi duyulurken Harry ona döner, Snape bembeyaz, bir şey söylemezken sonra konuşur

"Yorgunum."

Ve içeri girer, kapıyı arkasından kapatırken Harry sessiz, kapıya bakar..

S : Craig Armstrong - Laura's Theme

Gece devam ederken Harry uykusundan uyanmış, odasında su da kalmamış, çıkarak mutfığa inerken içerde ışığı ve mırıltıları duyunca adımları yavaşlar, kaşları çatılı, bu saatte kimin mutfak sohbeti yaptığını düşünürken Remus'un mırıltısını duyar

"Sakin ol Severus, mutlaka mantıklı bir sebebi vardır-"
"Sen de *akıllıca* konuş Lupin, Potter o kilidi nasıl açabilir? Üstelik basit dedi, *basit*."

Sessizlik olurken Harry sessiz, duvara dayanmıştır, Snape bir süre sonra tekrar konuşurken Harry onun sesinin değişikliğine inanamaz; her zaman kızgın ve mesafeli duyduğu ses tonu şimdi değişmiş, *değişmiş*, yumuşak ve yorgun bir kumaş olmuşken konuşur

"Anlayamıyorum.. O kadar şaşkınım ki, çocuğa kızamadım bile.. Ben olsam ben de denerdim, ama açabilmesi? *Girebilmesi*? Üstelik bir de madalyonum vardı, onu da açabilmiş-"
"Kırıldığını söylediğin bariyer odanın bariyeri miydi?"
"Tam değil.. Madalyona bağladığım şeyler vardı, hissettiğimde duruşum değişti,-"
"Ve cezasını da aldın.."

Sessizlik onay verirken Harry dinliyordur, Snape devam eder

"Potter neden geceleri benim odamı karıştırıyor? Yapacak başka işi yok mu?"

Remus'un eğlenceli gülüşü ona cevap verirken konuşur

"Hadi Severus, çocuklara biraz müsamaha göster.. Hepsinin canı çok sıkılıyor-"
"O yüzden benim eşyalarımı karıştırıyorlar-"
"Belki de nerede olduğunu merak etmişlerdir-"
"Bence hakkımda karşı kanıt arıyorlardı Remus, nereye gittiğim açık çünkü.."

Remus'un yine de keyifle gülümsediğini Harry adeta görebilirken Snape homurdanır

"Bunu bir daha yapmasını engellemem lazım-"
"Rica etsen?"
"*Ben*? Potter'dan bir şeyi rica?"
"İşe yarayabilir.. Harry özele saygı gösteren bir çocuk, onun da özeli olmadığı için tecavüzün nasıl bir şey olduğunu biliyor-"

"O yüzden odamda geziniyor evet-"

"Sen onun yaşındayken can sıkıntısından lanet yaratıyordun, bırak o sadece odaları dolaşsın Severus.."

Snape bir şey söylemezken Harry bu ikisinin ne zamandan beri geçindiğini düşünür, o sırada koridorun diğer tarafından gelen Dobby'yi görünce dikleşir, dönerek uzaklaştığında arkasında duyduğu tek şey Harry'nin bu evin sahibi olduğu için kapıya hükmedebileceği teorisi olur..

Harry sabah odasından çıktığında evdeki hareketlilik kaşlarını çatmasına sebep olur, delikanlı koridordan yürüyüp aşağı inerken salona girip çıkanların mırıltılarında 'Snape', 'dönmüş'ler duyuluyordur, Harry onları es geçip mutfağa girer, içerde dolabı açan adamı bulunca kapıda zıncı diye durur

"Ne işin var burada?"

Sağ kolu sargı içinde olan Snape ona bakmıyor, çukur bir tabak çekerken cevaplar

"Yoldaşlıkta benim de odam var Potter-"

"Evet de-"

"Kalmıyor muyum? Bugün kalmak istedim.."

Harry kıpırdamamaya devam ederken Snape tabağını kahvaltılıklarla doldurur, Harry daha da dehşete düşerken kimse mutfağa girmiyordur, Snape tabağıyla döner ve yürürken konuşur

"Otur Potter, konuşacaklarımız var."

Oh.

Harry oturmuş, ona bakıyorken Snape şu anda hiç olmadığı kadar korkutucu görünüyordur, konuşur

"Dün gece yaptığın şey, odama girmek, bir daha yapma.."

Harry ona bakmaya devam ederken Snape itiraz gelmeyince bir an tökezler ama devam eder

"Odaya koyduğum bariyerler sayesinde bazı şeyleri daha temiz tutuyorum, canlı bir düşünseli gibi düşün, daha büyük, bir anı yok içinde, ama bir enerji var.. Ve bu enerjinin ben geri dönene kadar o odada kalması gerekiyor.."

Harry hiç böyle düşünmemiş, içten içe *birazcık* pişman olurken Snape konuşur

"Umarım anlayabilecek yapıya sahibsinizdir, sessizliğin beni biraz umutlandırıyor-" Harry başını kaldırır, Snape alaylı, devam eder

"Ayrıca, kolyeyi geri alabilirsem sevineceğim-"

"Hayır!"

Snape iç çekerken Harry cevaplar

"O annemin! O yüzden de benim-"

"Varlığından haberin bile yoktu-"

"Hem o kolyenin sende ne işi var?"

"Seni neden ilgilendirebilir? Bir şekilde elimde-"

"Çaldın, değil mi?"

Snape ona bir bakış atarken Harry kaşlarını kaldırır, sorar

"Başka ne olabilir? Lily Evans değil, Lily *Potter*, babam seni onun yanına sokmazdı-"
"Annen o kadar aptal mıydı sence-"
"Anneme aptal deme!"

Snape gözlerini devirir, tabağını alarak kalkarken konuşur

"Kolyeyi geri getir-"
"Hayır-"
"Getir dedim Potter-"
"Odana nasıl girdim?"

Snape ani soruyla ona bakarken Harry oturduğu yerden ona bakıyordur, kıpırdamaz..

"Nasıl oldu? Kapını birinci sınıfların bile açabileceği bir büyüyle koruyor olamazsın-"
"Sana öyle geldi Potter.."

Harry kaşlarını çatar, Snape açıklar

"*Sen* kapıyı basitçe açtın.. O kapıyı bu evdeki kimse açamaz.."
"*Ben* nasıl açtım peki?"

Snape ona manalı bir bakış atar, Harry '*muhteşem*' diyerek önüne dönerken Snape mırıldanır

"Yine de.. Bir *Snape* madalyonunu nasıl açabildiğini merak ediyorum.."

Harry kaşlarını çatarak başını kaldırırken Snape onu izliyor, anlamaya çalışır..

İkisi konuşmuyorken Remus içeri girer, elinde boş bir bardak, gülümser

"Günaydın.. Herkes salonda kahvaltı ediyor, siz neden buradasınız?"

İkisi de sessiz, Remus'a dönerken gri saçlı adam kaşlarını çatar, Harry dikleşirken konuşur

"Remus, ben dün gece Snape'e ait bir madalyonu açtım,-" Remus sessiz, '*oh*' derken Harry aldirmayarak devam eder
"Ve o madalyon Snape'lerin kanına aitmiş, Snape nasıl açtığımı merak ediyor-"
"Sen merak etmiyor musun?"

Harry onun meraklı gözlerine bakarken cevaplar

"Ondan daha çok merak ettiğim garipliğim var, teşekkür ederim.."

Remus hafifçe gülümser, '*doğru*' diye mırıldanırken Snape'e dönerek sorar

"Teorilerin nedir Severus? Mutlaka vardır, eminim.."

Ve masaya ilerlerken sormadan üçüncü iskemleyi çeker, otururken Snape ayaktaadır, sonra iç çekerek oturur, konuşur

"Potter'ın yeni bir gücünün parladığı aşık, ama bunu tetikleyen nedir, ya da ne işe yarıyor, bunu anlamamız lazım.. Aile kanlarına dair büyüleri açabilir olmuş-" Remus başını sallar, dönerek sorar

"Başka bir aile objesine dokundun mu Harry? Black mesela?"

Harry bilmiyorum derken Remus çevresine bakar, sonra kalkarak mutfağın solundaki ambara girer, birkaç saniye sonra döndüğünde elinde bir kutucuk var, konuşur

"Bunlar Sirius'un attığı eşyalar, hepsinin kilitli olduğunu söylemişti, dene bakalım-" Harry alırken ona bakarak sorar

"İçinde bir şey olmasın?"

Remus emin, cevaplar

"Yok, biliyoruz.. Sadece kan kilidi var, Sirius hepsini açıp baktı zamanında.."

Harry başını sallar, sonra dönerek kapağı kaldırmak ister, kapak yerinden oynamazken delikanlı kaşlarını çatar, bir daha denerken yine olmaz, başını kaldırıp onlara baktığında düşünceli yüzler görür..

Remus içeri giriyor, elindeki diğer iki kutuyu da onun önüne koyarken Snape de birkaç saniye sonra elinde madalyonla içeri girer, üç obje de delikanlının önüne konulurken iki kutu açılmaz ama madalyon bir zorluk çıkartmaz, Snape kaşları çatılı, derin bir nefes alır, Remus konuşur

"Bir açıklaması olmalı.. Potter eşyası bulmalıyız-"

"Potter eşyasını ne yapacağız? Açacağı kesin-"

"O kadar kesin olmayabilir.."

İkisi de ona dönerken Remus ellerini kaldırır, konuşur

"Çok çılgınca, ama-"

"Ama ne? Ama Potter'ın genleri bir gecede değişti mi?"

Remus iç çekerek bir şey söylemez, cevaplar

"Bir Potter eşyası bulmalıyız diyorum, sadece bu.. Hemen sonuçlara varma Severus-"

"Sonuçlara *sen* varıyorsun!"

Remus bir şey söylemez, dönerek Dobby'yi çağırırken Harry sessiz, madalyonla oynar..

"Olmuyor."

Harry onlara bakarak açık sonucu söylerken Snape'in yüzü duvar gibi, Remus'un yüzü ise düşüncelidir, Harry sorar

"Neden olmuyor?"

Snape bir şey söylememeye devam ederken Remus bir iskemle çekerek konuşur

"Harry, öncelikle sakın ol-"

"Remus, saniyelerim kaldı inan-"

"Farkındayım.. Ama bir açıklaması olduğundan eminim-"

"Nasıl bir açıklaması olabilir?! Bir gecede kanım Snape Snape mi akmaya başladı!?"

Remus bağırişla iç çekerken Snape ilk defa Potter'ı bağıırırken susturmuyordur, Harry onun da aynı şeyleri düşündüğünü anlamış, nefes alamayarak tekrar Remus'a döner, ama adamda cevap yoktur, sessizlik mutfakta oturur..

"Mantıksız.."

İkisi de ona dönerken tarihte bir ilk yaşanır ve Harry ona hak verir, Snape'se devam eder

"Gerçekten mantıksız, Potter'ın benim kanımla bağı yok, hiçbir şekilde akraba değiliz, mutlaka yine Karanlık Lord'a dair bir gücü ortaya çıkmış olmalı-"

"Kesinlikle! Saçmalık yoksa!"

Remus onlara bakarken cevaplar

"Zaten aksini iddia eden de olmadı Harry.. Sakin olun, ikiniz de, *lütfen*.."

Harry başını sallar, sakinlik şu anda güzeldir evet, kesin Voldemort'tur sorumlu evet, tekrar otururken Snape mırıldanır

"Bu Potter'a bir fayda sağlamayacaktır, Snape eşyalarını açmak.. Konuşulması artık gereksiz bir konu, yapıyor bir şekilde evet, yeterli.."

Ve döner, çıkarken Remus iç çekecek olur ama Harry keser

"Hayır bırak, haklı.. Konuşacak ne var ki? Yine ucubeliğim tuttu ve bir şeyler yaptım, bir daha dokunmam, bitti gitti.."

Remus bir şey söylemezken Harry memnun, başını sallar..

S : Anne Dudley - Two Loves Be One

"Hey Harry!"

Harry hafifçe gülümseyerek elini kaldırır, sonra tekrar indirirken arkadaşları koşturarak okul arazisinde ilerlemeye devam ederler..

Delikanlı yamacın tepesinde, elleri ceplerinde, okulu izliyorken hava bugün soğuğa kesiyor, burnu üşüyordur ama Harry aldırıyor, öylece izliyordur..

Okul açılalı 2 ay olmuş, Kasım ayazı her yerdeyken Harry o rüzgarın bir çok şeyi süpürdüğünü sanmış, ama yanılmıştır.

2 aydır Snape'le yolları hiç kesişmemiş, delikanlı derslerde uysal, Snape de gerektiği kadar acımasız, Harry de gerektiği kadar başı eğikken ne kapı, ne madalyon, ne de kolye bir daha anılmış, Snape hiçbir şeyi geri istememiştir..

Harry madalyonu çekmecesinde tutmuş, kolye ise boynundayken herkes ilk başta zarif gümüşü sevgili işareti sanmış, ama ucundaki harfler ortaya çıkınca sesler kesilmişken kolye gömlek altında, konuşmalar da kapı ardında kalmıştır..

Delikanlı derin bir nefes alarak bugün olanları düşünür: Snape akşam onu görmek istediğini belirtmiştir, yine *ekstra iksir* almaya başlayacaktır, ne olursa olsun.

Harry kapıyı iterek içeri girmiş, profesörü 2 aydır ilk defa ders ve yemek dışında göreceken içerdeki adam onun ayak sesini duyunca irkilerek döner, sorar

"Nasıl girdin?"

Harry kaşlarını çatarak kapıyı gösterir, cevaplar

"Açıldı-"

"Değildi-"

"Açıldı!"

"Değildi Potter! Kendi kendine kilitleniyor-" Snape susarken Harry ona bakıyordu, ama profesör her neyse diyerek döner ve dolabına giderken Harry kaşlarını çatır, sonra konuşur

"Ne kadar çalışacağız?"

"Ne kadar gerekirse.. Hazırlan-" Harry gözlerini devirir ve öylece durmaya devam ederken nasılsa saldırılacak bir avdır, bir an sonra 'legilimens' duyduğu şey olurken her şey birbirine girer..

15 Temmuz'da başlamış, en son 12 Eylül'de yazılmış, bugün 26 Eylül, bakalım.

S : Craig Armstrong – Leaving Paris

"Snape-Snape uyan-" Sıkı bir sarsış, sessizlik, sonra yine sarsış

"Snape! Ben yapmadım- yapmam-" bırakılış ve sonra odada uzaklaşan adımlar..

Snape yutkunarak dengesini oturtmaya çalışırken nerede olduğunu bile anlamamış, yüzünü buruşturarak gözlerini açmaya çalışır, kolunu kendine çekerek denge sağlamak isterken hareketi gören delikanlı dönerek tekrar onun yanına çöker, eliyle onu boynunun altından tutarken sorar

"İyi misin?!"

Snape sessiz, dirseğiyle yere bastırıyor, onun yardımına izin verirken cevaplar

"İyi gibi miyim Potter?"

Harry onun sert sesini önemsemiyor, gerçekten korkmuş, ona yardım ederek onu dikleştirir, sırtını masaya dayarken Snape gözlerini açarak ona bakar, kocaman olmuş yeşil gözleri bulurken Harry de fark etmiş, kendini toparlayarak çekiliyor, açıklar

"Bir anda savruldun, uçtun, kafan masanın köşesine çarptı-" uzanarak onun sol şakağını parmağıyla siler ve çekip kanı gösterirken Snape kaşlarını çatır, Harry sessiz, sorar "İyi misin?"

Profesör sessiz, başını sallar, sonra konuşur

"Müdürü çağır.."

Harry başını sallar, sonra dönerek fırlar ve şömineye giderken Snape gözlerini kapatmamaya, uyumamaya çalışır, o sırada Potter'ın müdürle konuştuğunu, ve bir an sonra da Dumbledore'un içeri girdiğini duyarken yaşlı adam hızla oraya geliyor, sorar

"Severus, seni kaldıralım- kalkabilecek misin-"

"Emin değilim-" Dumbledore önemi yok derken cevaplar
"Harry, profesöre yardım et-" Harry ikiletmez ve fırlayarak yerdeki adamın yanına çökerken Snape onun gerçekten korktuğunu anlamış, tükürür
"Acıma çocuk, iyiyim dedim-" Harry cevap vermeden ona destek olur ve kalkmasına yardım ederken Dumbledore da adamı diğer yanından tutuyordur, Snape ayağa kalkınca bir an başının döndüğünü hissederken gözlerini kapatarak dik durmaya çalışır, Harry onu belinden sıkıca kavramış, yüzüne bakıyorken sorar

"Hastahaneye götürsek mi efendim-" Snape 'hayır' derken Dumbledore onu dinlemiyor, Harry'i cevaplar
"Buradan sonrasını ben hallederim Harry, önce Severus'u bir koltuğa oturtalım, sonra sen gidebilirsin-"
"Ama efendim-"
"Dedikodu çıkmasını istemeyiz, değil mi?"

Harry sessiz, iç çekerken Snape'i yavaşça döndürür ve kanepeye götürür, Snape otururken gözlerini kapatarak yine dengesini arar, ama bulamazken Potter kolunun altından çıkar, kazağını iskemleden alıp çıkar ve giderken Severus müdüre bakar, Dumbledore şömineye giderek Poppy'i çağırır..

"İyiyim efendim, iksirden sonra daha iyi olacağım-"
"Eminim Severus.. Ancak söyler misin lütfen, bunun sebebi nedir? Harry neden seni böylesi bir şiddetle yere yıktı?"
"Boş bulunmuş olmalıyım-"
"Bu kadar mı?"

Severus koyu bakışlarını iksir dolabından çekerek ona döndürürken cevaplar

"Potter gittikçe iyi olmaya başlıyor efendim.. Ve bana karşı duygularını kontrol edemediğini de biliyorsunuz-"
"Ve seni yere yıkıyor.."
"Evet.. Bir daha olacağını sanmıyorum, onun seviyesinde bir koruma oluşturmaya çalışacağım.."

Dumbledore başını sallar, sonra sorar

"Harry bu gelişimden haberdar olacak mı? Yoksa kötü bir lanet attığını mı düşünecek?"

Severus onun mavi gözlerine bakıyor, korunma duvarları hiç olmadığı kadar yüksek, cevaplar

"Bilecek, efendim."
"Güzel o zaman! Bana burada daha fazla iş yok, iyi geceler Severus.."

Snape başını eğerek, müdür şömineye giderek yok olurken iksir profesörü elinde bir şişe, iç çekerek başını dolabın kapağına dayar..

Tozlar yere düşüyorken Lupin odada yürüyor, sorar

"Severus?"

Snape içerde olduğunu cevap verirken olgun adam o tarafa yürür ve kapıları açarak içeri girerken devam eder

"İyi misin? Gerçekten yere mi yıktı-" Severus karıştırdığı sıvıyı içiyor, cevap vermezken Lupin bekler, profesör bardağı indirince ona dönerek cevaplar
"Evet ve evet.. Dumbledore'a söylemedim.."

Lupin iç çekerek ona bakarken konuşur

"Severus-"

"Hayır.. Artık ona güvendiğimi söyleyemeyeceğim.. Potter'daki bu değişimi öğrenirse çocuğu neler için kullanmaya kalkacağını tanrı bilir-"

"Severus, Dumbledore iyi bir adam-"

"Elbette iyi bir adam, ama yöntemleri benim onu sorgulamama sebep oluyor.."

Onu geçer, odasına ilerlerken Lupin arkasından gidiyor, sorar

"Ne oldu peki? Bana anlatacak mısın?"

"Gidip Dumbledore'a anlatacak mısın?"

Lupin yatağını açan adamı izliyor, usulca 'hayır' derken Snape ayakta, elinde bir yastıkla ona dönerek cevaplar

"Potter beynimi yıktı. Tam anlamıyla *yaktı*. Nasıl yaptığı konusunda hiçbir fikri olmadığına eminim, çünkü *benim de* bir fikrim yok. O çocuğa bir şeyler oluyor Lupin, ya geliyor, ya güçleniyor, nedir bilmiyorum, ama bir şeyler değişiyor, inan bana.."

Lupin şaşkına dönmüş, yastığı kenara koyan adama bakarken sorar

"Madalyonu ve kapıyı açmasını da buna mı bağlıyorsun?"

Snape 'hangi madalyon, hangi kapı' demeden ona dönerken cevaplar

"Sanırım.. Durup dururken normalde yapamayacağı şeyleri yapmaya başladı.."

"Sence iyi mi?"

"Bilmiyorum.. Her şeyin bir sebebi vardır, içinde bir şeyler onun kapıları açmasına, zihin duvarlarını yıkmasına sebep veriyor olmalı.. Ama nedir, hiçbir fikrim yok.."

Lupin onun hiçbir şey düşünemediğini itiraf etmesinden ziyade, ortada gerçekten bir fikir olmamasına şaşkınken cevaplar

"Benim de bir fikrim olduğunu söyleyemeyeceğim-"

"Elbette yok, ben bulamadıktan sonra-"

"Severus.."

Snape ona aldırılmaz, yatağına girerken Lupin yatağa bir adım atarak sorar

"İyi olduğuna emin misin? Gece burada kalabilirim?"

Snape ona cevap vermeden sırtını döner ve mumlar sönerken Lupin zaten bu yüzden çağırıldığını anlamış, hafifçe gülümseyerek mırıldanır

"Salondayım.."

Dönerek dışarı çıkar, kapıyı arkasından kapatırken Snape uykuya dalar..

S : Gabriel Yared – Read Me To Sleep

"Harry?"

Harry irkilerek o tarafa döndüğünde eli duvarda, köşede duran genç kıızı görünce cevaplar

"Gel Hermione.."

Hermione diğer iki basamağı da inerek koridorda sırtını duvara vermiş delikanlının yanına yürürken sorar

"Bir şey mi oldu? Rengin çekilmiş gibi.."

Harry 'hiç' derken başını iki yana sallar, camsız pencerelerden dışarı bakarken Hermione usul, yanlış bir teli çekmek istemiyor, mırıldanır

"Gerçekten hiç mi, yoksa söyleyemem hiç mi?"

Harry hafifçe gülerek ona dönerken cevaplar

"Söyleyemem hiç.."

Hermione başını sallar, kollarını kavuştururken kahverengi bukleleri gri kazağına düşüyor, boyu daha da uzamış, kırmızılı eteği dizlerine geliyor, soğuk kış havasında böyle gezmesi akıllıca değilken yine de şu anda umursamıyor, sorar

"Burada mı duracaksın?"

Harry sessiz, derin bir nefes alırken Hermione cevaplar

"Öyle bir planın varsa, puan düşmem gerekiyor.."

Harry'nin nefesi bir gülüşle geri çıkarken Hermione de gülümser, başıyla kuleyi işaret ederken arkadaşı duvardan ayrılır ve öne düşer, Kızlar Başkanı onu takip eder..

Harry ortak odaya girmiş, etrafta kimse yok, bir iki sızan, bir iki öpüşen, ortak oda neredeyse boşalmışken Harry yarı yolda durarak geri döner, Hermione ona bakarken delikanlı konuşur

"Kimseye söylemeyeceksin-"

"Tamam Harry-"

"Ron'a bile?"

"Tamam.. Ne oldu, söyle.."

Harry derin bir nefes alır, sonra dönerek bodoslama bir kanepeye otururken Hermione de ilerleyerek onun yanına oturur, ona dönerken Harry koltuğa bakarak bir süre daha düşünür, sonra ona dönerken konuşur

"Snape'in kafasında bir şey gördüm."

Hermione devam etmesini işaret ederken kaşlarını kaldırmış, kahverengi bakışları dikkatle izliyor, bekliyordur, Harry endişeyle önüne dönerek alnını sıvazlarken bir süre daha konuşmaz, sonra ona dönerek tekrar konuşur

"Onu ve annemi gördüm-"

"Okulda mı?"

"Hayır, *daha*-daha farklı, *farklı*-" Harry'nin üzerine bastırmasıyla Hermione 'oh'larken elini ağzına kapatır, ama sonra indirirken sorar

"Profesör Snape bunu gördüğünü biliyor mu?"

Harry başını iki yana sallar, cevaplar

"Her zamanki gibi başladı, 'Legilimens' dedi, ama bütün yaz çalışmışım, biliyorsun-öyle yapınca.. Dayanamadım, bir anda her şeyi,-"

"Duvarları-"

"Duvarları evet, onları kaldırdım, ama öyle şiddetli kaldırmış olmalıyım ki, *ben* onun kafasına girdim Hermione, ve o *anlamadı bile*-"

Hermione şaşkın, ona bakarken sorar "Anlamadı mı? Emin misin?"

"Eminim! Hala bana bakarak içeri girmeye çalışıyordu, ama ben onu kitap gibi görüyordum!"

Hermione de onun kadar şaşkın, ama düşünceleri Harry'den oldukça farklıyken genç kız usul, temkinli, mırıldanır

"Sonra ne oldu?"

Harry de uyanırken ona dönerek devam eder

"Sonra, bir sürü garip şey gördüm, daha ne olduklarını anlamış değilim, ama annemin kolyesini gördüm, şunu-" gösterir, Hermione başını sallarken delikanlı konuşur

"Snape almıştı onu, ve aldığı gördüm, sonra da *öyle* gördüm, *yani*-"

genç kız başını sallar, Harry tekrar kesik bir nefes alırken fısıldar

"Nasıl? Anlamıyorum-"

"Ben profesörün nasıl anlamadığını anlayamadım, bu çok.. Harry bu *çok* derin bir şey, onun gibi bir adam, Voldemort bile onun zihnine giremiyor! Sen-*yani*-"

genç kız toparlar, sonra ona bakarak konuşur "Bu muhteşem bir başarı Harry.."

Harry bu kadar şokun arasında, başarı kısmını unutmuş, bir an ona bakar, genç kız gülümserken devam eder

"İnanılmaz bir başarı.. Eminim müdür ve Profesör Snape bunu duyunca havalara uçacaklardır-"

"*Snape*? Havaya? Gerçi onu da bilmiyorsun, adamı havaya uçurdum evet.."

Hermione ona bakar, Harry gülümser..

"İyi mi? Şimdi nasıl-"

"İyi.. Dumbledore onunla.. Hermione, bir anda oldu-"

"Eminim Harry-"

"Şok olmuşum, *yani*-"

Harry iç çeker, arkadaşı konuşur "Profesör Snape de sana kızmadığına göre, o da bunun farkında.."

Harry başını sallar, tekrar önüne dönerken Hermione temkinli, uzanarak onun koluna elini koyar, Harry ona dönerken genç kız sorar

"Gördüklerini.. Anlatacak mısın?"

Harry ona bakarken cevabı bilmiyordur, Hermione konuşur

"Annenin ne yaptığını bilmiyoruz Harry.. Ama eminim-"

"Kolyede LP yazıyordu.. Annem babamı aldatıyor muydu sence?"

Hermione iç çekerek başını eğerken elini geri çekiyordur, Harry sorar

"Söyle.. Sence öyle mi?"

"Bilemeyiz ki.. O dönemde yaşamıyorduk, anneni ise hiç tanımıyoruz.. Profesör Snape-"

"De bunu yapmayacak bir adam değil-"

"Onu da bilmiyoruz Harry.."

Harry dönerek ona bakar, Hermione açıklar

"Profesör Snape'ı tam olarak tanıdığımızı söyleyemezsin.. Bazı noktalarını biliyoruz.. Ama evli bir kadınla birlikte olur mu, olmaz mı bilmiyoruz.."

Harry ona bakıyor, *'olur, o adam o kadar ahlaksız'* demek istiyor, *'kesin annemi o baştan çıkartmıştır'* diliyor, annesine toz kondurmak istemiyorken önüne döner, Hermione devam eder

"Bence bunu Profesör ile konuşmalısın-"

"Hayır-"

"Harry.."

Harry ona bakarken cevaplar

"Beni ilgilendirir mi? O dönemde yaşadıkları bir şey? Kendi minik aile imajımı bozmalı mıyım?"

Hermione iç çekiyor, onun kendini inandırmaya çalıştığını anlamışken sorar

"Sen hep gerçekleri öğrenmek istemiyor muydun? Bu da bir gerçek değil mi?"

"Ama can yakıyor.."

"Yine de bu *senin* gerçeğin değil.. Senin yaptığın bir şey değil.. Annen, baban, Profesör.. Hepsi kendi kararlarını verdiler, senin bir etkin yoktu Harry.."

Harry başını sallar, kendi kendine *'doğru'* derken Hermione konuşur

"Yatalım hadi.. Sabah tekrar konuşuruz.. Olur mu?"

Harry başını sallar, Hermione kalkmıyor, ona bakıyorken Harry gülümser

"Tamam Hermione.. İyiyim.. Gerçekten.. Anlatmak iyi geldi-"

"İstersen olmamış gibi davranabilirim, ama-"

"Ama davranma.. Biriyle konuşmak iyi.."

Hermione ona bakıyor, sorar

"Ron?"

Harry derin bir nefes alırken cevaplar

"Ron kendini tutamaz gibi geliyor.. Yani, anlatmak istemediğimden değil-"

"Tamam Harry.."

Harry ona bakar, arkadaşı gülümser

"Bu senin sırrın.. İstedığın kişiler bilir.. Eminim Ron'a da söylemek istediğin zaman söylersin.. Ben bir şey belli etmeyeceğim.."

Harry gülümser, teşekkür ederken Hermione kanepeye bastırarak kalkar, ona dönerek elini uzatırken Harry önündeki zarif ele bakar, sonra ona tutunarak kalkarken ikisi merdivenlere ilerlerler..

S : Danity Kane – Poetry

Like poetry, you're hiding behind the words you speak, changing the words of the story

Ana Salon..

Kahvaltı başlamış, dün gece iksir profesörünün yere yapıştığını kimse bilmiyorken Snape şaşırmıştır, ama yine de çocuğu takdir etmez ya da minnet duymazken kahvaltısını ediyor, iki giriş kapısını da hayır kontrol etmiyorken o sırada sağ kapıdan Potter ve nişanlısı içeri girer..

Snape delikanlıyı izlerken Potter elinde ilk dersinin kitapları, konuşarak yürüyordu, Bayan Granger'a yol vererek onu önünden geçirir, masanın yoluna girerken dönerek profesörler masasına bakar, onu gördüğünde önüne dönerek yoluna devam ederken Snape sessiz, ekmeğine uzanır..

Harry oturuyorken Hermione karşısına geçiyordur, delikanlı mırıldanır

"Gelmiş-"

"Elbette gelecek, güçlü bir iksirle beyin kanaması riskini ortadan kaldırmıştır, gece iyi bir uykuyu bir gözetmen altında yaptıysa, sorun yoktur.."

Harry ona bir bakış atarken Hermione gülümseyerek eteğini de düzeltir, sonra meyve suyuna uzanırken Ron kapıdaki Dean'le konuşmasını bitirerek oraya geliyor, Hermione'nin yanına çökerken konuşur

"Dean McGonagall'a konuşmuş, sahayı bu akşam alabilirmişiz-" Harry memnun, gülümserken Hermione sorar

"Ben bu akşam gelmesem olur değil mi? Kütüphaneye gideceğim-" ikisi de olur derken Hermione ekmek alır..

Ron patates salatasını alıyor, Harry'e bakarken sorar

"Ee, dün gece nasıl geçti? Geldiğini duymadım, çok yorulmuşum.."

Harry kendi tostunu kemiriyor, iyi geçtiğini söylerken Hermione onlarla ilgilenmiyor, defterindeki bir şeyleri çiziktiriyorken Ron kaşlarını kaldırarak arkadaşına bakıyor, ağzına bir patates atarken sorar

"Ee? Hiç mi bir şey olmadı?"

Hermione de başını kaldırarak Harry'e dönerken Harry cevaplar

"Olmadı.. Her zamanki işkence seansı-"

"Öyle söyleme Harry-" Harry ona dönerken Hermione ona bir bakış atar, Harry 'özür' dileyerek arkadaşına döner, tekrarlar

"Her zamanki önemli eğitim seansımdı Ronald.."

Ron gülüyor, başını sallarken çatalını kaldırarak cevaplar

"Anlıyorum arkadaşım-" Harry de onaylar, genç kız gözlerini devirerek defterine döner..

Harry kitaplarını topluyor, kalkırken konuşur

"Tılsım kompozisyonum hiçbir şeye benzemiyor-" Ron da kalkıyor, Flitwick'in onu geçireceğini söylerken Hermione bile buna bir şey söylemez, delikanlı keyifle ilerlerken karşısına Malfoy çıkar, Harry geri adım atmadan ona bakarken Malfoy konuşur

"Bu akşam sahayı istemişsiniz Potter?"

"Öyle olmuş evet.. İtirazın mı var Malfoy?"

Malfoy ona bakıyor, mavi gri gözleri tehlikeli, cevaplar

"Bakışlarımı oku Potter.."

Harry onun bakışlarına bakıyor, bir süre sessiz kalırken sonra gülümseyerek cevaplar

"Hermione'nin parfümü? Çok ilginç.. Bu onun parfümü değil.. İzninle.."

Harry onu geçerek yürürken Malfoy şokla arkasından döner, Ron ağzı açık, arkadaşının arkasından giderken oturan Hermione kaşlarını çatmış, dönerek masadaki Profesör'e bakar, Snape'in durumu izlediğini görürken defterlerini toplamaya başlar..

"Profesör! Profesör-" Hermione kollarında kitapları, koridorda siyah pelerinli adamın peşinden koşuyor, birinci sınıfları ittirek geçiyorken en sonunda onu yakalar, kolundan tutarak çevirirken Snape tehlikeli, tıslar

"Bırakın Bayan Granger-"

"Siz de gördünüz! Bir şey oluyor, Harry inanılmaz bir zihin-" Snape kendi kolunu çevirerek hızla onunkini yakalar ve sıkarak genç kıızı önüne atar, sürüklerken Hermione susmuş, dişleri sıkılı, onunla birlikte *koşturur*, Snape onu bir sınıfa atar ve kapıyı arkasından çekerken Hermione dönerek konuşur

"İnanılmaz bir güç bu!"

Snape pek de öyle olduğunu düşünmüyor olsa gerek, kızgınlıkla cevaplar

"Draco devamlı yüksek duvarlarla gezmiyor Bayan Granger! Potter'ı en iyisi için eğitiyoruz-"

"Kendiniz gibi mi?"

Snape bir anda susarak ona bakarken Hermione devam eder

"Sizinle çalışa çalışa iyi olmuş olamaz mı?"

Snape ona bakıyor, gözlerini kaçırmayan genç kızın dün geceki kazaya dair bir şey bilmediğinden emin olurken cevaplar

"Olabilir.."

Hermione onaylar, Snape konuşur

"Ama o şov için ceza alacak-"

"Dayanamadı efendim-"

"Siz onu korumakla görevli değilsiniz Bayan Granger! Dersinize, Gryffindor'dan 35 puan-" Snape bir hışımla dönerek çıkar ve giderken Hermione elleri belinde, kalemini defterine tıpırdatıyor, hızla yürüyerek çıkar..

"Hermione neyin var?"

Genç kız son dersten çıkmışlar, yürüyorken gülümseyerek ayılır ve ona dönerken cevaplar

"Bir şeyim yok, nereden çıktı?"

Harry onun yüzünü inceliyor, kaşlarını çatarken o sırada Ron yanlarına gelir ve yemeğe gitmeleri gerektiğini, sonra sahaya gideceklerini hatırlatırken arkadaşını çekiştirir, Harry dönerek genç kıza bakarken Hermione elini sallar, Harry Ron ile beraber uzaklaşırken genç kız dönerek diğer tarafa gider..

"Harry bugün onu nasıl yaptın dostum?"

Harry 'neyi' diyorken neden bahsettiklerini gayet biliyor, ama vakit kazanır, Dean pasta alırken sorar

"Malfoy'la olanı.. Hermione'nin parfümü ne iş?"

Harry omuzlarını silker, çaprazdaki genç kız da o tarafa bir bakış atarken Harry cevaplar

"Attım, tuttu-"

"Sıkı attın dostum-"

"Sıkı tuttu o yüzden.."

Seamus gülüyor, Dean'e vururken cevaplar

"Düşünsene, Harry akıl okuyor falan-"

"Olur olur, her şeyi yapar bu adam-"

"Hey.."

İkisi de gülerek özür dilerken Parvati sorar

"Parfüm olayı neydi gerçekten peki?"

Harry iç çekerek ona dönerken cevaplar

"Hermione'nin parfümü mü kokuyor diye merak ediyordu, ben de merakını giderdim.."

Dean diğer taraftan ısıklık çalarken yeni bir dilim alıyor, sorar

"Sen nereden biliyorsun?"

Harry *manidar* bakışlarla ona dönerken Ron cevaplar

"Ben de biliyorum, ne var-"

"Sen devamlı kızın üstündesin Ronald-"

"Hiç de bile-"

"Ama Harry mesafeli-" Seamus ekler

"Centilmen-"

"Düşünceli-"

"Yakışıklı-" Harry onlara bakıyor, sorar

"Ne saçmalıyorsunuz?"

Dean 'hiç' derken bu pastayı beğenmemiş, Parvati'ye uzatır, genç kız alırken Lavender konuşur

"Bence çok romantik.. Yani, romantik değil de, hoş bir şey.."
"Ayrıca ürkütücü.."

Hepsi Parvati'ye döner, genç kız çatalı indiriyor, açıklar

"Düşünsenize, bir sürü çocuk sizin nasıl *koktuğunuza* bakıyor-"
"O yüzden her sabah parfümle *yıkanmıyor* musun Parvati canımın içi?"

Parvati canının içi ona bir bakış atarken cevaplar

"Ben *yıkanmıyorum* Dean.. Kibar bir genç kız ne kadar parfüm sıkması gerektiğini bilir-"
"Doğru, elbette-"
"Bilmez mi? Lavender-"
"Elbette bilir, biz o kızlardan değiliz Dean-"
"Ben öyle bir şey dedim mi?! Seamus?"
"Demedin dostum-"
"Demedim tabii!"

Harry ellerini kaldırarak onlardan dönerken Ron gülerek meyve alıyor, konuşur

"Malfoy'un bu konulara dalması ürkütücü evet.. Senin yerinde olmak istemezdim Hermione-"
Hermione gözlerini devirirken cevaplar
"Çocuk benim hakkımda fantazi falan kurmamış, niye abartıyorsunuz anlasam.. Ben de etrafta bir anda bir koku doluşsa bu acaba kimin parfümü derdim, diyebilirim-"
Harry ona dönerken sessiz, sorar
"Malfoy'u mu koruyorsun?"
"Korunacak bir şey yok, onu diyorum.."

Harry önüne döner, ellerini birbirine vurarak temizliyor, cevaplar

"Malfoy'un senin parfüm mesafende olması hoşuma gitmezdi doğrusu-"
"Ben kendime bakarım Harry, sen kendi tabağınla ilgilen.."

Harry bunu duyunca hızla ona bakar, ama Hermione tabağına dönmüşken Ron 'ow'luyordur, Harry ona bir bakış atarken delikanlı elmasını ısırır..

Çocuklar antremana gitmiş, Hermione kütüphanede çalışırken önündeki kitaplar Kızlar Başkanı olduğu için alabildiği kitaplardır, genç kız yıllarca düzenli çalışan bir öğrenci olmanın ödülünü şimdi alırken her sayfada gözleri büyüyor, notları uzuyor, yüzündeki ifade ciddileşiyorken geceler ilk sınavlar için çalışmaya devam ediyorlardır..

Harry antremanı sonlandırmış, süpürgeler dolaplara sokulmuşken delikanlı elinde anahtarlar, arkadaşlarıyla birlikte ana binaya girmişken Dean konuşur

"Çok açım, önce mutfağa gitsek mi-"
"Hepimiz gitmeyelim, sen al gel-"
"Oldu, yürü-"
Dean onu ittirerek giderken Harry ve Ron önde gidiyor, Harry konuşmuyorken Ron saçlarının uzadığından bahsediyordur, Harry başını sallarken o sırada kütüphane yolunun merdivenlerinden Hermione görünür, genç kız hızlı adımlarla iniyor, elinde bir sürü kağıt ve bir kalem, saçlarını da başka bir kalemlle toplamış, koşturur gibi iniyorken Harry kaşlarını çatarak mırıldanır
"Bir şey oldu.."

Ron 'efendim' diyerek oraya dönerken Harry genç kıızı izliyordur, Hermione hızlıca inmiş, o tarafa koştururken Harry'e bakıyor, sonra diğerlerine döner, Harry birilerinin öldüğü haberini falan beklerken Hermione sorar

"Antreman nasıldı?"

İkisi başlarını sallarken grubun diğer üyeleri merdivenlere gidiyorlardır, Ron sorar

"Bu ne heyecan? Nereye?"

Hermione 'yok heyecan' derken cevaplar

"Gece devriyesine çıkmayı unuttum, hatta sizi cezalandırmam lazım-" Ron onu yanağından öper ve iyi geceler dileyerek uzaklaşırken Hermione dönerek diğerine bakar, Harry arkadaşının gidişini izliyor, sonra ona dönerken sorar

"Ne oldu?"

Hermione bir an gülümseyerek ona bakarken o sırada Dean ve Seamus mutfaktan geri dönerler, Hermione dönerek onlara bakarken hepsini yukarı yollar..

Harry inatla kalmış, anahtarları vereceğini söylemişken hepsi gittiklerinde Hermione dönerek arkadaşını kolundan tutar ve yürüterek ilerletirken Harry kötü bir şeyler olduğundan artık emin, sürüklenir, ikisi merdivenleri inip çıkar, sağa sola girer, en sonunda Hermione'nin özel odasına gelirlerken genç kız şifreyi söyleyip içeri girer, Harry da onu takip ederken kapı arkasından kapanır..

Delikanlı sıcak odada ilerliyor, ona bakarken Hermione ortada, ona dönerek konuşur

"Harry, ilk olarak, ben bir şey iddia etmiyorum-"

"Ne oldu?"

"Bir şey olmadı, dün bana anlattıklarını düşünüyordum-"

"Neresini?"

Hermione gergin, ona bakarken cevaplar

"Profesör Snape'in beynini okuduğun, ama onun hissetmediği kısmını.."

Harry başını sallayarak devam etmesini işaret eder, genç kız elleriyle oynuyor, kağıtlar masada, cevaplar

"İşte.. Bu bana pek mümkün gelmedi, yani.. Zor, anlatabildim mi? Biri hissetmeden onun varlığına girebilmek için ona ait olmak gerekir.."

Harry kaşlarını çatmış, ona bakarken Hermione açıklar

"Yani zaten ondan olmak gerekir.. Ona aitsen, ondansen, geri döndüğünde fark edilmezsin-"

"Anlamıyorum-" Hermione iç çekiyor, cevaplar

"Biliyorum.. Bunu söylemek o kadar zor ki Harry-"

"Hermione söylesen daha iyi olacak, nedir problem?"

Hermione yüzü acı dolu, cevaplar

"Yani senin Snape'in kanı olman gerekir.. Oğlu.."

Harry ona bakarken Hermione yutkunarak tepkiyi bekler..

"Anlamadım."

"Biliyorum, lütfen tepki verme, ben de bir şey bilmiyorum-"

"Nasıl oğlu? Yani, *oğlu* oğlu? Kan, can?"

"Evet.. Öyle.."

Harry şaşkın, parmağını kaldırır, sonra indirirken kelime bulamamış, tekrar dener, Hermione atılarak konuşur

"Mutlaka bir açıklaması vardır-"

"*Oğlu* olmama mı, olmamama mı?"

Hermione susarak ona bakar, Harry cevaplar

"Olmama.. Emin misin-"

"Neyden-"

"Bundan? Bu kuraldan? Bana öyle geliyor olamaz mı-"

"Bilmiyorum Harry, sen öyle söyledin-"

"Abarttım belki! Belki hissetti ama bir şey söylemedi? Belki bilmemi istiyordu?"

Hermione '*elbette, mümkün*' derken Harry açıklama arıyordur, genç kız konuşur

"Ama haberi yok gibi duruyordu Harry-"

"Ne zaman?"

"Bugün, konuştuk-"

"Hermione!"

"Öyle değil! Bildiğimi belli etmedim! Malfoy olayından bahsediyorum!"

Harry kızgın, ona bakıyorken genç kız açıklar

"Harry, eminim bir şeyler dönüyordur, yani sen James'in oğlusun-"

"Ama annemle şaaptığını gördük!"

"Gördük! Biliyorum! Ama bilmiyorum-"

"Hermione lütfen, lütfen aklımla oynama! Emin misin, nedir bu-"

"Değilim! Yani, kuraldan eminim! Ama sana olanlardan emin değilim!"

İkisi de birbirlerine bağıyorlarken Harry ellerini kaldırır ve sessizlik sağlar, genç kız panik, ona bakar..

"Harry, bugün Malfoy'u okudun-"

"Olabilir! Çocuk hiçbir şey saklamıyor! Çok kolaydı-"

"Biliyorum, ama bu kanında varsa-"

"Kanımda öyle bir şey yok! Saçmalama Hermione!"

Hermione susar, ona bakarken bir süre sonra parlayarak konuşur

"Deneyelim! Öğreniriz, kesin kanıt olur!"

Harry ona bakar, nasıl derken genç kız gülümsüyor, cevaplar

"Snape'in kanına ait bir şey bulalım, o zaman anlarız! Bir eşya, bir kutu, kapı, kilit, herhangi bir şey! Snape kanına göre büyülenmiş, eğer oğluysan tak diye açarsın, değilsen ölsem açamazsın-ne oldu?"

Harry beyazlamış, geri geri giderek duvara dayanırken Hermione korkuyla ona koşar, Harry etrafın karardığını duyumsarken arkadaşının panikle bağırışını duyar..

S : Ingrid Michaelson - Keep Breathing

All that I know is I'm breathing, all I can do is keep breathing.

"Harry! Harry-" Harry uyanırken Hermione fark etmiş, inleyerek ona eğilir ve sarılır, delikanlı yerde, tavana bakıyorken Hermione sonra çekilerek konuşur

"Müdürü çağıracağım-" fırlayacakken Harry onu bileğinden yakalar, genç kız yere çökerek tekrar ona bakarken Harry yeşil gözleri bir şeylerle dolu, *soruyordur*, Hermione iç çekerken sessiz, uzanarak onun gözlüğünü düzeltir, saçlarını okşar, tekrar iç çekerek ona bakarken Harry onun bileğini bırakır, genç kız kalkarak kapıya giderken delikanlı sessiz, gözlerini kapatır..

Harry kapının açıldığını duymamış, kaşlarını çatarak başını çevirir, sağa bakarken kapının önünde durmuş, sırtı ona dönük genç kıızı görür, sorar

"Hermione?"

Onu duyan genç kız elleriyle oynuyor, dönerek ona bakarken Harry onun biçimli çenesine, çatılı kaşlarına bakar, Hermione sonra ellerini salar ve tekrar ona yürüyerek eğilir, onun kalkmasına yardım ederken konuşur

"Belki de hata yapmışımdır-" Harry şaşkın, dikleşirken Hermione devam eder

"Bir anda herkesi alevlendirmenin manası yok, değil mi? Araştırırız, düşünürüz.. O sırada bir Snape eşyası alırız, *otur*-" Harry yatağa oturuyor, iç çekiyorken Hermione geri çekilerek konuşur

"Bulmak çok zor olacak, ama gerekirse çalarız-"

"Gerek yok.."

Hermione yere çöküyor, ona bakarken Harry aşağıdaki genç kıza bakarak devam eder

"Snape eşyalarını açabiliyorum.."

Hermione kaşlarını çatır, Harry iç çekerek başını eğer ve bacaklarının arasına alırken beynine kan gitmesini umar..

"Ah Harry.."

Harry ona bakar, Hermione şaşkın, sorar

"Hiç mi aklınıza gelmedi?"

"Elbette gelmedi! Nasıl gelir?! Hayatım devamlı sürprizlerle geçiyor Hermione, günün birinde başka bir ailenin eşyalarını açınca şaşırmadım doğrusu!"

Hermione onun ünlemlerine bir şey söylemezken Harry derin bir nefes alır, cevaplar

"Diğerlerinin de aklına gelmedi-"

"İlk akıllarına onun geldiğinden *eminim* Harry.. Ama neden bu ihtimali düşünmediler, onu düşünüyorum.."

Harry kaşlarını çatar, ona bakarken sorar

"Yani, Snape biliyor mu? Sence?"

Genç kız yerde oturuyor, ellerini iki yana açarken cevaplar

"Ben hiçbir şey bilmiyorum ki.. Snape biliyor mu, Dumbledore biliyor mu, yoksa tamamen yanlış mıyız da diyemiyorum, her şey bunu işaret ediyor Harry, üzgünüm.."

Harry iç çekerek önüne döner ve odayı izlerken Hermione konuşur

"Bir açıklaması olmalı, o kadar çok James'e benziyorsun ki-"

"Kesin bir şey yapmışlardır, büyü falan.. Tılsımlamışlardır beni-" Hermione kalkarak masaya gider, esasını alırken ona döner, Harry cevaplar

"O kadar kolay kalkabilseydi, birileri mutlaka kaldırırdı Hermione.."

Hermione *'denemekten zarar gelmez'* derken esasını ona sallar, hiçbir şey değişmezken delikanlı kaşını kaldırır, Hermione iç çekerek yürür ve onun yanına, yatağa oturur, ikisi karşı duvara bakarlar..

S : Sarah McLachlan - Dirty Little Secret

If I had the chance, love, I would not hesitate to tell you all the things I never said before, don't tell me it's too late

Cause I've relied on my illusions, to keep me warm at night

But I denied in my capacity to love, I am willing to give up this fight

"Ne yapacağız?"

Harry onun sorusuyla uyanırken başını ona çevirir, bu hareket bile sanki başkası tarafından yapılmış gibi gelirken delikanlı cevaplar

"Bilmiyorum.."

"Birine anlatacak mısın?"

"Bilmiyorum.."

"Bir şey biliyor musun?"

Harry başını iki yana sallar, sessiz, başını tekrar önüne çevirirken Hermione iç çekerek uzanır ve elini onun elleri arasına sokar..

Harry sessiz, ellerine bakarken baş parmağını onun eline sürterek sıcaklığı, *sorunsuzluğu* hisseder, sessiz, elini onun elinin üzerinden geçiriyor, bileğinden döndürür, uzanarak parmaklarına parmaklarını geçirirken omzuna dayanan bir çeneyi hisseder, Hermione sessiz, ona dayanarak beklerken başını yana yatırır ve onun omzunda, sessiz, bir şeyler bilmeyi bekler..

Hermione kapıyı açarken ona bakar, Ron endişeli, sorar

"Harry burada mı?"

Hermione kapıyı daha da iter ve içeriği gösterirken Ron rahatlayarak konuşur

"Ödüm patladı Hermione.. Niye haber vermediniz?"

"Hemen dönecektik, uyuyakaldı.."

“Niye buraya geldiniz ki?”

Hermione sessiz, mavi gözlere bakıyorken Ron’u ne kadar sevse de yapamaz, iç çekerken cevaplar

“Biraz baş başa vakit geçirmek istedik Ron..”

Ron kaşlarını çatarak ona bakar, başını yana çevirerek ona bakarken Hermione omuzlarını silkerek mırıldanır

“Onu hep sen alıyorsun.. Biraz da ben aldım..”

Ron hafifçe gülümser, Hermione de gülümserken kapıyı arkasından çeker, konuşur

“Kuleye gidelim hadi, uyanacağı yok..”

Ron başını sallar, ikisi kuleye giderlerken Hermione kızıl delikanlının koluna girerek içinden ondan özür diler..

S : Itzhak Perlman & John Williams - Theme from Schindler's List

Harry sabah ortak odaya girdiğinde herkes bir şeylerle uğraşüyor, hazırlanıyordur, delikanlı merdivenleri tırmanarak odasına girer, içerde sadece Neville kalmış, banyoya giriyorken Harry yatağına gider ve hızlıca gömleğini değiştirir, tekrar kazağını üzerine geçirip dışarı çıkar..

Koridorlar kalabalık, ama delikanlı onlara ait hissetmiyor, büyük salona gidiyorken sanki bütün renkler donuklaşmış, sesler geriden geliyor, Harry *koptuğunu* hissediyorken büyük salona girdiğinde bir anda renkler ve sesler suratına çarpar, delikanlı kapıda, birbirinden farklı, ama neredeyse aynı hayatı süren bir sürü gence bakarken kaybolduğunu hisseder..

Hermione ekmeğine reçel sürüyor, ama bakışları devamlı kapılardayken en sonunda delikanlının girdiğini görünce bıçağını indirir..

Harry salonu izliyor, yeşil bakışlarında bir şeyler varken genç kız okuyamıyor, onun toparlanmasını dilemekten başka yapabileceği bir şey yokken Harry kendine gelerek, uyanarak, her neredeyse oradan dönerek yürümeye devam ederken Ron onu görmüş, geç kaldığını söylerken Harry cevap vermeden oturur, tabağına tost alırken Hermione sessiz, ona dokunmayı düşünmezken Ron aradaki farkı görememiş, sorar

“Ee Harry, bu gece de orada kalacak mısın, programı iptal edelim mi-” Harry başını kaldırarak ona bakar, Ron arkadaşının yüzündeki ifadeyle sessizleşirken Hermione gözleri büyümüş, tetikte, ikisine bakar, Harry ise kaşlarını çatarak tükürürcesine cevaplar
“Hayır ona aşık falan değilim! Neden herkes Hermione’yi düşünüyor?!”

Ron afallarken bir an sonra geriler, Harry ise kızmış, dönerek elleriyle masaya bastırır ve kalkarak sıradan çıkar, yürüyerek uzaklaşırken çevredekiler delikanlının arkasından bakıyorlardır, Hermione ekmeğini bırakır ve çantasını alır, onun peşinden koşarken Ron kaşlarını çatarak olanları izler..

“Harry! Harry bekle!”

Bahçeye çıkmış, öylece dümdüz giden delikanlı onu duyunca yavaşlarken Hermione arkasından koşturuyor, yetişince onun önüne gelerek konuşur

"Harry bunu yapmamalısın,-"

"Ama beni deli ediyor! Herkes devamlı seni düşünüyor, üstüne bir de beni koyuyor Hermione!"

Hermione bir an ona bakar, sonra cevaplar

"Onu değil! Devamlı insanların aklını okuyamazsın Harry!"

Harry şaşırılmış, ona bakarken bir an sonra konuşur

"Ben.. Bilmiyorum, bir anda oluyor-"

"Ama bitirmen gerek! Dün Malfoy, bugün Ron, birinin dikkatini çekeceksin-"

"Çoktan çekmediysem.."

"Aynen öyle.."

Harry iç çekerek öbür tarafa dönerken rüzgar suratına vuruyordur, Hermione sorar

"Niye okuyorsun Harry?"

Arkadaşı ona dönerken cevap vermez, Hermione devam eder

"Bundan hoşlanacağını düşünmezdim-"

"Hoşlanmıyorum! Bir anda oluyor Hermione, hani birine bakarsın ve *'acaba ne düşünüyor'* dersin, ben onu dediğim anda görebilmeye başladım-"

Hermione kaşlarını çatarken sessiz, sorar

"Ve bu ne zamandır var?"

"1-2 aydır arada sırada oluyordu.. Ama artık çok sıklaştı, daha kolaylaştı-"

"Yapa yapa nasıl yapacağını öğrendin çünkü-"

"Belki.. Ama nasıl yaptığımı hala bilmiyorum-"

"Nasılından çok-"

"Niyesini de bilmek istemiyorum.."

Hermione iç çekerek ona bakar, Harry cevaplar

"Anlıyorum, teorini yani.. Mantıklı evet, ama çok mantıksız, bir anda *'işte bu hiç değişmeyecek'* diyebildiğim tek şeyi değiştirdin Hermione.."

Hermione üzüntüyle başını eğerken Harry devam eder

"Onu nasıl toplayacağım? Yani, söylediğin adam, bilmiyorum Bay Weasley değil ki beni kabul edebilsin, bir aile olalım, en azından sevinebileceğim biri olsun, yaşıyor diye-"

Hermione başını kaldırırken sorar

"Ona sevinemez misin? Yaşıyor diye?"

Harry sessiz, iç çekerken cevaplar

"Kabul bile edemiyorum ki.. Biliyor ve bana söylemiyorsa Hermione, bunca sene? Ben orada acı çekerken neden beni yanına almadı o zaman? Yaptığı her şeyin bir açıklaması var, ama bunun yok-"

"Belki de bilmiyordur-"

"Yaptıklarını gördük! O başkası olamaz!"

Hermione susar, Harry sinirini kontrol altına almak isterken fısıldar

"Anlamıyorum, kafam almıyor-"

"Biraz gevşe, lütfen, herkese bağırarak bir şey yapamazsın, ayrıca Ron'a gereğinden kaba davrandın Harry, bir şey dememişti-"

"Biliyorum! Ama elimde değil Hermione, bazen o kadar kör oluyor ki!"

Hermione sessiz, bir şey söylemezken Harry ona bakıyordu, genç kız hızla gözlerini kapatırken ona vurarak konuşur

"Sakin, Harry James Potter!"

Harry acıyla karışık bir gülüşle iç çekerken 'tamam, tamam' diyordu, Hermione gözlerini açarak ona bakar, Harry sorar

"Hala Potter mıyım ki sence?"

Hermione bunu duyunca ona bakarken Harry sessizdir, iç çekerek döner ve okula ilerler, genç kız da onu takip eder..

İkisi zindana girdiklerinde Ron Hermione'nin yerine oturmuş, yanında Dean, o tarafa bakmıyorken Harry iç çeker, ama arkadaşı onu sırtından ittirirken Harry o tarafa gider, Dean onu görünce kalkar ve iksir setini almaya giderken Harry sessiz, oturarak konuşur

"Ron?"

Ron ona bakmıyor, tüplerini uzunluk sırasına diziyorken Harry yanında, fısıldar

"Özür dilerim.. Dün Snape'i yere yapıştırdım, ve gerginim-" Ron dönerek ona bakar, Harry başını sallarken kızıl kaş yukarı kalkar, Harry gülümserken Ron gözlerini devirerek önüne döner..

Snape içeri giriyorken Harry kalkar ve Hermione'nin yanına geçer, Dean de yerine oturuyorken Malfoy çaprazda, Potter'a bakıyordu, Harry ona kaşlarını kaldırırken Snape tahtayı çekiyor, konuşur

"Malzemeleri hazırlayın, 10 dakikanız var, Bay Potter, ofisime."

Ve sınıfa bakmadan döner, ofisine girerken Harry adamın açık bıraktığı kapıya bakıyordu, Malfoy diğerleri gibi ot kutusunu kaldırırken sırtarak o tarafa laf atar

"Ne o Potter, Profesörün aklını okuyamadın mı? Bilmiyor muydun?"

Harry dönerek ona bakar, bu sefer Malfoy kaşını kaldırırken Harry kalkar ve sert adımlarla ofise gider, o sırada geride Hermione seslenir

"Harry.."

Harry dönerek ona bakar, Hermione ona bakıyor, bir şey söylemezken Harry iç çekerek döner ve kapıyı iterek içeri girer, sonra arkasından kapatırken sınıf işine döner..

Harry kapıyı arkasından kapatmış, ofiste yürürken Snape de ileride, rafları düzenliyordu, kapının kapandığını duyunca ona dönerken konuşur

"Potter, sen ne yaptığını sanıyorsun?"

Harry onun neden bahsettiğini biliyorken yine de cevap vermez, Snape devam eder

"Herkesin önünde bir şov? Hem de *iki* kere?"

Harry derin bir nefes alarak yine susarken Snape hızlı adımlarla yürür ve onun önünde, kızgınlıkla fısıldar

"En azından biraz, *biraz* zeka kazandığını düşünüyordum Potter! Yine bizi yanıltmayı nasıl her seferinde başarabiliyorsun-" Harry başını kaldırarak ona bakarken Snape kızgındır, delikanlı onun gözlerine bakıyor, bir an sonra hızla gerilerken Snape kaşlarını çatır..

Harry başını eğmiş, alnını kaşırken Snape dikkatle onu izliyor, konuşmuyordur, Harry sakinleşince başını kaldırarak cevaplar
"Özür dilerim.."

Snape şaşkınlıkla ona bakarken Harry başını sallar, devam eder

"Bir daha yapmam.."

Ve döner, kapıyı açıp çıkarken Snape arkasından bakar, Harry ise dümdüz sırasına gidiyor, dönerek oturur ve setini açarken elleri titriyor, kimsenin fark etmemesini umar..

Hermione sessiz, onun otlarını alıp keserken kendi tablasını el altından ona iter, Harry alırken bakışları otlarda, parmaklarıyla dalgın dalgın karıştırıyorken niye iksirde iyi olmadığını düşünüyordur, iksir sevgisi veya kabiliyeti genlerle geçmiyor mudur?

Delikanlı başını kaldırırken uzanarak Hermione'nin önünden kendi tablasını alır, genç kız ona bakarken Harry cevaplar

"Ben denemek istiyorum.."

Hermione bir an şaşırda da sanki anlarken ellerini çeker, delikanlı bıçağını alırken dikkatli, yapıp yapamayacağını test edercesine otlara eğilir..

Harry tüm talimatları dikkatle, teker teker, harfi harfiye yerine getirmiş, kazanının başında, sıvıyı karıştırıyorken minik kazandaki mor sıvı kaynıyor, yeşil kabarcıklar oluşturuyordur, o sırada Hermione fısıldar

"Başardın.."

Harry *'hım'*layarak başını kaldırır, Hermione bıçağıyla işaret eder

"Yeşil baloncuklar.. Doğru seviyede, doğru çözünürlükte kaynıyorlar.."

Harry sessiz, kazana dönerken Hermione kendi tutamlarını atıyordu, bir an sonra yeşil yeşil kabarcıklar onun da kazanında görünürken Harry iç çeker, o sırada Snape yanlarına gelmiş, konuşur

"Kazanlar-" Hermione çekilir, profesör eğilerek iki kazandaki eş morluğa ve yeşillığe bakarken mırıldanır

"Yine mi yardım Bayan Granger-"

"Hayır efendim, Harry kendisi yaptı, inatlaştık da.."

Snape kaşlarını çatarken Harry Hermione'ye bakış atıyordu, Snape sorar

"Ne gibi bir inat?"

"İksiri başaramayacağını söyledim, o da isterse yapabileceğini söyledi, yaptı.."

Snape dönerek Potter'a bakar, Harry sessiz, masaya bakıyorken cevap vermez, Snape onları geçerek diğer masaya giderken Harry iç çekerek kaynayan sıvıya bakar..

S : Coldplay - In My Place

In my place, in my place, were lines that I couldn't change, I was lost, oh yeah

I was lost, I was lost, crossed lines I shouldn't have crossed, I was lost, oh yeah

How long must you wait for it? How long must you pay for it? How long must you wait for it? Oh for it

I was scared, I was scared, tired and under prepared, but I'll wait for it.

"Ne gördün?"

Harry hızla dönerek arkasına bakarken Hermione astronomi kulesinin son merdivenini de çıkıyor, ona bakıyordu, Harry sessiz, ellerini tekrar ceplerine sokarak açık araziye dönerken cevaplar

"Biri akıl okuyabildiğimi öğrenirse bana bir şeyler olmasından korkuyordu.."

Hermione bunu duyunca hafifçe gülümserken onun yanına gelmiş, sorar

"Ve bu senin bir anda elden ayaktan düşmene sebep oldu?"

"Oldu.. Snape savaşı koruyor, barışı istiyor Hermione.. Tabii kalbi buradaysa-"

"Harry.."

Harry iç çekerek başını duvara dayar, gözleri kapalı, boynunu gererek omuzlarını taşa geri bastırırken Hermione onu izliyor, konuşur

"Profesör Snape'in karşı taraftan olduğuna inanmıyorsun, değil mi?"

Harry başını kaldırarak ona bakarken Hermione başka hiçbir kulağın ya da gözün olmadığı bu kulede ona bakıyordu, delikanlı dönerek ilerdeki okula, pırıl pırıl yanan ışıklara bakarken her kandil, mum, hepsi göz kırpan ateş böcekleri gibi duruyor, Harry'nin *evini* oluşturuyorken yeşil gözler gecenin karanlığında bir şeyler arıyor, cevaplar

"Bilmiyorum.. Olmamasını istiyorum.."

"Elbette istiyorsun.. Ama soruyor musun?"

Harry dönerek ona bakar, gülümserken cevaplar

"Hermione, adam bu sorumu duysa beni okulun öbür tarafına tekmeler-"

"Snape fiziksel şiddet uygulamaz Harry.."

Harry hafifçe gülerken arkadaşı sebebini sorar, delikanlı hala gülüyor, önüne dönerek cevaplar

"Hiç.. Acaba oğlu olsam o beni nasıl yetiştirirdi diye düşündüm.."

Hermione iç çekiyor, ona bakar

"Harry, sen zaten onun oğlusun-"

"Öyle söyleme-"

"Ama öylesin-"

"Söyleme dedim!"

Hermione onun sert sesiyle susarken Harry duvardan kendini iterek ona döner, sorar

"Nasıl hissettiğimi biliyor musun? Neler düşündüğümü? Nasıl olduğunu, olabileceğini, nedenini niçinini? Sonrasını, olabilecekleri? Voldemort bunu öğrenirse, Snape'e neler yapar düşündün mü hiç? Benim yüzümden zarar görebilecek bir insan daha var!"

Hermione ona bakıyor, konuşmuyorken Harry devam eder

"Bunun nefretle alakası yok! Benim nefretim adam öldürmez, ama Voldemort onu öldürebilir! Ben Snape'i sevmiyorum evet, ama işkenceler çekerek ölmesini de istemiyorum!"

Genç kız ona bir adım atarken sanki kızgın bir aslanı sakinleştirmeye çalışıyor, cevaplar

"Kimse Snape'in öldürüleceğini söylemedi Harry, kimse bilmiyor-"

"Onu da bilmiyoruz ki! Snape benden köşe bucak kaçıyor, hiçbir şey söylemiyor! Ya biliyorsa? Biliyorsa ve bana hala bunu yapıyorsa Hermione!?"

Hermione hiçbir sorunun cevabını bilmiyorken Harry onu kollarından yakalar ve genç kızın gözlerine bakarken Hermione konuşur

"Harry!"

"Hayır, lütfen!"

Hermione şaşkınlıkla ona bakarken Harry cevaplar

"Lütfen, göster.. Ne düşünüyorsun-" Hermione ağzı şaşkınlıkla aralanmış, bir şey düşünemiyorken Harry onu yüzünün iki yanından kavrar, kahverengi gözlerinin içine bakıyor, anlamak istiyorken genç kız ona bakıyordur, Harry fısıldar

"Hiçbir şey düşünmüyorsun.."

Hermione sessiz, soğukla titrerken cevaplar

"Ne düşünmem gerektiğini bilmiyorum-"

"Herkes seni düşünüyor.."

Hermione şaşkınlıkla ona bakarken Harry hafifçe gülümser, mırıldanır

"2 aydır herkesin üzerinde pratik yapıyorum, ve devamlı biz beraber gezdiğimiz için çevremdeki herkes senin hakkında bir şeyler düşünüyor,-"

"Ne- ne düşünüyorlar?"

"Bir sürü şey.. Kiskanıyorlar, nefret ediyorlar, ama kimse seni görmüyor.."

Hermione kaşlarını çatarken mırıldanır

"Bunu bilmeye ihtiyacım vardı gerçekten-" Harry sinirle gülerken cevaplar

"Öyle değil.. Yani-" delikanlı onu bırakır, dönerek bir adım atarken Hermione nasıl diye düşünüyor, ona bakıyordur, delikanlı dönerek açıklar

"Kimse seni görmüyor.. Görmek istemiyor, tanımak istemiyor.. Sen oradasın, bir Hermione'sin, o kadar.. Bir etiketin, bir açıklaman, bir resmin var.. Ve bu beni deli ediyor, herkes üçümüzü belirli resimlerin altına koymuş, oradan gidiyor-"

"Harry, bu hep böyle olacak-"

"Ama beni sinir ediyor! Herkes kafasında bir hikaye oluşturuyor-"

"Harry bu hep böyleydi-"

"Ama artık beni deli ediyor! Duymak, anlamak-"

"Duymamaya çalışmalısın-"
"Sen nasıl bu kadar rahatsin?!"

Hermione ona bakakalırken Harry kolunu açmış, devam eder

"Hepsi senin hakkında hayaller kuruyorlar Hermione-" Hermione hızla ellerini kaldırırken cevaplar

"Bunları bilmem gerekmiyor-"
"Ama anlamıyorsun-"
"Anlamak zorunda mıyım!?"

Harry hayretle ona bakarken bir an sonra sessiz, cevaplar

"Değilsin.. Özür dilerim.."

Hermione gözleri dolmuş, öyle demek istemediğini söylemek isterken Harry onun gözlerine bakmıyor, okuyamaz, onu geçerek merdivenleri inerken Hermione derin bir nefes alır..

Harry açık arazide yürüyor, elini saçlarından geçirmiş, kökleri sıkarak çekiyorken o sırada öbür taraftan gelen adam konuşur

"Okul arazisinde, gece 10'dan sonra, tek başına-" Harry durarak ona döner, açık açık suratına bakarken Snape korkmamış, onun önüne geliyor, devam eder
"Gryffindor'dan 20 puan Potter, ayrıca-"
"Ceza, ve hayır hiçbir kızla sevişmekten dönmüyorum-*duyamadım?*"

Snape ona bakakalmışken Harry onun gözlerine bakıyor, devam eder

"İnanılmaz mı? Evet aynen öyle.. İyi geceler-" ve dönerek okula giderken Snape arkasından bakar, Potter büyük kapıyı iterek içeri girerken kapı ardından kapanır..

Harry yürüyor, kimseyle göz göze gelmeyeceği bir yer bulmak istiyorken aklına ihtiyaç odası geldiğinde merdivenlerin tarafına yürür, ama o anda birisi onu kolundan sıkıca yakalar, yürütürken Harry konuşur

"Bir şey söylemeyeceğim-" Harry döndürülerek bir kemere atılırken dikleşerek ona döner, Snape onu omuzlarından yakalar, yüzüne eğilerek gözlerine bakarken Harry de gözlerini açarak ona bakıyordu, ikisi sessiz, olabildiğince kuvvetle birbirlerine bakmaya devam ederlerken ses bıçak gibi ortalarından geçer
"Harry, Profesör.."

İkisi de irkilerek o tarafa dönerlerken Hermione onlara bakıyor, dikleşir..

Snape ellerini delikanlının omuzlarından çekerken konuşur

"Bayan Granger.."

Hermione ikisine bakıyor, temkinli bir sesle devam eder

"Harry'i kuleye ben bırakırım efendim.. Geç oldu.. Devriyemi de bitirdim, ne dersiniz?"

Snape başını sallar, dönerek uzaklaşırken Harry onun arkasından bakıyordur, Hermione profesör gittikten sonra delikanlıya döner, Harry sessiz, dönerek yola düşerken Hermione de onunla beraber yürür..

“Ne gösterdin?”

Harry cevap vermeden yürüyor, kulenin son basamaklarını tırmanmaya başlamışken bunu duyunca hızlanır ve onu geçer, Hermione bunu görünce dururken delikanlı tabloya gelmiş, şifreyi söyleyerek içeri girer, Hermione sessiz, dönerek basamaklara otururken başını taşa dayar, gözlerini kapatır..

Hermione ne kadar süre orada oturduğunu bilmiyor, yeri izliyorken o sırada görüş hizasına iki erkek ayakkabısı girer, genç kız başını kaldırdığında onu görürken gözleri büyüterek donar..

Snape ona bakıyor, sessiz, sorar

“Kimler biliyor?”

Hermione neyin bilindiğini bilmiyorken sessiz, fısıldar

“Ben.. Sadece ben-”

“Öyle de kalmalı, bu muazzam bir güç-” Hermione anlamış, yavaşça kalkarken kalçası uyuşmuş, dengesini bulamaz, Profesör sert ve keskin bir hareketle uzanıp onun kolunu tutarken devam eder

“Ben ciddiğim Bayan Granger.”

Hermione onun gözlerine bakar, başını sallarken Profesör onu bırakır, konuşur

“Neden böyle olduğuna dair bir düşünceniz var mı? Niye bir anda bu kadar usta bir zihin okuma gücüyle donandı? Hiç zorlanmadan aklımı okuyor-”

“Herkesin aklını okuyor..”

Snape donarken Hermione sessiz, başını sallar..

Harry onun hala dönmemesiyle rahatsız, kalkarak kapıya gider, çekerek açar ve dışarı bir adım atarken aşağıda konuşan ikiliyi görünce donar..

Hermione üst basamaklarda, Snape ise aşağıda, ikisi de oldukça ciddi ifadelerle fısıldaşıyorlarken Şişman Hanım sorar

“Çıkacak mısın canım?”

Onun sesiyle aşağıdaki ikili irkilerek oraya dönerken Harry’i gördüklerinde Hermione hızla konuşur

“Harry-” Snape ise sessiz, başını delikanlıya kaldırmışken Harry bir an genç kıza, sonra da Profesöre bakar, Hermione’de saf bir panik okumuşken diğer adam *bomboştur*, Harry onun doğru mesajı aldığını anlarken diğer ayağını da dışarı koyar ve tabloyu arkasından iter, tahtalar usul bir sesle birbirine geçerken Harry ikisine bakar..

Harry basamakları iniyor, Snape’e bakıyorken Hermione saf panik, gerginlikle nefes alır, dönerek konuşur

"Harry, Profesör Snape senin zihinleri okuma gücün konusunda seninle konuşmak istiyor.."

Harry onun üstündeki basamağa gelince durmuşken sorar

"Öyle miymiş?"

Snape ona bakıyorken cevaplar

"Bana bilgiçlik taslama Potter-"

"Korkuyorsun-"

"Korkmuyorum-"

"Demin korktun.. *'Görmemesi gereken bir şeyi görürse'*-" Snape ona bakakalırken Hermione onun koluna asılarak fısıldar

"Harry! Dizginle lütfen-" Snape bunu duyunca genç kıza dönerken sorar

"Ne kadardır sürüyor bu?"

Hermione korkuyla ona dönerken Harry cevaplar

"2 aydır.. Ve Hermione'ye bağırma kes, o bir şey yapmadı-"

"Bize söylememesi yeterli bir şey Potter-"

"O daha yeni öğrendi, söylemeyen bendim.."

Snape yine cevabı yapıştıracakken Harry ondan önce cevaplar

"*Elbette aptallık!* Ama böyle bir şey yapabildiğimi bilmiyordum! Hep tesadüf sanıyordum, sonra, 1 ay öncesine kadar böyle olmaya başladı, ama bu son hafta abarttı, her şeyi rahatlıkla okuyorum, seni bile! Kafanı tamamen koruduğun halin bu mu? Buysa, ve Voldemort bunu okuyamıyorsa, bir daha kafama girebileceğini sanmıyorum.."

Snape ona bakıyor, konuşmuyorken Hermione ortadadır, Harry sorar

"Artık ekstra iksire ihtiyacım var mı?"

Profesör sessiz, ona bakmaya devam ederken Harry bağırır

"Ne demek *'hem de daha fazla'*, Snape, bu okulda herkesin kafasını okudum diyorum! Dumbledore'un bile! Ve adam farkında bile değil, inan!"

Snape'in koyu bakışları büyürken Harry ona bakarak devam eder

"İstesem, şu anda, sakladığın tüm sırları öğrenebilirim, tek bir bakışla-" Snape geri adım atarken Harry diğer basamağı iner, mesafeyi sabit tutarken konuşur

"Benden sakladığın bir şey var mı Snape?"

Snape sessiz, ona bakıyorken Harry yeşil gözleri parlıyor, ona *bakmaya* devam eder..

Merdivenler..

İki erkek birbirine bakıyorken ortalarında genç bir kız tetikte, onları izliyordur, Snape konuşur

"Senin Karanlık Lord olmadığını nereden bileceğim Potter?"

Harry bunu duyunca gülümserken Hermione korkuyla bir ses çıkartmıştır, Harry ona aldırıyor, bu adamı ilk defa kiskacına almış, *alabilmiş*, cevaplar

"Voldemort'a asla göstermediğin, ama benim gördüğüm anılardan konuşalım mı?"

Snape ona bakarken Harry gülerek konuşur

"Evet, o anı.. Ne diyorsun, o gün bana nasıl kızmıştın, bunun bu hale döneceğini hiç düşünmüş müydün Snape? İyi olmamı istiyordun, bak ne oldum.."

Harry ona bakıyorken Snape'in bakışlarını izliyor, cevaplar

"Hayır, delirmedim.. Hayır güç delisi de olmadım.. Bu şeyi kapatmayı ben de istiyorum, duyduklarım hoşuma gitmiyor.. Ama Snape, artık yapamadığımı, duvar kuramadığımı söyleyemezsin değil mi?"

Snape ona bakarken Harry aniden bakışlarını kaçıır, Profesör kaşlarını çatarken Harry bir an sonra tekrar ona dönerek konuşur

"Esas bağıın hangi tarafta Snape?"

Snape bir anda gelen soruyla daha şaşırمامışken Harry o anda cevabını alır, ifadesi biraz yumuşarken sorar

"Annemle hiç birlikte oldun mu?"

Snape bu sefer kızgınlıkla kaşlarını çatarken ağzını açtığı anda Harry cevaplar

"Ne demek *'elbette olmadım!'* Hermione-" Harry Snape'in anlayamadığı bir duyguyla genç kıza dönerken Hermione de şaşırمامıştır, Snape ikisinin arasındaki konuya bakarken sinirlenmeye başladığını hisseder..

İkisi bir an birbirlerine bakmışlarken Harry feryat eder

"Birlikte olmadık diyor! Gerçekten diyor hem de-" Hermione onu geçerek iner ve profesörün önüne gelirken ellerini kaldırmış, birleştirerek sorar

"Profesör, bu çok, çok önemli.. Lütfen doğruyu söyleyin, Harry'nin annesiyle cinsel bir birliktelik yaşadınız mı-" Snape bu gecenin bir kabus olduğuna kani olmuşken şaşkınlığından çıkarak cevaplar

"Siz ikiniz ne yapıyorsunuz bilmiyorum, ama derhal Müdür'e gidiyoruz-"
"HAYIR!"

İkisi de aynı anda bağıınca Snape durarak onlara bakar, Hermione atılarak onu kollarından tutar, yüzüne bakarak konuşur

"Profesör lütfen.. Vereceğiniz cevap her şeyi değiştirecek-"

"Elbette olmadım Bayan Granger! Sizi ilgilendirmese de! Ve böyle bir konu ikinizin hasarlı beyinlerine nereden ve nasıl geldi bilmiyorum ama-"

"Hiç mi?"

Snape kızın inadına bakakalırken cevaplar

"Hiç!"

Harry arkada bir şeyler inlerken Hermione ona döner, konuşur

"Harry sakin ol-"

"Olmam-"

"Tablolar var Harry-"

"Umrumda değil! Bıktım! Nedir bu saçmalık?! Önce kesin bu diyorsun, sonra adam ben öyle bir şey yapmadım diyor!"

"Ama gördün-"

"Gördüm! Ama o yapmadım diyor! İlk düşüncesi oydu, gerçek olmalı-"

"Gizliyordur Harry!"

Snape afallamış, ikisine bakıyorken bir an sonra uzanarak kızı önüne atar, öbürünü de kolundan tutup sürüklerken ikisi de itiraz etmez, Snape buna daha da şaşırıırken onları aşağı sürükler..

Harry kapıya gelmişlerken kolu çevirir ve açarak çeker, Snape arkada bir an onun kafasına yumruk atmak istese de bir şey demez ve içeri girmesini izler, Harry aldırıyor gibi duruyorken Hermione şok olmuştur, eliyle işaret ederken Snape konuşur

"Biliyorum, yürüyün Bayan Granger-" Hermione o anda kapı aralığında ona dönerken son bir kez sorar

"Profesör, lütfen, bildiğiniz bir şey varsa, ondan saklamayın, bu korkunç-"

"Saklayabilecek gibi durmuyorum nasılsa, değil mi? Yürüyün dedim."

Hermione önüne dönerek süklüm püklüm içeri girer, Snape de girip kapıyı arkasından çekerken kilitler oturur..

S : William Joseph – Beyond

Harry odanın ortasında duruyor, eşyalara bakıyorken büyük çalışma masası sağda, odanın öbür tarafında bir kanepa, üzerinde bir battaniye ve kitaplar, şömüne çitirdiyor, kanepenin arkasındaki duvarda kitaplık-

"Evet, neler oluyor, adam gibi anlatın, yoksa beyninizi ben elime alacağım."

Harry dönerek ona bakarken Hermione yine ortadadır, delikanlı cevaplar

"Seni yere yıktığım gün beynimde annemle seni sevişirken gördüm.."

Snape ona bakakalırken Harry sessiz, hatta sakın, ona bakarak devam eder

"Sonra bunu Hermione'ye anlattım, çünkü mantıklı bir açıklama bulamadım, senin beynine girmiştin, *senin* beynine girmiştin, daha önce korkudan hiç denememiştim bile, ama o gece yapabilmiştim, üstelik gördüğüm şeyler.."

Harry derin bir nefes alırken Snape ona bakıyordur, delikanlı ise artık ona bakmıyor, yerdeki bir noktaya bakarak konuşur

"Nasıl olabileceğini düşündük.. Hermione de o sırada benim nasıl senin beynine senden habersiz girdiğimi araştırmaya başlamış.. Herkesin anlık düşüncelerini okuyabiliyorum, ama kafalarındaki eski anılara girmek Legilimens istiyor.."

Tekrar bakışlarını kaldırır, ona bakarken devam eder

"Ve bunu yaptığımda, birisi hisseder.. Kim olursa olsun.. Senin gibi bir adamın o anda hissetmesi lazımdı, ama benim beynime girmeye çalıştığından beri ben senin kafanın içindeydin Snape.."

Snape'in bakışları değişiyorken Harry başını sallar

"Biliyorum, imkansız.. Ama oldu.. Ve hiç haberin bile olmadı.. Dakikalarca hem de.."

Snape bir anda kasılırken Harry cevaplar

"Legilimens ustası sensin.. Benim bunun hangi koşullarda olabileceğine dair hiçbir fikrim yoktu, Hermione'ye anlattığımda o düşündü.."

Snape dönerek genç kıza bakar, Hermione dikleşirken açıklar

"Benim son aylarda olanlardan haberim yoktu, Harry'nin sizin aile kilitlerinizi kırmasına dair olanlardan yani.. Bildiğim tek şey bu legilimens olayıydı, ve onu araştırmaya başladım.. Genel kuralı biliyorsunuz, çocuklar babalarının veya annelerinin beyinlerine bir legilimens sırasında hissettirmeden girebilirler.."

Snape cevap vermiyorken Hermione korkuyor, devam eder

"Ben de bu kuralı Harry'e söyledim, aksi imkansızdı çünkü, bir gecede sizin beyninize girebilecek kadar pratik yapmamıştı.. Harry doğal olarak reddetti, kavga ettik, ispatlamamı istedi, ben de Snape ailesine ait bir eşya getirmesini istedim, oğlunuzsa açabilecekti çünkü-"

"Ve açtı.."

"Evet, açmış.. Potter kilitlerini ise açamıyormuş.."

Snape sessiz, delikanlıya döner, Harry gergin, hissettiği bir sürü şeyden gözleri dolu, şu anda ağlayabilir, gülebilir, öldürebilir veya ölebilirken ona bakarak sorar

"Doğru mu bunlar? Biliyor musun bunları Snape?"

Snape ona bakıyor, sessiz, cevaplar

"Hayır.."

Harry gözlerini kapatırken umulmayan bir yaş akar, Hermione üzüntüyle nefes alırken Snape konuşur

"Yalan söylemiyorum Potter, inan bana.."

Harry gözlerini açarak ona bakar, Snape yeşil gözleri yaşlı *çocuğa* bakıyorken cevaplar

"Doğru söylüyorum.. Yaşadıklarınız, düşünceleriniz, evet anlaşılır şeyler, teorik olarak da doğru şeyler, Merlin biliyor, bu kanıtlar evet, senin benim oğlum olduğunu gösteriyor,-"

Harry kasılarak yutkunurken bir şey söylemez, Snape devam eder

"Ama değilsin.. Üzgün müyüm bilmiyorum-" Snape sinirle bir an tavana bakar, konuşur

"Hatta sen üzgün müsün onu da anlamadım-"

"Değilim.. Ama gerçeği bilmeye ihtiyacım var-"

"Gerçek *bu*, Potter.. Ben senin baban değilim.. Annene elimi bile sürmedim.."

Harry ona bakıyor, adamın doğru söylediğini görüyorken bir an sonra ona ilerler, sorar

"O zaman nasıl gördüm? Ne gördüm Snape, senin kafanda gördüm başka bir yerde değil ki! O nasıl oluyor? Nasıl annemle birlikte olabiliyor ama olmadığını söylüyorsun?"

Snape bunun cevabını bilmiyorken Harry ağlamak üzere, ona bakarak konuşur

"Senden şimdiye kadar hiçbir şey istemedim, ama bunu açıkla, söyle, lütfen! Annemle babam benim olan tek şey Snape, ve bu kuşku, bu anlaşılmazlık beni deli ediyor-"

"Anlıyorum-"

"Anlamıyorsun-"

"Anlıyorum! İlk günden beri bizim de üzerinden geçtiğimiz bir ihtimal bu Potter! Ama elbette imkansız, o yüzden hep elimine ettik-"

"Ne gördüm o zaman ben?! Gördüğüme eminim!"

Snape de bilmiyor, ona bakıyorken cevaplar

"Ne gördün bilmiyorum-"

"Kilitleri nasıl açıyorum-"

"Bilmiyorum-"

"Aklına nasıl giriyorum-"

"Bilmiyorum-"

"Bir şeyler bil Snape!"

Snape ona bakarken bilmiyor, gerçekten bilmiyor, cevap veremez, Harry kızgın, dönerek odada ilerlerken bir an sonra masayı tekmeler, Hermione korkuyla nefes alırken Profesör ilk defa ona bir şey söylemez, sessiz, onu izler..

Harry parmaklarını şakaklarına bastırılmış, dönerek yürür ve kanepeye otururken şakaklarını ovuyor, bir şey söylememeye devam eder, Snape dönerek konuşur

"Bayan Granger, siz kuleye gidin-"

"Profesör-"

"Yardımlarınız için teşekkür ederim, çıkışı biliyorsunuz.. Potter iyi olacak.."

Hermione iç çekerek döner ve yürür, biraz sonra kapının açılıp kapanışı duyulurken Snape yürüyerek konuşur

"Potter, bana bak.."

Harry başını kaldırarak ona bakarken sorar

"Ne yapacaksın, hafızamdan mı sileceksin-"

"Hayır,-" Snape bir iskemle çekiyor, onun karşısına otururken ona bakarak konuşur

"Tekrar deneyeceğiz-"

"Ya yine uçarsan-"

"Bu sefer masaya atmamaya çalış.. Evet, *legilimens*-" Harry ona bakmaya devam ederken Snape de ona bakıyor, sorar

"Ne yapıyorsun?"

Harry sakın, oturuyorken cevaplar

"Kıpırdamamaya çalışıyorum, fırlatmamak için.."

Snape onun gözlerine bakıyorken sorar

"Kafamda mısın şu anda?"

"Evet.."

"3 ciltlik tez kitabım nerede-"
"Yatağın sağındaki dolabın üzerinde-"
"Tamam, daha derine dalma.. Gözlerime bak-"
"Zaten bakıyorum-"
"Hayır, *gözlerime* bak.. Kafamın içini hayal etme.. Sadece gözlerime bak.."

Harry gözlerini kırpıştırır, dikkatle ona bakmaya çalışırken Snape de sakin, onu izler..

"Görmeye çalış, o gördüğün şeyi-"
"Ona yaklaştığımda fena oluyorsun-"
"Yap."

Harry iç çeker, dikleşerek onun gözlerine bakarken Snape onu izliyordur, delikanlı odaklanmışken Snape mırıldanır

"Başım dönüyor-"
"Yaklaşıyorum çünkü, madalyonu alıyorsun-"
"Annenin kolyesini mi?"
"Evet-"
"Nereden alıyorum-"
"Baş ucundan-"
"Midem bulanıyor-"
Harry cevap vermezken Snape bir an sonra iskemleden uçarak yere yapışır, kendinden geçerken Harry gözlerini kapatır, kendine gelince koşarak onun başına eğilir..

S : William Joseph – Leningrad

Snape yerde, bilinci açık değilken delikanlı onun başına eğilmiş, siyah saçları çekerek başında yara olup olmadığına bakar, bir şey bulamayınca memnun, etrafına bakınır, sonra uzanarak koltuğun üzerindeki yastığı alır ve onun başının altına koyarken iç çekerek bayılacağını bile bile devam eden adamın suratına bakar..

Harry onun yüzünde kendisine benzeyen bir şeyler arıyor, uzanarak parmağıyla onun şakağına dokunur, sonra yanağına geçerken yumuşak ya da sert olup olmadığını merak ediyor, bastırır, sert değil, ama yumuşak da olmayan bir ten bulurken uzanarak burnuna dokunur, kendi burnuna *hiç* benzemeyen burundan da vazgeçerken dudaklarına bakar..

Delikanlı eğilmiş, incecik dudaklara bakıyorken kendi dudaklarını ısırır: onunkiler bu kadar ince değildir, ama çok da dolgun değilken Snape kıpırdanır, delikanlı hızla gerileyerek onun yüzüne bakarken sorar

"Snape? İksir istiyor musun-"
Snape cıklar, gözleri yumulu, vücudunu dinlerken Harry bekler..

"Yavaş, yavaş-"
Snape susmasını söylerken Harry aldırılmaz, onun kolunun altında, yardım ederek adamı koltuğa geçirir, oturmasını sağlarken Snape gözleri kapalı, başını geriye dayar, Harry sorar
"İyi misin?"
"Ölmediğime göre.."

Harry iç çekerek sessiz, iskemleye geçer, onu izlerken Snape gözlerini açarak ona bakar, ikisi bir an birbirlerini izlerken Snape sorar

"Okuyor musun?"

Harry daldığı transtan uyanırken cevaplar

"Ben? Hayır, hayır okumuyorum.."

"Güzel, öyle devam et.."

"Olur.."

Snape ona bakar, Harry konuşmazken bir süre sessizlik olur..

Harry sessiz, artık dayanamazken patlar

"Ee? Anladın mı?"

Snape bunu duyunca ona bakarken Harry kaşlarını kaldırıyordur, profesör cevaplar

"Anladım.. Ama cevaptan hoşnut olduğumu söyleyemeyeceğim-"

"Sen söyle, oğlun muyum gerçekten?"

"Öyle görünüyor-"

"Hata yok yani?"

"Yok.."

Harry gevşeyerek gözlerini kapatırken Snape kaşlarını çatar, vücudu hala uyuşukken sorar

"Mutlu olduğunu söyleme Potter.."

Harry bunu duyunca başını kaldırırken ona bakar, cevaplar

"Rahatladım, daha çok-"

"Ne için?"

"Kargaşa bitti.. Günlerdir öyle mi değil mi, sen misin değil mi, yoksa başka bir tuzak mı diye düşünmekten beynim ağrıyordu-"

"Neden kimseye söylemedin?"

Harry hafifçe omuzlarını kaldırır, sonra indirirken Snape sanki anlamış, başını koltuğa geri bırakarak gözlerini kapatır..

Snape başını kaldırırken Harry onun iyileştiğini anlar, sırtı gerilerek ona bakarken Snape yüzü ciddileşmiş, ona bakarak konuşur

"Potter, bu-"

"Nasıl oldu?"

Snape ona bakarken Harry cevap istiyordur, genç adam cevaplar

"Aslına bakarsan, bilmiyorum.. Hala bilmiyorum-"

"Snape-"

"Çünkü biri hafızamdan silmiş.."

Harry kaşlarını çatar, Snape başını sallarken delikanlı sorar

"Ama nasıl olur, o sendin, o görüntüdeki sensin-"

"Biliyorum-"

"Yani Imperius değil, annem seni itmiyordu Snape-"
"Biliyorum-"
"Nasıl oluyor o zaman?!"

Snape iç çeker, ona bakarken cevaplar

"Annenle tanışmıyor değildik, biliyorsun-"
"O kadar tanışıyor gibi de değildiniz ama!"

Snape şakağını ovuyor, elini kaydırarak alnına getirir ve sıvazlarken Harry gözleri büyüyerek onun hareketini izler, parmaklar tekrar şakağa dönmüş, deriyi ovuyorken Snape yerdeki halıyı izliyor, konuşur

"Bir şekilde hafızamdan silinmiş.. Ama neden? Kim?"

Harry elbette bilmiyorken sessizdir, o sırada baş kalkar, ona bakarken Harry afallar.. Snape ise kararını vermiş, ayağa kalkarak dolabına giderken Harry arkasından bakar..

"Ne yapıyorsun? Ne-" Harry onun yanında kısa, etkisiz duruyorken Snape şişelerdeki sıvıları karıştırıyor, ölçüyor, inceliyordur, bir süre sonra konuşur
"Uyuyacağım.. Ve ben uyurken aklıma gireceksin,-"
"Yapamam-" Snape aldırıyor, odasına yürürken devam eder
"Her şey bir rüya gibi olacak-" Harry onunla koşturuyorken cevaplar
"Yapamam!"

Snape kapıyı açıp içeri girer, Harry arkasından dalarken bağırır

"Yapamam dedim!"

Snape odanın ortasında ona döner, sonra üzerine yürürken konuşur

"Sebepe?"
"Korkuyorum, daha önce yapmadım, beynine zarar verebilirim-"
"Bir şey yapmazsın Potter, akla girmek senin için yürümek kadar doğal-"
"Daha önce neden böyle değildi peki-"
"Artık 17'sin de ondan.. Yürü-" onu ittirir, Harry yürürken şaşkın, adım atar..

Snape iksirini içiyorken Harry endişeyle ona bakıyordur, Snape şişeyi indirirken konuşur

"Niye öyle bakıyorsun çocuk, ölmemi istemiyor muydun?"

Harry şokla '*elbette hayır!*' derken Snape ona bakar, Harry cevaplar

"Ben seni sevmiyorum, öl demedim!"
"Çok duygulandım, çekil.."

Snape onu geçer, yatağa otururken Harry o tarafa dönerek sorar

"Ee? Ne olacak şimdi?"
"Uyuyacağım.. Sen de o sırada aklıma girecek, ve anıları çekeceksin-"
"Ha bir de çekeceğim?! Snape delirdin mi-"
"Çekemem diyorsan izleyeceksin Potter."

Harry iç çekerek uyarken Snape devam eder

"Sadece bunu araştıracaksın, başka yerlere girmeyeceksin-"
"Bundan daha gizli neyin olabilir-"
"Gizli değil, tehlikeli.. Söz ver-"
"Söz? Ben? Sana?"

Snape sırtıyor, cevaplar

"Senin sözünün bana değeri yok Potter, ama kendine var.."

Harry iç çeker, ondan nefret ediyor, konuşur

"İyi, kıymetli kafanda başka yere bakmayacağım-" Snape gözlerini kapatarak esner, elini ağzına kapatırken Harry şaşkın, bir insanoğluna bakıyordu.

Snape ona bir bakış atar, sonra yatağa uzanırken Harry parmak uçlarında, o tarafa ilerler..

S : Unkle Bob – Swans

I wanted to tell you I'd changed, I wanted to tell you that things would be different this time
I see you, you see me, differently.

Harry yavaşça yere çöküyor, Snape gözleri açık, ona bakıyorken Harry nedense onun iyice güçsüzleştiğini hissediyordur, Snape mırıldanır

"Uyuşuyorum.. Bir nevi koma-"
"Snape bu iyi bir şey değil, yapma-"
"Çoktan içtim Potter-"
"Panzehiri yok mu? Ya bir şey ters giderse?"

Snape cevap vermezken Harry dönerek etrafa bakar, olası bir terslik için hiçbir çözüm yolu bulamazken Snape mırıldanır

"Su.."

Harry dönerek su almaya uzanırken profesör cevaplar

"Panzehir.. Su."

Harry 'oh'lar, tamam diyerek yere otururken gittikçe uyuşan adamı izliyor, konuşur

"Nasıl yapacağım? Nasıl izleyebilirim ki?"

Snape gözlerini açık tutmakta zorlanıyor, cevaplar

"Akışına bırak.. Bulacaksın-"
"Snape anca komaya girerken mi bana olan güvenin ortaya çıkıyor-"
"Sana *hala* güvenmiyorum Potter.. Sadece.."

Harry bekler, ama adam uykuya dalmış, devamını getirmezken Harry iç çekerek mırıldanır

"Evet, yanımda uyuyorsun, hiç güven duyacak bir şey değil gerçekten.."

Snape cevap vermezken Harry onun uykusunun derinleşmesini bekliyor, kollarını bacaklarına sararak çenesini dizlerine dayar, onu izler..

“Gözlerin kapalı, bilincin kapalı, nasıl girebilirim ki-“ Harry uzanarak onu saçlarından tutar, başını biraz geriye çekerken normalde onu parçalayacak adam uysal, ılık, Harry adamın *insan* oluşuyla her an daha fazla yüz yüze geliyorken iç çekerek ona bakar..

Sonra sessiz, gözlerini kapatırken ona odaklanmaya çalışır..

S : A Fine Frenzy – Almost Lover

Goodbye my almost lover, goodbye my hopeless dream
I'm trying not to think about you, can't you just let me be?
So long my luckless romance, my back is turned on you
I should have known you'd bring me heartache, almost lovers always do.

Adımlar sessiz, ahşap evde ilerliyorken mutfaktan sesler geliyordur, bir an sonra güzel bir kızıl kapıdan çıkarak ona bakar, gülümserken konuşur

“Geç kaldın.. Günün nasıldı?”

Uzanarak onu öper, genç ellerin altındaki ten bir an kasılırken Lily sorar

“Ne oldu?”

“Hiç..”

Ve eğilerek onu öper, bir an sonra elleri saçlarına girerken kızıl gülümser, onun boynuna tutunarak onu çevirirken ikisi odaya girerler..

Lily onu yatağa yatırmış, üzerine çıkıyorken fısıldar

“Uzun zaman oldu-“ ama dudakları örtülürken bir an sonra çevrilir, beden üzerine geçerken ikisi kıyafetlerden kurtuluyorlar, eller her yerde geziyor, tenler birbirine tutunuyorken nefesler hızlıdır, Lily başı yana yatmış, eli kolyesinin zincirine asılı, sıkıyorken nefesler boynundadır, genç kadın bir an sonra zinciri açar ve başucundaki komodine koyar, elini kaldırıp tekrar onun saçlarına sokarken inliyor, ikisi bir bütün olurken eller çarşafı sıkıyor..

Lily uyuyor, dudaklar çıplak omzunu öperken sonra dönerek kolyeyi başucundan alır, adımlar evde ilerliyor, dönerek kapıyı arkasından kapatır, sonra salona geçer, dolapları açıp kapatarak eşyaları incelerken bir şey arıyor, kesinlikle ses çıkartmıyorken en sonunda bulmuş, minik bir küreyi elinde tutar, içinde dumanların döndüğü küreye bakarken eliyle hafifçe sıvazlar, sonra dönerek kapıya giderken girişin karşısındaki aynaya bakar, yuvarlak çerçeveli gözlüklerini düzeltir, ve kapıyı açıp çıkarken ahşap kapı arkasından kapanır..

Adımlar yürüyor, kapıları açar, içeri girerken ilerdeki siyah figür ona dönünce beden alçalır, ses sorar

“Başardın mı Severus?”

“Evet Lordum..”

Ve ayağa kalkarak yürür, elindeki küreyi uzatırken Voldemort küreyi elinde çevirir, tonu sakın, sorar

“Kızın hafızasından sildin mi?”

“Elbette Lordum..”

“Güzel.. Başarabileceğini biliyordum, gidebilirsin Severus..”

Bir teşekkür, ve sonra kapıya gidiş, Voldemort konuşur

“Ah, Severus?”

Beden ona döner, Lord ona bakarak konuşur

“Obliviate.”

S : Elisa - Broken

Though, it's broken broken, something got broken like stolen, stolen, like if it was stolen
And hurting hurting, I have been hurting and now, only time will tell.

Harry gözlerini açarak tavana bakarken nefes alamıyor, bir an boğularak yan döner.

Eli karnında, öylece karşı duvara bakıyorken her şey parça parça yerine oturuyor, hepsi yan yana diziliyorken o kadar basittir ki, o kadar inanılmaz, ama o kadar *basit*.

Snape bir şey için, o küre her neyse onun için James olmuştur, çok özlü iksir.. Lanet olası o kadar basittir ki! O yüzden ona benziyordur, dış görünüş James, her şeyiyle James, hem de *abartılı bir şekilde James!*

Harry gözleri yanıyor, nefes alamıyorken öksürerek gözlerini kapar; yummuş, nefesi hırıltılı, kendi kendine sallanırken eli yumruk, kazağını sıkıyor, göğsünde bir şeyi bulmaya çalışırken Harry gözleri kapalı, bir planın, bir kazanın, bir plansızlığın sonucuyken yerde, ağlamaya devam eder..

Harry yerde, tavana bakıyor, gözlük camlarında göz yaşlarının lekeleri, dünya artık bir perde arkasından görünüyorken sadece gerçekten ağlayanlar bu lekelerle aldırılmaz, Harry boğazı yansa da öyle durmaya devam ederken yavaşça başını sola çevirerek yatağa bakar..

Snape uyuyordur, hala uyuyordur, hiçbir şey bilmiyor, ondan da gizlenmiş, adam bir gecelik bir isteğin, *anlaşılır* bir şeyin kurbanı olmuşken Harry yutkunarak tekrar tavana döner, gözlerini kapatarak nefesini bırakır..

“Potter-Potter-” Harry sırtından tutularak doğrultuluyor, el boynunu yakalamış, dudaklarına bir şey bastırıyorken Harry mırıldanır

“İyiyim-” ama adam susmasını söyleyerek bardağı dikleştirir, Harry içerek gözlerini açarken Snape kaşları çatılı, ona bakıyor, sorar

“Ne oldu?”

Harry gözleri açık, cevaplar

"Bir şey olmadı.. Bitti, sonra yerde uyuyakalmışım.. İyiyim, gerçekten.. Sen nasılsın?"

Snape bunu duyunca onu bırakır, geriler ve kalkarken konuşur

"İyiyim-"

"Ölmediğine göre, evet.."

Snape onaylar, Harry yan dönerek elleriyle yere bastırır ve kendini dengeleyerek kalkar, ona bakarken Snape kaşlarını kaldırır

"Ee Potter? Daha ne kadar bekleyeceğim-"

"Ha sen bekliyors-" Snape'in ona bakışıyla Harry utanmış, cevaplar

"Bana sen de gördün gibi gelmişti-"

"Komadaydım Potter-"

"Özür dilerim tamam! Otur-" Snape ona bir bakış atar, Harry konuşur

"Otur bence.."

Snape manalı bir iç çekişle yürür ve yatağa otururken Harry ona dönerek devam eder

"İlk olarak, *başardım*.. Hepsini gördüm.."

Snape ona bakar, Harry onun gizlese de şaşırıldığını sezerken gülümsememeye çalışarak konuşur

"Snape, bir şey için, bir küreyi almak için çok özlü iksir içmişsin.."

Yüz daha da ciddileşirken Harry de ciddi, başını sallar

"Evet.. Babam olmuşsun, yani-" Snape başını sallar, Harry devam eder

"Ve bizim eve girmişsin.. Annem o yüzden seni görünce şaşırıyor, seni *James* sanmış.."

Snape ağzı aralık, ona bakarak cevaplar

"Çok özlü iksir altında sperm döl-"

"Evet.."

Snape'in ağzı kapanırken Harry ona bakıyordur, koyu gözler sessiz, onun gözlerini bulurken Harry onun üzgün olduğunu düşündüğünü duyunca şaşkınlıkla nefes alır ve başını diğer tarafa çevirir, duvara bakıyor, konuşmazken sakinleşir..

Oda..

Snape yatakta oturuyor, Harry duvara dayanmış, ikisi uzun süredir kendi düşüncelerinde, birbirlerinin varlığını bile unutmuşlarken salondan gelen sesle ikisi de irkilir, Harry ona bakarken Snape ayağa kalkıyordur, içerde müdür tekrar sorar

"Severus, odanda mısınız-" adımlar oraya yaklaşırken Harry gözleri büyüyerek koşturur ve içerideki banyoya gider, Snape ise onu geçiyor, çocuğun banyoya girdiğinden emin olunca kapıyı açarak çıkar, cevaplar

"Buradayım efendim.."

Ve onu yarı yolda karşılar, döndürerek salona yürütürken Harry kulağı havada, onları dinler..

"Birkaç şey duydum, bu konuda sen ne düşünüyorsun ya da bilgin var mı diye sormaya geldim-" Snape onun oturmasını izliyorken neler olduğunu sorar, Dumbledore başını tekrar ona kaldırırken cevaplar

"Harry'nin zihin güçleri.. Etrafta dedikodular dolaşıyor-"

"Dedikodu olduklarına eminim-"

"Harry'nin çok ilerlediğini söylüyorlar-"

"*Harry'nin* bir şeye başladığını bile bilmezlerken gelişimini nereden bileceklerini merak ediyorum doğrusu.."

Dumbledore sessiz, '*doğru*' derken Snape ona bakarak devam eder

"Çocuk hala aynı seviyede efendim, inanabilirsiniz.. Hala ben kafasına girdiğimde acı çekiyor.."

Dumbledore ona bakıyor, ilgiyle sorar

"Harry geçen gün seni fırlatmadı mı-"

"O bir kazaydı-"

"Ve bir daha olmadı?"

"Olmadı.."

Dumbledore sessiz, başını sallar, ayağa kalkıyorken cevaplar

"Severus, Harry'nin zihnine girmeni istiyorum.."

Severus ona bakarken mavi gözler de ona bakıyor, devam eder

"Harry bizden bir şey gizliyor-"

"Ve ona sormayacak mıyız?"

"Şimdiye kadar Harry bize düşündüğü veya öğrendiği şeyleri zamanında söylemediği için çok tehlike atlattık Severus, seni bile kaybediyorduk, ve buna bir daha izin veremem.."

Profesör ona bakıyor, konuşmuyorken *Dumbledore* konuşur

"Bu ekstra iksir derslerinde Harry'nin aklında olanları incelemeni istiyorum.. Neler düşünüyor, bir planı mı var, bu dedikodular nedir-"

"Siz de bunu yapabilirsiniz efendim-"

"Ben hissettirmeden yapamam.. Ama sen bu derslerde rahatlıkla yapabilirsin.."

Snape bir şey söylemez, ama sonra başını sallarken müdüre bakar, cevaplar

"Elbette efendim.."

"Sorun olacak mı?"

"Ne gibi?"

"Harry'nin kişisel alanına girmek gibi? Ondan hoşlanmadığını biliyorum.."

Snape sessiz, başını sallarken konuşur

"Savaşın iyiliği benim hoşnutsuzluklarımdan daha önemli.. Dayanabileceğimi düşünüyorum.."

"Güzel.. Çocuğu öldürme Severus, o hala bir genç.."

Snape cevap vermez, Dumbledore onu geçerek kapıya giderken profesör bir an sonra kapının açılıp kapandığını duyar, sessiz, iç çekerek odaya döner..

S : Elisa - Broken

Though, it's broken broken, something got broken like stolen, stolen, like if it was stolen
And hurting hurting, I have been hurting and now, only time will tell.

Snape banyonun kapısını ittiğinde küvetin kenarına oturmuş, elleri iki yanında, öne arkaya sallanan delikanlıyı bulurken konuşur

"Potter-"
"Bir ailem yok.."

Snape bunu duyunca dururken Harry başını ona kaldırarak devam eder

"Bir ailem yok.. Birbirini severek evlenen bir anne babayı geçtim, birbirini severek sevişen bir anne babam bile yok!"

Snape bu çocuğa yardım edebilecek kadar donanımlı olmadığına bilincinde, tekrar dener

"Potter-"
"POTTER DEME BANA! KİM OLDUĞUMU BİLİYORSUN!"

Snape ona bakar, çocuğun çektiği acıyı görüyor, bir kereliğine ipleri onun çekmesine izin verirken konuşur

"Sakin ol-"
"Nasıl olabilirim?! Bütün hayatı parçalanan benim! Senin için sadece bir- bir SEKSTİ!
Sadece bir seks, bir gecelik bir şey! Ardından böyle bir şey çıkacağını düşünmemiştin,
değil mi!"

Snape başını iki yana sallar, Harry sorar

"Hatırlıyor musun?"
"Hayır.. Ama mantığımı kullanıyorum, herkes James'in kısır olduğunu biliyordu-"
"Ama sende çalışmadı!"

Snape başını sallar, mucize çocuğun neden *mucize* olduğunu yine anlarken konuşur

"Annenle arkadaşlık, seni rahatlatırsa-"
"Ama seni seçmedi! Seni istemedi, onu istedi! Sen de onunla yattın, o olarak-*neden*?!"

Snape onun bunu sormaya hakkı olduğunu biliyor, ama cevaplamak *istemiyorken* Harry şaşkın, sorar

"Ondan hoşlanıyordun-NEDEN SÖYLEMİYORSUN!"
"Bağırma kes önce! Kime bağırдыңının farkında mısın-"
"Evet, BABAMA!"

Snape ona bakabilirken Harry devam eder

"Normal dünyada çocuklar babalarına bağırırlar-"
"Ve terbiyesiz oldukları için ceza alırlar."

Harry ona bakar, Snape konuşur

"Ne söyleyebilirim? Evet olanlar bunlar-mış, evet anladık-"
"Evet şimdi de gideyim, değil mi?"

Snape ona bakıyor, artık dolmak üzere, cevaplar

"Ne dememi istiyorsun?! Evet bir gecelik bir ilişkidensin, evet bir seksin ürünüsün, evet daha akıllı olmalıydım, ama o sırada bu kadar çok iksir bilgim yoktu, evet annene çekiliyordum ve dayanamadım, ve *hayır*, hafızam yok olduğu için senin oğlum olduğun aklıma bile gelmedi, seni hala da öyle görmüyorum, ne kadar ağlarsan ağla da bunları değiştiremeyeceksin."

Harry sessiz, ona bakıyorken konuşur

"Ben ağlamıyorum-"

"Daha önce ağlıyordun. Salona gidiyorum."

Ve döner, çıkarak salona giderken Harry şaşkın, manyağın arkasından bakar..

Snape dolabına gitmiş, açırken içindeki ateş viskisine uzanıyor, şu anda içeri müdür girse yatak odasında yetişkin olmasına rağmen bir *çocuk* var, bir *öğrenci* var, nasıl açıklayacağını bilemezken o çocuğun oğlu olduğu fikri ayrı bir koma sebebi, eller otomatikte, kapağı açıp şişeyi bardağa çevirir, doldurur ve içerken ateş boğazını yakar, Severus gözlerini kapatarak derin bir nefes alır..

S : Hayato Matsuo - Hikaru's Emotions

Harry salona girdiğinde adamı masada içki içiyorken bulmuş, artık konuşacak bir şeyden ziyade enerjisi de yok, bir şey söylemeden çıkıp gitmişken Snape onu ne durdurmuş, ne uyarmış, ne de Dumbledore'un istediği gibi beynine girip gizli amaçlarını görmeye çalışmışken delikanlı kuleye girdiğinde kanepede uyuyakalmış Hermioneyi görünce durur..

Genç kız başı yana kaymış, elinde bir şey yok ama kolları sanki daha önce bir şey tutuyor gibi kıvrıkken Harry onun Crookshanks ile beklediğini anlar, yavaşça onun karşısındaki sehpa oturunca her şey ne kadar uzun gelse de topu topu 1 saat geçmiş, hala gece, Harry hayatının en uzun gecesinde onu bekleyen genç kızı izlerken ateş ikisini ısıtır..

Harry çitirtıları dinliyor, buradaki dünya zindandakinden çok farklı, burada sevgi ön planda, ışık her yerde, herkesin ailesi var ama herkes aynı anda tek de bir aile, Harry uzanarak genç kızın uzamış saçlarından düşen bir tutamı onun boynundan çeker, geri bırakırken Hermione sessizce nefes alıp vermeye devam ediyordur, onu hissetmez..

Harry bu kızın ne kadar dertsizken aslında ne kadar derde sahip olduğunu düşünüyorken gözlerini kapatır, aldığı derin nefeste bir an sonra kendini apayrı bir yerde görürken yanlışlıkla genç kızın rüyasına girmiş olacak, ama Hermione nasıl hissetmedi bilmiyor, düşüncede etrafa bakar, ilerde *kendini* görürken sebebi anlamış, rüyada kendisi de var, izler..

Hermione endişeli, bir şeyler söylüyor, ileriye gösteriyorken Voldemort ilerde ama Harry onunla ilgilenmiyor, genç kıza bakıyorken Harry izliyordur, Hermione onu kollarından tutarak çekmeye, oradan götürmeye çalışırken ikisi göz göze geldiklerinde Voldemort birden yok olur, Harry kaşlarını çatarken Hermione de susmuştur..

İki arkadaş birbirlerine bakıyorken bir an sonra Hermione'nin karşısındaki Harry sessizce ona eğilir ve dudaklarını örter, diğer Harry'nin gözleri büyürken Hermione o kadar şaşkın değil, gülümseyerek ona uzanır ve kollarını boynuna dolar, ikisi birbirlerine sarılarak

öpüşürlerken savaş biter, her yer açık renge bürünür, çiçekler açarken ikisi alınlarını birbirine dayayarak gülümsüyor, birbirlerine bakarlar-

Harry gözlerini açarak tekrar odada belirirken Hermione de uyanıyordur, onu görünce sesi çatlak, sorar

"Harry?"

Harry başını sallar, ona bakarken Hermione genzini temizler, elini saçlarına götürür ve toparlarken dikleşiyor, bir an etrafına bakar, Harry onun burnunu kaşımamasını izlerken gözlerini kırıştırmakla mantıklı şeyler düşünür, Hermione sonra ona dönerek sorar

"Saat kaç?"

"İkiye geliyor.."

"Nasıl gitti?"

Harry derin bir nefes alırken rüya bitmiştir, ona bakar..

Ertesi gün üçü için de farklı bir gün olarak başlarken Harry hayatının en uzun gecesinden sonra gelen sabahın nasıl gideceğini bilmiyor, Hermione kahvaltının sonlarına doğru ana salona girmişken Ron ilk dersin iksir olmasına rağmen genç kızın nasıl geç kaldığını sorar, Harry sessiz, onun için hazırladığı sandviçle birlikte kalkarken gitmelerini teklif eder..

Snape içeri girdiği an Harry gerilmişken Profesör ona bakmamış, dersi her zamanki lanetliğiyle açmışken tahtada yazı yazıyordur, Harry onun sırtını izliyor, ağzında masadan ağzına attığı bir nane yaprağı, onu kemirerek adamı izliyorken biri omzundan dürter, delikanlı döndüğünde Malfoy keyifle sorar

"Ne iş Potter, artık Profesörleri mi hayal ediyorsun?"

Harry'nin gözleri bunu duyunca büyürken Zabini gözlerini deviriyordur, fısıldar

"Profesör görecek-"

"Sus Zabini."

Zabini susarken Harry sarışını cevaplar

"Hayır Malfoy, ama sen o koltuğu doldurabilirsin-"

"Sağol Potter, vaftiz babama asılacak değilim-"

"Eminim.. İkimiz de ona *asılmadığımız* göre, önüne dön.."

Malfoy bir şey söyleyecekken ikisi ortalarına geçen siyah figürle susarlar, başlar kalkarken Snape karşı duvara bakıyor, mırıldanır

"Problem mi var Bay Malfoy?"

Draco sırasına yaslanıyor, cevaplar

"Hayır Profesör.. Her zamanki Potter.."

"Eminim.. Gryffindor'dan 5 puan, önünüze dönün Bay Potter.."

Bay Potter sessiz, önüne dönerken Snape sınıfın arkasına varmış, dolapları açarak konuşur

"Nane yapraklarını ayıklanmış göreceğim, 2 dakikanız var."

Herkes yapraklara saldırırken Harry sessiz, tablasını önüne çeker..

4 gündür ne yazacağıma düşünüyorum bu hikayede, ek bir plotum yok resmen.. düşünmekle de bulamadığımı fark ettim, ben düşünerek plot yaratan bir insan değilim, akışına bırakacağız bakalım.. artık ne çıkarsa bahtımıza.. hastayım zaten, netim de yok, *bitirir 2 paragrafta* hatshepsut dün gece ben yokken "and love said no"yu okumuş, onun yorumunu okurken o hikayeye birkaç fikir belirdi kafamda, ona devam edebilirim bu bitince. çok HD başlamış, ama HD de olur snarry de, bilemiyorum, karar vermem lazım. okurken snarry titreşimleri de aldım.. hangi hikayeyi çevirmiştik ben öyle önceden? "his heart was a purple castle", yes. pek de güzeldi bak o. evet, severitus, devam. | 08.10.08

S : Darren Hayes – Words

Give me a taste of what's to come, give me your medicine, teach me a lesson maybe I deserve to know.
Cut me down to size and paralyze me with the contents of your pretty little head
And give me somewhere else to go, give me one thing, tell me something I don't really need to know.
I am so afraid of breaking what we made, it is delicate and lovely, but it's a weight above me.

"Bay Potter, iksir yapamasanız da kutuları renklerine göre ayırabilirsiniz sanıyorum, ben de o sırada iksir yapabilme ümidi olan öğrencilere ders anlatırım?"

Harry başını kaldırarak ona bakarken muhtemelen Snape'in sadece daha fazla işkence yapmak için son sınıfa kabul ettiği Neville bu işi yapmak için istekliden daha istekli bir bakışla oraya bakar, ama Harry sessiz, iç çekerek kalkarken cevaplar

"Elbette Profesör-"

"Güzel, ofisimde, masanın üzerindeki minik kutular, büyük sandıklara konulacak. Kapakları açık, ve başka şeylere dokunmayın Bay Potter."

Harry başını sallar, onu geçerek ofise giderken Malfoy sırtıyordu, Harry diğer adamın arkasından ona bir hareket çekerken bütün Slytherinler ayaklanır. Snape oraya dönerken Harry ofise giriyordur, Snape oturmalarını söyler, dönerek ofise giderken asasını tahtaya sallar, yeni metni oluşturur, konuşur

"Geldiğimde bunlar hazır olsun-" ve içeri girer, kapıyı çarparak arkasından kapatırken Harry sırtı ona dönük, elleri belinde, bomboş masaya bakıyordu, ona dönerken içeri girmiş Snape konuşur

"Malfoy'un karşısında dikkatli olman gerekiyor-"

"Zaten dikkatliyim-"

"Değilsin. Artık her zamanki kavgalarınız değil bu, onun üzerinde bir gücün var-"

"Kullanmamın yasak olduğu-"

"Kesinlikle. Kimsenin aklını okumayacaksın Potter. Bunu durdurmayı öğrenmen lazım-"

"Geçen haftaya kadar senin aklını okumam için bana yalvarıyordun-"

"Ben hiçbir zaman öyle bir şey yapmadım. İstedikimiz, bir akıl tacizini engelleyebilecek duvarları kurmandı Potter-"

"Kurduğuma göre?"

Snape ona bakıyor, sakın, cevaplar

"Çılgıncasına alkışlayıp baloncuklar çıkartarak dans etmemi de ister misin? Kutlama için?"

Harry şok, gülerek ona bakarken sorar

"Yapar mısın?"

"Elbette, Karanlık Lord'u öldürdüğünde tek istediğin *baloncuk* olsun Potter."

Onu geçer, yürürken Harry hala gülümsüyor, sorar

"Yaparsam yapacak mısın?"

"Baloncuklar için en büyük karanlık büyücüyü öldürebilecek bir çocuk-"

"Çünkü çocuk.."

Snape iç çekerek kitaplıktan ona dönerken cevaplar

"Bu yüzden de dediklerimi yapması gerekiyor-"

"Niye?"

"Çünkü doğru yol bu.. Çünkü savaşı kazanman gerekiyor, ve bunun için de doğru adım atmalısın.."

"Ama neden *senin* sözünü dinlemeliyim? Dumbledore da iyi bir oyuncu, onunla da paylaşabilirim?"

Snape onun ne duymak istediğini biliyor, ama ona vermeye niyeti yokken konuşur

"Çünkü olan şeylere rağmen değişmeyecek bir adamım. Müdür öyle değil. Şunları yerleştire."

Kutuyu masaya bırakır, sonra çıkıp giderken Harry ona kızmamak için kendini zorluyor, yürüyerek iskemleye oturur ve kutuyu kendine çeker..

Harry onun iskemlesinde, kutudaki şişeleri teker teker çıkartıp baş harflerine göre gruplandırırken kapı açılır, delikanlı başını kaldırdığında Malfoy'u görürken delikanlı yürüyor, konuşur

"Keskinleştirici lazım, o kutudaymış.."

Harry bir şey söylemeden tekrar kutuya dönerken Malfoy mırıldanır

"Profesör sans iyot istedi.."

Harry bir an onun ne halt olduğunu düşünürken delikanlıya bir bakış atar, Malfoy onun Fransızca bilmediğini biliyor, rahatlıkla bekliyorken Harry onun gözlerinde okumuş, dönerek kutuya bakar ve keskinleştirici şişelerini görmüş, uzanırken cevaplar

"Al Malfoy.. İyotsuz."

Ve ona atar, Malfoy yakalarken sınıftan "*Bugün, Bay Malfoy*" cümlesi duyulur, Malfoy bunun üzerine delikanlıya bir şey söyleyemeden döner ve sınıftan çıkarken Harry kendi kendine "*Sans akılsın Malfoy*" diye mırıldanıyor, sıradaki şişeyi çeker..

S : 30 Seconds to Mars - Savior

Until you crash, until you burn, until you lie, until you learn, until you see, until you believe

Until you fight, until you fall, until the end of everything at all, until you die, until you're alive

Don't save me, don't save me cause I don't care.

Harry şişeleri sıra sıra ayırmış, hepsini sıra sıra dizmişken Snape'in bile bir kusur bulacağından şüphelidir, o sırada sınıftan Snape'in kızgın sesi duyulurken birisi Potter diye bağırır, Snape kızgın, cevap verirken içerde bir anda çığlıklar duyulunca Harry iskemleyi iterek fırlar..

Delikanlı kapiya ulaşmadan o anda o sınıfta olmaması gereken sesleri de duyarken çığlıklar her yerededir, Harry kapiya giderken kapı birden dışardan çekilerek kapanır, suratının önünde duvar olurken Harry bağıarak duvarı yumruklar, açmasını söyler, ama kimse cevap vermez..

Harry ofiste dört dönüyor, dışarıyı duymaya çalışırken hiçbir şey duyulmuyor ya da hiçbir duvar açılmıyordur, delikanlı aklını kaybedecek, şömineye ne kadar toz atsa da çalışmamış, duvarlara kilitlerini ne kadar kaldırmalarını bağırsa da hiçbiri onu dinlememiş, Harry herkesin öldüğünü düşünüyor, yere çökerek başını elleri arasına alırken ne kadar süre geçtiğini bile bilemez..

Kapı açılırken Harry o hızla fırlar, asasını çekerek ona bakarken Snape konuşur

"Yürü-"

"Ne oldu!? Halin-" Snape ona aldırmadan onu kolundan yakalar ve yürürken Harry dehşet içinde, fısıldar

"Her yanın kan-" Snape onu yürütüyor, ofisten çıkmış, sert adımlarla gidiyorken Harry zindana çıkmadıklarını fark eder, her yerden bağırsızlar duyuluyorken bir yerler yanık kokuyordur, delikanlı anlamaya çalışır

Onunla birlikte koştururken duymaya, anlamaya çalışan Harry tam o anda önlerindeki yoldan gelen düşünceleri duyar-

"*Bulduğum an öldüreceğim seni Severus-*" Harry uzanarak Snape'i ensesinden çeker ve geriletirken Snape konuşacak olur ama Harry ona vurarak susturur, o sırada koridordan siyahlı bir figür hızlı adımlarla giderek uzaklaşırken Snape adamın arkasından bakar..

Koyu bakışlar sessiz, sonra dönerek ona bakarken Harry ona bakmıyor, başı yana yatık, dinliyorken onun göğsüne vurarak fısıldar

"Sus biraz!"

Snape kaşlarını çatarken Harry tekrar dinlemiş, konuşur

"Tamam, temiz-" Snape onu tekrar yakalar ve yanında sürükleyerek götürürken Harry okulun basıldığını anlamış, sürükleniyor, sorar

"Herkes iyi mi-" Snape cevap vermezken Harry onun düşünmediğini de duyuyor, gözleri büyüyerek dururken Snape sanki bu tepkiyi bekliyor, onu kafasından ittirir ve zorla yürütmeye devam ederken Harry korkuyla adım atar..

S : Brandi Carlile - Shadow on the Wall

"Okula saldırdılar değil mi-"

"Evet-"

"Savaş başladı yani-"

"Daha önceden başlamıştı-"

"Bizim sınıfa saldırdılar, değil mi? Sana?"

"Bana değil, ama evet.."

İkisi astronomi kulesinin tepesinde duruyor, aşağıda çığlıklar, alevler, herkes ve her yer birbirine giriyorken delikanlı bunların sebebi, fısıldar

"Senin ofisindeydim.."
"Şans."

Harry başını sallar, sonra ona dönerken sorar

"Gerçekten şans mı? Hiç yoktan beni ofise gönderdin Snape, gerçekten şans mı?"

Snape sessiz, aşağıdaki gösteriyi izliyorken cevaplar

"Gerçekten şans Potter.. Bunun olacağını bilsem, önlem alırdım.."
"Bunun olacağını bilmiyor olman kötü bir şey değil mi?"

Snape dönerek ona bakar, Harry dürüst, sadece sormuşken profesör cevaplar

"Bunun olacağını biliyor olsam, müdüre haber vermek zorunda kalırdım, Lord da bunu biliyor.."

"Voldemort senin ajan olduğunu *biliyor* mu?"

"Elbette biliyor.. Lord için Yoldaşlık'ta ajanlık, Yoldaşlık için de diğer tarafta ajanlık yapıyorum Potter, kafanı çalıştır.."

Harry sessiz, başını sallarken önüne döner, özür dilerken Snape devam eder

"Aşağıda kayıplarımız oldu, bilmelisin.."

Harry dönerek ona bakar, Snape'in yumuşaklığından önemli birinin gittiğini anlarken içine oturmuş, sormaya korkuyor, önüne dönerek elinde tuttuğu cisimlenme anahtarının açılmasını beklemeye devam eder..

Cisimlendiklerinde Harry bomboş eve bakar, bir süre sonra buranın dolacağını bilirken iç çekerek omuzlarını düşürdüğü sırada Snape konuşur

"Gitmem gerek-" Harry bunu beklemiyor, ona dönerken Snape açıklar
"Diğer tarafa geçmeliyim, seni nasıl bulamadıklarını anlatmam gerek-"
"Nasıl bulamadılar?"
"Bilmiyorum.."

Snape tekrar gerilerken Harry bir an sonra bağıır

"Dur-" Snape dururken Harry konuşur
"Herkes yaralı gelecek, bir şeyler hazırlayayım, ne yapayım?"

Snape bir an ona bakar, Harry yanlış anlamış, bastırır

"Bir şey yapmama izin ver.. Bekleyemem, yapamam.. Lütfen.."

Büyük adam şaşkın, diğer tarafa döner, Harry beklerken Snape bir an sonra pelerininin iç cebinden bir kağıt çıkartır, esasını çıkartarak üzerinde yazı belirtirken konuşur

"Odama git, içerde kitaplık raflarında tahta bir kutu göreceksin.. İçinde iksirler var, çektikçe yenileri gelecek.. Sandığı al, aşağı in.. Bu kağıttakilerden yazdığım kadarını çek, ve bardaklara koyarak ayır.. Herkese birer doz olarak ayarla, her iksirden.."

Harry kağıda bakıyor, başını sallarken birer doz, birer bardak, hepsinden, diye tekrarlar, sonra başını kaldırırken sorar

"Oda şifresi?"

"Gerek olmayacak, unuttun mu?"

Harry unutmuş, ona bakar, sonra hafifçe gülümserken başını sallar ve dönerek kapıya gider.

Snape sessiz, onun gidişini izliyorken minik çocuk kocaman delikanlı olmuş, kapıda duruyordur, sonra dönerek konuşur

"Dikkatli ol.. Birer bardak da sana yapacağım.."

Snape bir şey söylemez, yok olurken Harry iç çekerek merdivenlere gider..

S : Counting Crows – Black & Blue

Fading everything to black and blue, you look a lot like you'd shatter in the blink of an eye
But you keep sailing right on through, every time you say you're learning, you just look a lot like me
Pale under the blistering sky, white and red, black and blue.

Sonraki saatler Harry için bulanık geçerken delikanlı yıllar sonra bile o geceyi hatırlayamaz, ama anlatılanlara göre bir dakika bile durmamış, devamlı bir şeyler yapmış, *anlamaya* çalışmıştır.

Gece Harry için büyük kayıplarla başlamış, iki güzel kız; Ginny ve Hermione öldürülmüşken Harry bunu Ron'un haykırışlarında öğrenmiş, tek tepkisi elinden kayan uyuşturucu iksirin yerde parça parça olması olmuşken devamında delikanlı ağzını bile açmamış, ama çalışmış, çalışmış, çalışmıştır..

Dakikalar saatlere karışmış, Harry bir yerlerde artık yüzleri görememeye başlamışken kan bir dekor, inlemeler efekt, her şey kocaman bir film, Harry nerede ne yaptığını hatırlamıyorken elinde ne iksir ne de bardak kaldığında merdivenleri çıkmış, yürümüş, ona uzanan kolları ya da kelimeleri görmezden gelerek kendini bir odaya kapatmışken kapı vurulmuş ama hiç açılmamış, kimse ona ulaşmamışken Harry açılmayacak tek kapının arkasında, yatakta yan dönmüş, duvara bakmaya devam etmiştir..

"Potter- Potter bana dön-" Harry dönmüyor, daha da kapanıyorken eller onu sıkıca omuzlarından kavrar, çevirirken konuşur

"Harry, bana bak-" beden alçalıyor, yatağın yanında yere oturuyorken Harry gözleri kapalı, kendi kendine sallanıyordur, Snape onun ateşine, titremesine bakıyor, gözlüğü çekerek kenara koyar, sonra elini onun saçlarından geçirir, sakinleşmesi için bir tılsım fısıldarken Harry ondan habersiz, Hermione'nin, Ginny'nin adını sayıklıyor, yastığa kapanmaya çalışıyordur, Snape iç çekerek onu izlerken konuşmaz..

Snape her yanı ağrıyor, yüzünü buruşturarak dikleşirken bütün gece çektiği lanetleri düşünerek panzehir listesini kafasında oluşturmaya başlar, ama o anda Harry bağıarak gözlerini açarken ona yapışır

"Hayır! Hayır gitme- canını yakacak-"

"Buradayım Potter sakın ol-"

"Hayır, incortiu-"

"Onlar geçti, *geçti*-" Harry onu görmüyor, geleceği, geçmişi, düşünceleri oturtamıyorken Snape onu başından yakalar, sıkıca tutuyor, konuşur

"Geçti Potter-"

"Canını yakacak-"

"Yakmayacak Potter.. Gitmiyorum.. Buradayım.. Gözlerini aç.."

Harry başını iki yana sallamaya çalışırken Snape usul, emreder

"Gözlerini aç Harry.. Hadi-" Gözler açılır, yeşil bakışlar ona bakarken Snape içlerindeki acıyla bir an ne düşüneceğini şaşırır, Harry ise *görmüş*, fısıldar

"Gittiler.."

Snape sessiz, cevaplar

"Gittiler.."

Harry gözleri doluyor, başını öne eğerek onun elleri arasından kayarken onun omzuna eğilmiş, gittiklerini söyler, ona saklanırken Snape elinde değil, yavaşça elini kaldırarak onun sırtına koyar, hafifçe sıvazlarken Harry ağlıyor, *gittiklerini* söyler..

S : William Joseph - Cinema Paradiso

Harry yavaş yavaş uyanıyor, nerede olduğunu anlamazken aklındaki en son düşünce insanların bağırışları ve ağlamaları, ama burası sessizken delikanlı gözlerini kapatarak yakınları duymaya çalışır, ama tek duyduğu çığırtilar olurken gözlerini açar..

Odanın ucundaki şömine çitirdiyor, odayı hem biraz aydınlatıyor, hem de azıcık ısıtıyorken Harry yine de sıcak olduğunu hissetmiş, kaşlarını çatarak aşağı bakar, donar..

Üzerinde bir battaniye var, delikanlı oturur durumdayken sırtı ve yanı kapalı, dayandığı adam ise derin bir uykuda gibi duruyorken Harry nasıl bu hale geldiklerini, ya da ne kadardır böyle olduklarını hiçbir şekilde bilmiyor, şaşkınlıkla ona bakarken gözlerini kırpıştırarak anlamaya çalışır..

En son odaya çıkmıştır-*Bana bak-Gitmiyorum-Gittiler*; Harry sessiz bir nefesle yutkunurken boğazı akıttığı yaşlarla kurumuş, nefesi acı veriyorken delikanlı saatlerce ona sarılıp sessizce orada duran adama bakar, bakar, bakar.

Snape başı geriye, tahtaya dayalı, sızmışken Harry onun boynunun altında kurumuş kan lekelerinin başlangıçlarını görüyor, pelerini hala üzerinde, asası diğer elinde duruyorken herhangi bir saldırıya karşı uyanık, diğer eli delikanlının başında kalmış, Harry başının dengesini değiştirmiyorken yanağını yakan bir yaş hissettiğinde nefesi tutulur, donar..

Yaş ona aldırıyor, içinde o kadar çok mana var ki o ağırlığa dayanamayarak yanağından kayarken Harry gözlerini kırpıştırarak dünyasını netleştirir, sessiz, başını biraz daha uyuyan adama, aslında babası olan adama, ve hayatında ona karşı ilk defa yapılan *babalığa* başını dayarken gözlerini kapatır, nefesini bırakırken battaniyeyi biraz da onun üzerine örter..

Harry sessiz, çitirtıları dinlerken Snape gözleri açık, duvara bakıyor, hafifçe eğilerek dudaklarını onun başına bastırırken belindeki parmakların büküldüğünü, ona *tutunduğunu* hisseder, hayatının en büyük hatası bu, karşı çıkmazken onun başına dayalı, çocuğun tekrar uyumasını bekler..

Harry bu sefer gerçekten uyumuşken Snape kapının tırmalandığını duyar, kim olduğunu anlamış, iç çekerken kıpırdaması imkansız, kapıya parmağını kaldırır, kilit dönerken bir an sonra Remus usulca içeri girer ve kapıyı kapatır, dönerken fısıldar

"İksirini içtin mi Severus?"

Snape başını iki yana sallarken Remus dönerek masaya gider, Snape onun gördüğü manzaraya rağmen kıpırdamamış ifadesine hafifçe gülümseyerek onu izlerken Remus şişeleri sessizce çekmiş ve karıştırmış, en sonunda bir kadehi doldurarak oraya ilerler, ona uzatırken sorar

"Harry iyi mi? Zarar gördü mü?"

Snape iksirini içiyor, yarısında mırıldanır

"Kızları öğrendi.. Başka zararı yok.."

"Ki yeterli.."

Snape içer, cevap vermezken Remus ikisini izliyor, konuşur

"Biraz daha iyi olmanıza sevindim.."

Snape kadehi ona geri uzatır ve cevap vermez, Remus alır, ama orada durmaya devam ederken fısıldar

"Çok korktum Severus.. Bu sefer bir şey *oldu* sandım.."

Snape başını sallar, cevap vermezken Remus dönerek masaya gider, ama yarı yolda durur ve dönerek yürür, yatağın başında ona eğilirken başı tahtaya dayalı adamın dudaklarını örter..

Snape kıpırdamıyor, gözleri kapalı, duruyorken Remus bir süre sonra yavaşça çekilir, ve dönerek masaya gider, kadehi bırakır, yürüyerek kapıyı açar ve çıkarken Snape sessiz bir iç çekişle nefesini bırakır, dönerek oğluna bakarken Harry hiçbir şey duymamış ve görmemiş, uyumaya devam ediyordur, Snape onun sırtını örterken mırıldanır

"Başıma ne belalar açacağını tahmin bile edemiyorum P-" susar, konuşmazken Harry duymaz, ama Snape önüne dönerken sessiz, tamamlar..

Harry.

Evet, yeni bir bilgisayar, değişen çok şey var. Hikaye de değişti bir günde aslında (dün), o yüzden duruma manevi olarak oldukça uygun.. Devam bakalım.. | 09.10.08

"Snape, uyan."

Snape yavaşça gözlerini açtığında gözüne uzatılan bir bardağı görürken yüzünü buruşturur, Harry ise inatçı, onu omzundan bastırarak döndürüyorken konuşur

"Uyuşmuş durumdasın, seni böyle yollayamayız.. İki bacağı ve iki eli çalışan nadir üyelerimizden birisin, kıpırda-" Snape iç çekerek yatağa bastırır ve dikleşirken Harry bir 'aferin' mırıldanıyor, onun tepkisine fırsat vermeden iksiri boğazına sokar, Snape yutuyor, ona vurarak gitmesini işaret ederken Harry gözlerini devirerek geriler..

S : 30 Seconds to Mars - A Beautiful Lie

It's time to forget about the past, to wash away what happened last
Hide behind an empty face, don't have too much to say, cause this is just a game.

Harry sessiz kapıların arasında ilerliyor, mutfağa gidiyorken içeri girdiğinde ona dönen kızıl başları görünce yutkunarak geriler, o sırada Bayan Weasley kalkar

"Harry, iyi misin-"
"Bırak anne."

Harry dönerek o tarafa bakar, Ron tezgaha dayalı, Harry'nin tarafına bakmıyordur, Molly ona dönerek uyarırcasına konuşur

"Ronald-"
"Ne Ronald? Ronald ne, anne? Bırak. Bu ailemizin özel bir zamanı, ve Harry o ailede değil."

Tüm kafalar Harry'e dönerken Harry sessiz, cevaplar

"Değil, evet, gideyim-" döner, arkada gergin fısıltıları duyarken içeri giren birkaç üyeyi geçmeye çalışır, o sırada dönerek konuşur
"Bay Weasley, çok üzgünüm-" Arthur başını sallarken teşekkür eder, Molly tekrar ağlamaya başlarken Harry üzüntüyle orada kalmış, kıpırdayamaz, Ron ise kızgın, konuşur
"Niye hala buradasın?! Görmüyor musun neleri kaybediyoruz Harry? Gidip kendini bir yere kapat, çevrendekilere daha fazla zarar verme artık!"

Harry dehşetle ona bakarken eliyle işaret eder, Ron cevaplar

"Evet, sen yapmadın, Voldemort yaptı- NE FARK EDER?"

Harry kıpırdayamıyor, öylece izliyorken Ron devam eder

"Sen varsın diye Cedric öldü, sadece yakınındaydı! Sen varsın diye annen baban öldü Harry! Sadece yakınındalardı! Ve dün KARDEŞİM öldü, sırf senin yakınında diye! SİRF O KIZI SEVİYORSUN DİYE ONU ÖLDÜRDÜLER! BELKİ ORTAYA ÇIKARSIN DİYE!"

Harry yeşil gözleri doluyor, cevap veremiyorken Ron sinirle gülüyor, ellerini havaya kaldırarak konuşur

"Ama bilmiyorlardı ki gelmezdin! Gelemezdin! Çünkü LANET OLASI SAVAŞ VARDI VE GINNY O KADAR ÖNEMLİ DEĞİLDİ!"
"Öyle değil, orada değildim bil-"
"ORADA DEĞİLDİN BİLE! BİZ HEPİMİZ CANIMIZ İÇİN SAVAŞIRKEN SEN ORADA DEĞİLDİN BİLE HARRY!"

Harry zayıf bir nefesle susarken herkes, hatta bütün ev burayı izliyor ya da dinliyor gibidir, Ron sinirle ellerini saçlarına sokar, ona bakıyorken sonra indirerek sorar

"Hermione? Ailesi ne yapacak Harry? İki zavallı MUGGLE! ONLARI KIZLARINDAN AYIRDIN!"

Harry dudaklarını ısırıyor, cevap veremiyorken acı çeken Ron'dur, acısı ondan daha büyüktür, Harry derin bir nefes alarak gözlerini kapatırken Ron gülerken sorar

"Ne o? Sakinleşmeye mi çalışıyorsun?"

Harry gözlerini açarak ona bakar, cevaplar

"Beni tanıyorsun Ron-"

"Tanımıyorum Harry.. Artık tanımıyorum.. Son 1 senedir, 2 senedir kendini benden uzaklaştıran, sırlarını daha çok öne alan bu çocuğu tanımıyorum.. Yanıma sadece gizli işler çevirmek için gelen bu çocuğu hayır, tanımıyorum.."

Harry ona bakıyor, cevap veremezken Ron konuşur

"Sen beni benden önce ittin-"

"Seni korumak için-"

"Çok korunmuş sayılmam, değil mi? Dün ben ölmeyi tercih ederdim-"

"Ben etmez miydim?! Ben bunların olmasını istiyor muyum Ron?! Siz dün savaşıırken ben burada satranç oynamıyordum! Ben de çabalıyorum! Orada olup ben öldürülsem ne olacak? Ben bugün ölü olsaydım ne olacaktı?!"

Ron ona bakıyor, gözlerinde okunmaz bir şeyler varken Harry şokla gerileyerek ona bakar

"Onu tercih ediyorsun.."

Ron bir an gözlerini kısar, ona bakarken Harry dönerek diğerlerine bakıyor, sorar

"Siz de mi öyle düşünüyorsunuz-"

"Aklınızı okuyacak-"

"Öyle bir şey yapmayacağım!"

"Yapıyorsun! Aklımı okuyorsun-"

"Pek reddediyor gibi değilsin! Herkesin bana saldırmamasını istiyorsun!"

"Nasılsa Snape seni kurtarır, ne fark eder-"

"SAÇMALAMA RON!"

Ron gerileyerek ona bakar, Harry kızgın, cevaplar

"Ne yapmamı istiyorsun? Aklın alıyor mu? Snape beni kurtarmasa, orada dün gece olabilecekleri düşünebiliyor musun? Ayrıca sana ne? Snape beni kurtarıyor, beni başka kurtarabilecek bir adam var mı!"

Ron sessiz, cevap vermiyorken Harry devam eder

"Hepinizin bir ailesi var! Hepinizi sevenler, sizin için ateşin önüne atlayacaklar var-"

"Snape de senin ailen mi-"

"EVET!"

Ron ona bakar, Harry kızgın, elleri titriyor, bağırır

"Evet, evet ailem! Senden sakladıklarım buydu belki de! Ben bir yerde kapana kısıldığımda böyle salak şeyler söylemeyecek bir adam o-"

"Çünkü savaşın sonunu istiyor-"

"Sen istemiyor musun sanki?! Sen savaş iyi bitsin diye beni Voldemort'un önüne atacaksın Ron! Snape imkanı olsa beni çekip kendisi oraya gider-"

"Yapacağını düşünüyor olamazsın-"

"Belki de düşünüyordumdur! Sen bile bunu yapıyorsan, Snape'ten onu ummak zor değil!"

Ron 'hah'larken Harry ellerini kaldırır

"Bu iş saçmalaşılıyor-"

"SAÇMALAŞIYOR?!"

Harry çenesini kapatır, dönerek kapıya giderken kapıdaki adamı görünce gözleri büyür, Snape olayı izliyor, konuşmuyorken kirişe dayadığı elini kaldırır, Harry yürüyüp boşluktan geçer ve giderken Snape Ron'a bakar..

Ron ona bakıyor, bekliyorken Snape konuşur

"Acınız büyük Bay Weasley, yaşınız ya da olgunluğunuz ne olursa olsun.. Bu evde şu anda kimsenin bir şey söylemiyor oluşunun sebebi de bu.."

Ron gözlerini devirir ve dönecek gibi olurken Snape devam eder

"Anne ve babanızın önünde olduğunuz için şanslısınız Bay Weasley."

Ron ilgiyle ona dönerken Snape mırıldanır

"Yalnız olsaydık kötü sonuçları olabilirdi. Bir daha böyle bir sahne görmek istemiyorum.. Ayrıca sizi bir daha Bay Potter'ın yanında da görmek istemiyorum-"

"Sen nasıl karışsın-"

"Ron yeter."

Ron dönerek babasına bakar, Arthur ayağa kalkıyor, konuşur

"Sağol Severus.. Ve endişeni anlıyorum, Ron Harry'ye yaklaşmayacak-"

"Baba!"

"Sağol Arthur.. Kaybınız için üzgünüm.."

Arthur başını sallar, Ron'u kolundan sıkıca tutarak yanına çekerken cevaplar

"Sen git Harry'e bak.. Omzundaki yük ağır-"

"Hep ağır zaten-"

"Sus dedim Ronald!"

Ron şokta, susarken Arthur'un sesini yükselttiği zamanları bilen izleyenler gerilmiş, teker teker mutfaktan çıkarlar, Snape dönerek merdivenlere giderken yukarı tırmanır..

S : Unkle Bob – Swans

I wanted to tell you I'd changed, I wanted to tell you that things would be different this time

I see you, you see me, differently.

Harry koridorda ilerliyor, gözleri dolu, Hermione'nin kapısının önünden geçerken bir anda o kapının tekrar açılmayacağı, Hermione'nin görünmeyeceği, genç kızın o renkli rüyaları göremeyeceği, kahverengi buklelerinin gittiği Harry'nin suratına çarparken delikanlı bir anda içinin boşaldığını hissederek yere çöker, kapıya bakar..

Her şey bitiyor, her şey gidiyor-

"Harry- Harry kalk-"

"Boş-" Snape onu kaldırmaya çalışıyor, susmasını söylerken geriden birileri geliyordur, Harry hala kapıya bakıyor, başı düşüyorken fısıldar

"Öpüşmüştük.. Rüyasında.."

Snape sessiz, onu kolunun altından tutarak kaldırırken Harry ona tutunarak dikleşir, ikisi yürümeye başlarken kapıyı geçerler, Harry havada gidiyormuş gibi sesi uzaklarda, sorar

"Ron ne oldu?"

Snape sesi kızgın, ona köşeyi döndürtüyorken cevaplar

"Geldiği deliğe tıklılsa iyi olacak, babası onu azarlıyor-"
"En azından babası var.."

Snape iç çekerek kapıyı açar, onu içeri sokarken Harry devam eder

"O şanslı Snape.. Kardeşini kaybetti, ama bir ailesi var.. Ne kadar saçma sapan şeyler söylese, beni öldürmek istese bile onu sevecek insanlar.. Ona kimsenin benim için ateşe atlamayacağını söyledim, ama bütün Weasley ailesi Ron için *atlar*.."

Snape onu yatağa oturtuyorken Harry ondan istenilenleri yapıyor, sağ ayak, sol ayak, kollar, gözlük, geriye yat, konuşur

"Niye yatıyorum?"

Snape çekmeceyi açarak bir şişe çıkartıyor, onun ağzına yaklaştıırken cevaplar

"Ben etrafı toparlarken senin uyumani istiyorum.."
"Nasıl toplayacaksın?"
"Herkesi azarlayacağım, korkutacağım, kovacağım.."
"Oh."

Harry iksiri içer, sonra yatağa düşerken Snape şişeyi kapatıyordu, delikanlı sorar

"Kızdın mı?"
"Ne için?"
"Aşağıda sen benim için o şeyleri yapardın dediğim için.."

Snape bir an ona bakar, sessiz, cevaplar

"Baban olduğum için yapmazdım, arkadaşın haklı Harry.."
"Ama yapardın.."
"Savaş için, evet.."
"Ama *yapardın*."

Snape derin bir nefes alırken bu sefer onun istediğini verebilecek durumda, cevaplar

"Yapardım.. Uyu Harry.."

Harry başını sallar, yatakta dönerek öbür tarafa geçerken konuşur

"İyi korkutmalar.."

Snape hafifçe gülümser, şişeyi çekmeceye bırakırken cevaplar

"İyi uykular.."

Ve dönerek kapıya gider, çıkıp arkasından kapatırken Harry çoktan dalmış, babasının düzeltereği dünyaya uyanmayı bekler..

Harry uyandığı dñnyanın neye benzediğini bilmeden yatakta dñnerken onun odada olmasını beklemiyor, bir an şaşırırken adamı izler..

Snape masasında, kısa bir mum yakmış, mektuplarını ya okuyor ya da sıraya diziyorken Harry onun ne dñřündüğñnñ, neye bu kadar odaklandığını merak ederek onu izlerken elinde olmadan duyduğu dñřñncelerle bir an sonra fırlar

"Efendim?!"

Snape irkilerek ona bakarken Harry yatakta oturuyor, kızgın, sorar

"Ne demek `Draco'yu merak ediyorum'- LUCIUS HERMIONE'Yİ ÖLDÜRDÜ! NASIL ONUN OĞLUNU-SEN- NASIL-" Harry her kelimedede yorganı itip kalkmaya çalışıyorken Snape şimdi anlamış, ayaklanarak cevaplar

"Bağırma-"

"Bağırırım! En yakın arkadaşım benim öldürölüp Voldemort'a tepsi üstünde sunulmamı istiyor, babam Hermione'yi öldüren adamın oğlunu merak ediyor! Ne biçim bir dñnya bu- çekil!"

Onu ittirir ve odada ilerlerken Snape arkasından konuşur

"Draco benim manevi oğl-"

"Ben de gerçek oğlunum-"

"Ve? Odamda yatıyorsun.."

Harry ona bakabilir, sonra dñnererek tekrar kapıya giderken Snape sesi sertleşiyor, konuşur

"Potter, buraya gel-" Harry ilerlemeye devam ederken kapı neden bu kadar uzaktır, Snape tekrarlar

"Potter-Harry, buraya gel dedim."

Harry bunun üzerine durur ve ona dñnerken yine de kıpırdamaz, Snape ona bakıyor, sorar

"Bu mu istediğin? Harry olmak? Harry Snape-"

"Harry Snape değil-"

"Devamlı durumumuzu hatırlatmaktan zevk alıyorsun-"

"Gerçeği hatırlatıyorum-"

"İkimizin de istesek göz ardı edebileceği gerçeği.."

Harry ona bakıyor, çenesini kaldırırken Snape devam eder

"Ama susuyorum-"

"O zaman kabul ediyorsun-"

"Gerçekleri inkar edemem.. Ama benden baba davranışı ya da sevgisi istiyorsan-"

"Daha çok beklerim, değil mi? Nasılsa bir oğlun var!"

Ve dñner, bu sefer kapıya asılıp çıkarken arkasından kapıyı kapatmakla kalmayıp üstüne bir de güzel çarpıp, sert adımlarla odasına gitmek için merdivenlere yürürken o anda kolundan mengene gibi yakalanır, çevrilirken Snape ona bakıyor, konuşur

"Bir daha kapı çarpmayacaksın-"

"Seni ilgilendirmez-" Harry keskin bir nefesle susarken parmaklar koluna bastırıyor, acıtarak sıkıyordur, tekrarlar

"Bir daha kapı çarpmayacaksın, anlaşıldı mı?"

Harry yeşil gözlerini açarak ona bakarken Snape sakindir, Harry nefesini bırakarak sessiz, cevaplar

"Anlaşıldı.. Kolumu kıracak mısın?"

"Bu asa elin değil, gerekirse yaparım.."

Harry şaşkın, ona bakakalırken adamın onu bile düşünmesi,-

Snape o anda onu bırakır, sesi tekrar resmileşmiş, konuşur

"Anlaştığımızı göre, odanıza gidip insan arasına çıkacak hale gelseniz iyi olur Bay Potter."

Ve onu geçer, odasına giderken Harry de sessiz, merdivenleri çıkar, etrafta kimse yokken delikanlı odasına girer, dönerek yavaşça kapıyı kapatırken iç çekerek derin bir nefes alır..

S : Debussy – Claire De Lune

- benim kafamda remus/severus bu çok, 'ay ışığı' çünkü..

Severus odasının önünde, yukarıdaki odanın kapısının kapandığını duyarken iç çekerek döner ve koridora bakar..

Tüm kapılar kapalı, herkes birbirini dışlıyorken yas, nefret, kızgınlık, ne yapacağını bilememe tüm duvarların arasında, Snape onların üzerinden geçerek yürürken koridorun sonunda kimsenin pek girmek istemediği kapıyı açarak içeri girer..

İçerdeki adam camın önünde eğilmiş, camının kenarına konmuş bir kuşa ekmek veriyorken kapıyı duyunca dikleşerek o tarafa bakar..

"Severus, bir şey mi oldu?"

Snape kapıyı eliyle iter, tahta kapı sahibi gibi uysal, dikkatlice yerleşerek kapanır ve otururken Remus kapanan kapıya bakar, sonra bakışlarını ona çevirirken sorar

"Bir şey oldu.. Ne oldu? Sorun ben miyim?"

Snape başını iki yana sallayarak ona ilerlerken Remus korkmuyor, elindeki ekmek parçasını ikiye kırarak sağına döner ve tekrar kuşun önüne bırakırken Snape öyle yavaş ve sessizdir ki kuş korkmaz, kurt adam tekrar önüne döndüğünde onu önünde bulurken Snape onu boynundan tutarak kendine çeker, Remus ekmeği indirerek ona yaklaşırken kuş başını kaldırarak onlara bakar..

Oda..

Ay ışığının girdiği odada iki gizli adam öpüşüyorlarken kuş kanatlarını çırparak uzaklaşır, karanlıkta yok olurken Severus yavaşça çekilir..

Remus elini kaldırarak onun saçlarından geçirir, boynuna indirerek orada dururken fısıldar

"Böyle bir şey yapacağını düşünmemiştim.. Harry seni çok etkilemiş olmalı.."

Snape hafifçe homurdanırken Remus gülümser, cevaplar

"Severus, herkes onun üzerine gidiyor.. Sen de gidemezsin-"

"En çok gitmesi gereken benim-"

"Değilsin.. Olanlar sana bu hakkı vermez, seni Harry yapmadı, sen onu yaptın.."

Severus başını kaldırarak ona bakarken Remus onun boynunu sıkıyor, devam eder

"Güçlü bir baba olman gerekiyor-"

"Ben baba değilim-"

"Öylesin Severus.. Bu çocuğa hepimizden çok sen babalık ettin-"

"Bunu nasıl söylersin!"

Snape onun elinden kurtulurken Remus sakin, cevaplar

"Açık açık böyle söylerim.. Sen Harry doğduğundan beri-"

"Öyle bir şey olmadı-"

"O zaman okula girdiğinden beri onun babasisin Severus!"

Snape kızgın, ona dönerken Remus atılarak konuşur

"Harry her derde girdiğinde ona yardım ettin-"

"Sağ kalması gerekiyordu-"

"Her başı sıkıştığında kendince ona yol gösterdin-"

"Çünkü o huzursuz olduğunda müdür yolunu şaşıyor-"

"Sırf ona daha çok etki edebilmek adına dersleri ona zehir ettin-"

"Daha çok öğrenmesi gerekiyor-"

"Daha iyi olması için mükemmel olmasına rağmen ona kötü olduğunu söyledin! Onunla gurur duyuyorsun Severus, neden bunu ona da göstermiyorsun?"

Severus iç çekerek bunun bir işe yaramayacağını belirtmişçesine devam eder

"Seninle bu yüzden bir şey konuşamıyoruz.. Devamlı aptalca şeyler söylüyorsun-"

"Ama yine de konuşabiliyoruz.. Harry seni benden daha iyi kontrol ediyor Severus-"

"Beni kimse kontrol etmiyor Remus-"

"O ediyor.. Ettiğini biliyorsun.. Şu anda bile aklın onda, kim bilir ne yaptın.. Buraya gelmeni sağlayacak kadar büyük bir şey olmalı.. Ve onu nasıl etkilediğini düşünüyorsun.."

Snape iç çekerek tekrar döner ve kapıya giderken Remus konuşur

"O bir *çocuk* Severus.."

Snape bunu duyunca dururken Remus onun arkasına doğru ilerliyor, devam eder

"Tüm arkadaşları birer çocuk.. Bugün gördün, en yakın arkadaşım dediği çocuk bile çocukluk yapınca ona sırt çevirebiliyor.. Buna hakkı var çünkü, Ron da bir çocuk.. Ama onun ailesi var, çocukluk yapsa da sahip olduğu kişiler.. Harry her şeye inancını kaybetmiş durumda, Hermione'yi kaybetti, bunun yokluğu o kadar büyük ki.."

Severus sessiz, ona dönerken Remus kendi sesinde yıllar önce yaşadığı acılar, ona bakarak hafifçe gülümser, konuşur

"O bizden daha çok zorluk yaşıyor.. Hermione onun için Lily'den daha önemliydi Severus.. Ron ile aralarının tekrar düzeleceği ise muamma, Harry ne kadar geniş kalpli bir çocuk olsa da, bakış açısı bir şekilde bu hale gelmiş bir çocuğu tekrar o noktaya koyamaz.. Koysa da eskisi gibi olamazlar, ortada kayıp bir kardeş, ve en yakın arkadaş var.."

Severus derin bir nefes alırken Remus devam eder

"Harry'nin hayatında sabit bir şeye ihtiyacı var.. İlk sabitliğini elinden aldık, hayat hikayesinin aslında öyle olmadığını söyledik, tek sabit noktasını değiştirdik.. Şu anda hayatında sabit olabilecek tek değer sensin-"

"Ben bunu istemiyorum, öyle bir sorumluluğu kaldıramam-"

"Bu bir sorumluluk değil Severus-"

"Öyle, Remus! Nasıl değil dersin, babalık nasıl bir şey düşünabiliyor musun sen?"

Remus ona bakarken Severus kızgın, açıklamaya çalışır

"O bir çocuk! Ve babaya ihtiyacı olan bir çocuk! Ben baba olabilecek bir adam mıyım sence? O kadar ideal bir adam mıyım? Değerleri olan, bunları başka bir çocuğa geçirecek kadar iyi görüşleri olan-"

"Öylesin, ama inanmayacaksın.."

Severus elbette inanmazken ona bakar, Remus konuşur

"Yaşananlar seni ne hale getirdi, görmüyor musun? Prensiplerin, kuralların, hayata dair bakış açıların.. Harry'nin bunları alması kötü mü olur Severus-"

"Harry'nin benden hiçbir şey almasını istemiyorum Remus, göremiyor musun-"

"Görüyorum, ama sen sebebi göremiyor musun?!"

Snape kaşlarını çatır, Remus sesi yükseliyor, cevaplar

"Harry'e değer veriyorsun! Onun da senin gibi olmasını istemiyorsun! Görmüyor musun bu çocuk sana ne kadar iyi gelebilir-"

"O bana bir ilaç değil-"

"Evet, ikiniz birbirinize ilaçsınız! Anla bunu! Sen zeki bir adamsın, ve bunu görebildiğini de biliyorum, sadece kabul etmek istemiyorsun! Ama Severus, profesörlüğüne dönerek incele lütfen: iki malzeme yan yana da dursa, ayrı da olsa, kazana attığında hep aynı tepkiyi verir."

Snape ona bakarken Remus kaşlarını kaldırır, Profesör döner ve kapıyı açıp çıkarken kapıyı ardından *çarpır*, Remus iç çekerek başını iki yana sallar..

S : Elisa - Broken

Though, it's broken broken, something got broken like stolen, stolen, like if it was stolen
And hurting hurting, I have been hurting and now, only time will tell.

Harry odasında, çantasını topluyor, eline geçen her şeyi içine tıkıyorken kapısı açıldığında konuşur

"Dışarı-"

"Terbiyeli ol.."

Harry çantanın fermuarını kapatır, ona dönerken cevaplar

"Ben gidiyorum o zaman.."

Ve onu iter, geçerek ilerlerken kapı bir anda suratına kapanır, Harry şokla tahtaya bakarken dönerek ona bakar, Snape konuşur

"Bir yere gitmiyorsun-"

"Gidiyorum-"

"Nereye gidiyorsun?"

"Bilmiyorum! Herhangi bir yere! Saçlarımı sarıya boyatıp Zarry Potter olacağım! Belki o zaman adam gibi ilişkilerim olabilir-"

"Harry, saçmalıyorsun-"

"Saçmalamıyorum, yoruldu Snape! Anlamıyor musun? Ben de çocuk olmak istiyorum! Biri benim omuzlarımdan da bunları alsın istiyorum! Ne yaparsam yapayım birisi beni hep kabul edebilsin istiyorum!"

Snape ona bakıyor, konuşmuyorken Harry anlatamıyor, kendi bile anlamıyor, ama sadece öyle hissediyor, devam eder

"Sen bana bunu veremiyorsun, kimse veremiyor! Buradakilerin vermesine gerek de yok, değil mi? Dışarıda bir yerde bir baba, kardeş, sevgili falan vardır, *değil mi?*"

Snape cevap vermez, Harry ona bakıyor, tekrar çantasını alır ve dönüp kapıyı denerken kapı yine de açılmaz, Harry ona dönerken Snape cevaplar

"Bir yere gidemezsin-"

"Gideceğim-"

"Gitmeyeceksin dedim, ve bu son söz-"

"Sen bana karışamazsın! Ne zaman ağzından '*ben senin babanım ve o yüzden gitmeyeceksin*' çıkarsa, ne zaman biz bir şeyler olabilirsek, ne zaman olabileceğsek, o zaman konuşacaksın! Gerisinde bana lafın geçmez-"

"Nereye gideceksin peki? Londra'da dolaşacak mısın-"

"Hayır, özel evime gideceğim-"

"Özel evin?"

Harry başını sallar, çenesini ona kaldırırken cevaplar

"Bu kadar param var, ev almadım mı sandın?"

Snape kaşlarını çatarken Harry gülümser, konuşur

"Müdür'den istedim, o da tam istediğim gibi bir ev aldı.. Saklanmam gerektiğinde orada saklanıyorum.."

"Ve o ev nerede?"

"Seni ilgilendirmiyor.."

Snape tokat yemiş gibi olurken Harry cevaplar

"Şimdiye kadar kimse sana söylemediyse, bir sebebi var.. O da seni ilgilendirmediyi.."

Ve bu sefer dönüp bir diğer kendi evi olan bu evde kapıya açılmasını söyler, kapı açılırken delikanlı çıkıp gider, Snape arkasından çıkar..

"Potter bu delilik-"

"Biliyorum-"

"Neden yapıyorsun o zaman?!"

Harry merdivenleri iniyor, cevap vermezken Snape bir yerde onu tekrar yakalar, konuşur

"Benim de gelmeme izin ver-"

"Hayır-"

"Potter, orada korunmasız olacaksın, orası her neresiyse-"

"Şimdiye kadar kimse oraya giremedi-"

"Yine de giremeyeceği anlamına gelmez!"

Harry ona bakıyorken Snape elini onun omzundan çekiyor, merdiven boşluğunda, devam eder

"Gitmeni istemiyorum.. Ama anlıyorum da.."
"O zaman izin ver.."

Ve dönerek alt basamağa iner, Snape konuşur

"Draco'yu da al-" Harry şokla ona dönerken cevaplar
"Efendim?"

"Beni istemiyorsan, Draco'yu yanına al-"
"Anlayamadım-"

"Draco da bizim tarafta Harry.. Ve seni korur-"

"Sen-o-" Harry kaşlarını çatarken Snape gelmesini söyler, ve ilerlerken Harry arkasından merdivenleri iner..

Snape bodruma inmiş, yürüyerek bir duvardaki tabloyu kenara çeker, açılan gizli geçide girerken Harry şaşkın, sırtında çantasıyla onu takip ediyordur, sorar

"Draco burada de de, kafanı kırayım-"
"Doğru konuş-"
"Bunun doğru konuşulacak yanı mı var!"

Snape geçitte ilerliyor, odalardan birinin önünde durup kapıyı vurur, içeri girerken Harry de dehşetle onu takip eder, ve korktuğu gibi Draco'yu yatakta bir şeyler okuyor bulurken sarışın herhalde sadece Snape'in geldiğini sanmış olacak, öylesine başını kaldırırken Potter'ı görünce gözleri büyür, ikisi birbirlerine bakar..

Oda..

Draco yavaşça kitabını bırakıyorken Harry şaşkın, ağzını açar, sonra kapatırken Draco dönerek diğer adama bakar, Snape ise konuşur

"Harry, Draco yaklaşık 2 senedir benimle çalışıyor.. Oldukça büyük katkıları oldu, ve şimdi, okulda patlayan savaştan sonra, yani 2 gündür burada kalıyor.. Lucius Draco'yu saklamamı istedi, ben de sakladım-" Harry bunu duyunca ona dönerken Snape cevaplar
"Hayır, Lucius bizim tarafta değil.."

Harry tekrar önüne döner, sarışına bakarken Draco sessizdir, Snape mırıldanır

"Birbirinizi öldürmeyin lütfen.."

Ve yavaşça uzanarak Harry'nin elinden çantasını alır, parmaklar itiraz etmezken Snape çantayla beraber ilerler, kapıyı açıp çıkarken kapı kapandığında Draco delikanlıya döner..

S : Craig Armstrong – Angelina

"Harry-"
"Bana yalan söyledin-"
"Tepki verme-"
"BANA YALAN SÖYLEDİN! SEN DE BANA YALAN SÖYLEDİN!"

Draco yataktan fırlayarak karşısına geçerken Harry tepesi atmış, kapıyı gösterir

"İlk defa konuşacağımızı sanıyor! BANA YALAN SÖYLEDİN!"
"BAĞIRMAYI KES!"

Harry ona yumruk atacakken Draco onun kolunu yakalar, ona bakarak konuşur

"Kolay mıydı sanıyorsun?! Kafanı hala okuyabilirlerdi Potter-"
"Kimse benim kafamı okuyamaz, merak etme-"
"Herkes birbirinden bir şey gizliyor Harry! Benimki de buydu-"
"*Buydu*?! TARAFINI BANA SÖYLEMEDİN-"
"Ama karanlık olduğumu düşünmene rağmen beni kabul ettin-"
"Etmedim!"

Draco '*doğru, etmedin*' derken onu bırakır, Harry ondan geriliyorken toparlanarak devam eder

"Yorulduğum, herkesin bir sırrı var.. Herkes birini seviyor ya da nefret ediyor, duygular bir anda değişiyor, ve ben hepsini duymaktan yorulduğum.."
"Neden uzaklaşmıyorsun?"
"Çünkü ona da Snape izin vermiyor! Buraya kilitledi beni!"
"Benim itirazım olmaz.."

Harry dönerek ona bakar, Draco kaşını kaldırırken Harry gözlerini devirerek kapıya ilerler, ama elbette kilitli bulurken iç çekerek sırtını kapıya döndürür ve dayanırken odaya bakar..

"Ne olacak şimdi?"

Draco yatağa geri dönüyor, otururken bilmediğini söyler. Harry onu izliyor, delikanlı hala aynı görünüyorken Harry mırıldanır

"Snape senin için endişeleniyordu-"
"Doğal, hücreye kapatıldım-"
"Bunu başkaları biliyor mu?"
"Müdür.. O kadar.. McGonagall biliyor mu bilmiyorum-"
"Biliyordur.. Hermione?"

Draco iç çekerek başını ona kaldırırken cevaplar

"Harry inan üzgünüm-"
"Değilsin-"
"Öyleyim-"
"Ondan nefret ediyordun-"
"Ama sen seviyordun! O senin arkadaşındı.."

Harry ona bakarken sorar

"Benim seviyor olmam yeter miydi yani?"
"Elbette yeterdi.. Dikkatini çektiyse bu sene ona hiç saldırmadım zaten-"
"Çünkü benimle arkadaşsın-"
"Hayır, çünkü *sen* onunla arkadaşsın.. Seninle arkadaş olduğum için kimseye davranışım değişmedi, o kadar basit değilim.."

Harry 'her neyse' bakışıyla ona bakarken 2 dakika geçmesine rağmen Draco onu alevlendirmiş, ikisi de canlı birer çocuk, birbirlerine bakıyorlarken Harry gözleri dolarak önüne döner, ona bakmazken yatağın tarafından bir 'ah Harry' duyulur, Harry başını iki yana sallarken gülererek cevaplar

"İyiyim-" adımlar oraya yaklaşıyor, cevaplar

"Değilsin-" Harry *gerçekten* iyi olduğunu söylerken sarışın önüne gelmiş, onu kapıdan çeker ve sarılır, Harry onun sırtına yumruğunu bastırmış, sımsıkı tutarken Draco iç çekerek kapıya bakıyor, hiçbir şey söylemez..

"Tamam.."

Draco ondan çekilirken Harry gözlüğünü çıkartarak başını eğer ve kazağıyla camları silerken Draco sorar

"Barıştık mı-"

"Hayır-"

"Harry!"

"Hayır! Bana bunu söylemeliydin!"

"O olmadan benimle arkadaş olman daha kıymetli olmadı mı-"

"Olmadı! Daha zor oldu sadece! Her şeyim zor olmak zorunda mı?"

Draco böyle düşünmemiş, bir şey söyleyemezken Harry derin bir nefes alarak tavana bakar ve sonra gözlüğünü takar, konuşur

"Bilmiyorum.. Her şey değişiyor, Hermione ölüyor, Ron benden nefret ediyor-"

"Duydum, o anguta aldırma lütfen-"

"O angut değil-"

"Evet, kız kardeşini ve sevdiği kızı kaybetmiş bir angut, özür dilerim.."

Harry 'öf'lerken Draco sorar

"Ne dememi bekliyorsun? O hep böyle kütüktü, böyle de kütük kalacak.. O ailede bir o kız zeka pırlıtısı gösteriyordu-"

"Ginny-"

"*Biliyorum*, ve onun için üzüldüm sadece.. Granger da büyük bir kayıp, inkar edemem-"

"Kız ölünce mi konuşabiliyorsun-"

"Evet.. Mahsur?"

Harry ona bakıyorken Draco cevabı yapıştırır

"Sen ölmeyeceğin için, suratına söylüyorum.. Sen de ayrı kütüksün.."

"*Hah.*"

Ve onu geçer, yatağa giderken Draco sorar

"Ne iş Potter-"
Harry bir an dönerek ona bakarken Draco ne olduğunu sorar.

Harry sessiz, hafifçe gülererek önüne döner

"Adi herif.."

"Yine ne yaptım-"

"Sen değil.. Snape.."

"O ne yaptı?"

Harry ona dönerken cevaplar

"Sana anlatmamı istiyor.. Arkadaş olduğumuzu biliyor, değil mi?"

Draco sıkışır, ama pes ederken başını sallar, Harry ise şu anda o noktaya aldırıyor, kendi kendine gülerken devam eder

"Ve sana anlatmamı istiyor.. İki arkadaşımından oldum, ama bana seni veriyor-"

"Kim neyi veriyor-" Harry onu geçiyor, kapıya gidiyorken cevaplar

"Buradan gitmemi istemiyor, bunu söyleyecek kadar cesareti yok,-"

"Potter ne saçmalıyorsun-" Harry kapıyı açmış, ona dönerken cevaplar

"Potter değil.. Geleceğim, çıkma buradan.."

Ve çıkar, kapıyı arkasından çekerken Draco sessiz, kapıya bakar..

S : William Joseph – Leningrad

Harry kapının önünde, merdivenleri çıkarken ona bakan suratlara aldırılmamış, artık hiçbirini umursamadığı o noktaya, büyüklerin onun varmasından endişe ettikleri o noktaya gelmişken şu anda kapının önünde duruyor, düşünüyor..

İçerdeki adam babasıdır, gerçekler bunu söylüyordur. Bir kere sarılma, ağlarken tutma, 7 yıl boyunca onun her hareketini izleme bir adamı baba yapıyor mudur? Devamlı kavga etmek, ama o kavgalarda bile onu korumak, yeterli içgüdü sayılıyor mudur?

Korkmak ya da? Korkuyor mudur acaba? Bunun hayatına mal olabileceğini bilerek?

Hayatından başka kaybedeceği bir şey yoktur o adamın artık, Harry bir kelimedede onun hayatını riske atabilme gücüne sahip, buna değip değmediğini bilmeden bekliyorken kapı açılır, Snape ona bakmadan odada ilerlerken konuşur

"Başımı ağrıyorsun, ne oldu?"

Ve elindeki kağıtlarla masasına giderken Harry gülümseyerek onu izler, içeri girer..

Harry kapıyı kapatıyor, odada ilerlerken konuşur

"Draco ile konuştum.."

"Memnun oldum.. Gidiyor musunuz?"

"Daha değil.."

Severus bir şey söylemeden kağıtları çekmeceye koyar ve çekmeceyi iterek kapatır, Harry sorar

"Sen ne yapıyorsun burada? Ne zaman gelsem o masadaki bir şeylerle uğraşıyorsun.."

"Etrafı temizliyorum.. Uzun süredir vaktim olmamıştı-"

"Uzun süredir burada vakit geçirmemiştin çünkü.. Vebalıymışım gibi kaçıyordun-"

"Kaçmıyordum Potter, *vaktim yoktu..*"

"Aynı şey.."

Snape bir şey söylemez, sonra ona bakarken sorar

"Evet? Ne söylemeye geldin?"

Harry ellerini ceplerine sokarak ona dönerken adamın gözlerine bakar, Snape sessiz, bekliyorken Harry bir süre sonra konuşur

"Bunu söylemek zor olacak, ama herkes benim cesur olduğumu söylüyor, denemem gerek.."

Snape kaşlarını çatarken iyice ona döner, Harry bir nefes, devam eder

"Sen benim elimdeki tek şeysin.. *Artık*.. Şimdiye kadar birbirimizle didişip duruyorduk, ama görmüyor musun, en sevdiğim bile bir nefesle gidebiliyor.. Öyle bakma, sen nefret ettiğim değilsin, ve bu yüzden yaşıyor falan da değilsin.. Sadece.."

Harry ona bakarken Snape de bekliyordur, delikanlı ellerini ceplerinden çıkartarak ona bakar, açıklar

"Sadece, bu *böyle* Snape.. Hayatım devamlı hızlı bir şekilde değişiyor, her şey elimden kaçıp gidiyor ya da bana farklı yollarla geri geliyor, ama hayatım böyle.. Hermione'yi kaybettim, bana Draco'yu verdin.."

"Evet onunla arkadaşız, nasıl oldu bilmiyorum, ama 2 senedir böyle gidiyor, Ron haklı, ondan bir şeyleri gizliyordum.. Ron benim hayatımın dönemeçlerine alışkın değildi, içten içe beni kiskanıyor ya da benden korkuyordu, ve bu bir yerden sonra beni bunaltmaya başladı.. Bunaldım, daraldım.."

"Ama Draco öyle değil, benden korkmuyor, beni kıskanmıyor.. O sadece kendisi olmak istiyor, tıpkı benim gibi.. Biz bunu bir şekilde başardık, iki çocuk için bu çok büyük bir adımdı, ama yaptık.. Ama sen Snape, sen benim için Draco'dan daha farklı bir yerdesin, ikiniz de hayatımın başlangıcı saydığım o günden beri oradasınız, ben bu evrende ilk sizi gördüm, sizi duydum, sizi tanıdım.."

Snape sessiz, ona bakıyorken bir tel saç bile kıpırdamamıştır, Harry ona bakarak, akıtarak devam eder

"Ve hala siz ikiniz çevremdesiniz.. Draco bana elini uzattığında reddettim, ama sonra ben ona uzandım.. Sen beni ittin, ama ben sana geliyorum.. Slytherin olmalıydım belki de, belki orada yetişmeliydim, ya da oğlun olmalıydım en başından beri, her şey o kadar farklı olurdu ki.."

Snape başını çevirerek masaya bakar, Harry konuşur

"Hayal bile edemiyorum.. Ama bilmiyorum, Hermione bunu yapmamı isterdi Snape, denememi.. Bunu denemeden ölürsem-"

"Potter-"

"Lütfen.. Bırak.."

Snape susarken Harry hafifçe gülümseyerek konuşur

"Görmüyor musun, ölebileceğim ihtimalini düşünmeme bile izin vermiyorsun.. Kazanacağım sana göre, kazanmam lazım.. Bu kadar yaptığın şey boşa gidemez, bana bir sebep veriyorsun, farkında değil misin?"

Snape hayretle ona bakarken Harry içten bir gülümsemeyle, yeşil gözleri parlayarak ona bakıyor, devam eder

"Aradığım sebep, en nefret ettiğim yerlerde çıkıyor.. Voldemort bunu yapamadığı için buradayız, kim bilir onun başına neler geldi.. Ya da belki de onun mutluluğu bu kirli kanların arasında bir yerlerde yatıyordu, kim bilir.. Ama benim sebepim sensin, *sizsiniz*,

artık bu böyle, 1 dakikada oldu, ya da 7 senedir böyleydi, bilmiyorum.. Ama şu anda böyle..”

Snape konuşmuyorken Harry başını eğerek yaşlarını dizginler, sonra tekrar kaldırırken ona bakarak konuşur

“Bana sarıldın.. Bu senin için olabilecek en büyük hareket.. Canın tehlikede, her şeyin tehlikede, Voldemort bunu duyarsa, seni elinde tutarsa..”

Harry sesi titreyerek nefesini tutar ve gözlerini kapatır, bir an bekledikten sonra gözlerini açarak sorulmamış soruyu cevaplar

“Ne yaparım bilmiyorum.. Bu evden herhangi birini alsalar bile ne yaparım bilmiyorum, ama artık senin öyle bir haberinin gelebilecek olması beynimi durduruyor.. Çocukluğum belki bu konuda işe yarıyordur, çünkü buna o kadar ihtiyacım var ki.. Birine sahip olmaya yani-” Snape hızla ona bakarken Harry atılarak açıklar
“Öyle değil, asla o adam gibi değil! Değil, biliyorsun! Benden lord falan olmaz, ben sadece babamı istiyorum.. Göremiyor musun?”

Snape sessiz kalırken Harry yutkunur, devam eder

“Snape sen.. Sen çok iyi bir adamsın.. Değişiksin, ama iyi bir adamsın.. Kuralların var, doğruların var, prensiplerin var.. Karşı karşıya geldiğimiz her yol inatlaşma yüzünden oldu.. İkimiz de hep aynı şeyleri istedik, hala da istiyoruz..”

Koyu gözler ona bakıyor, izliyorken Harry konuşur

“Nasıl anlatabilirim bilmiyorum.. Hissettiklerimi yani.. Ama bir yerde büyümem gerekmiyor muydu? Büyümek bu mu bilmiyorum, ya da aslında gerçekten doğru kararı mı veriyorum onu da bilmiyorum, ama birilerine güvenmem, birilerine bakabilmem gerek.. Beni savaş için koruyorsun, ve savaşın düzgün bitmesi için gerekirse beni çekip sen kendini tehlikeye atarsın, biliyorum..”

Snape sessizken Harry derin bir nefes alır, sonra cevaplar

“Sadece, bir gün bunu babam olduğun için yapabileceğini düşünmek istiyorum.. Hissettiğim bu.. Rol yapmadan, duvar kurmadan.. Varsa göstererek, varsa bilinmesini sağlayarak..”

Profesör onu izliyor, bakışları karanlık odada çok okunamıyorken Harry devam eder

“Ben seni kendi başıma babam yapamam.. Sen de bir şeyler yapmalısın.. *Berber* yapmalıyız.. İstiyorsan tabii..”

Ve bitirmiş, derin bir nefes alarak başını eğerek, kafasını temizlemeye ve kendini en kötüsüne hazırlamaya çalışarak beklerken sonra başını kaldırarak siyah saçlarını hafifçe geriye atar, ona bakarken Snape onu izliyordur, Harry cevaplar

“Tamam.. Sonra..”

Ve döner, kapıyı açıp çıkarken yavaşça arkasından kapatır, elleri titriyor, merdivenlere gider..

S : Patricia Kaas – Les Hommes Qui Passent

"Efendim?"

Harry başını sallarken tekrarlar

"Snape benim babam.. Gerçek olarak.."

Draco ona bakıyor, ağzı açık, tak diye kapatırken sonra sorar

"Nasıl?"

"Anlattığım gibi-"

"Dalga geçmiyorsun, değil mi?"

"Böyle bir konuyla nasıl dalga geçebilirim Draco?"

"Ne kadardır biliyorsun bunu?"

"Az oldu.. 1 hafta kadar.. Ama aslında 3 aydır biliyordum.."

Draco '3 ay' derken sonra bir hışımla ona döner, Harry cevaplar

"Yok bir de anlatsaydım! Hayal görüyorsun galiba-"

"Olsun-"

"Saçmalama Malfoy.."

Draco iç çekerek önüne döner ve yeni bilgileri sindirmeye çalışırken Harry yataktan kalkarak konuşur

"Gel hadi-"

"Nereye?"

"Yukarı.."

"Delirdin galiba?"

"Delirmedim.. Buradakiler nasıl Snape'i sır olarak tutuyorlarsa, seni de tutarlar.. 2 senede zaten bilmesi gereken de öğrenmiştir merak etme sen.. Neden kimse buraya inmiyor sanıyorsun, evin her köşesi sızan lanet var mı diye kontrol ediliyor her gün.."

Draco bu bilgiyle susarken mırıldanır

"Aynı soyun şeyisiniz-"

"Biliyorum.. Yürü.."

Ve kapıyı açıp çıkar, Draco da arkasından kalkarak ilerlerken Harry merdivenlere gider..

Harry zemin kata çıkmışken sorar

"Aç mısın?"

"Açım aslında, herkes evde mi?"

"Evet, gel.."

Delikanlı mutfağa gider, içeri girerken Remus içerdedir, onu görünce gülümser, Kingsley de delikanlıya selam verirken tezgahdan ayrılıyor, konuşur

"Gitmem gerek, işler beni bekler.. Selam Draco-" onu geçip çıkar, Draco şaşkın, adamın arkasından bakarken önüne döner, Remus gülümsüyor, konuşur

"Hoş geldin Draco.. Odandan çıkman uzun sürdü, daha erken bekliyorduk.. Seni Harry mi buldu?"

Harry dolapları açıyor, 'hayır' derken cevaplar

"Snape götürdü, gösterdi.."

"Hayvan mıyım ben-" Harry dönerek ona gülümser, sonra tabak çıkartırken Remus bardağını lavaboya koyuyor, cevaplar
"Ben de açım aslında.. Severus ne durumda?"
"Bilmiyorum, odasında.."

Remus '*tamam*' diyerek ilerler, Draco'yu da geçerek çıkarken Draco konuşur

"*Tamam*, bu garip-" Harry gülerken tabakları ona verir, sarışın alırken fısıldar
"Cidden garip ama.. Bir anda o senin *olay* oluyor, ben Yoldaşlık'tayım, herkes beni aslında biliyor, ve masa kuruyoruz!"

Harry gülümsüyor, bardakları koyarken cevaplar

"Artık her şey böyle gider gibi bir değere sahip değilim, inan.. Her şey değişiyor-"
"Ama Harry, biraz düşünmen lazım.. Hermione *öldü*."

Harry çatalları çıkartıyor, bildiğini söylerken Ron'un sesi duyulur

"Pek fark etmiş gibi durmuyor, değil mi Malfoy?"

İki delikanlı ona dönerken Ron ikisine bakar..

S : 30 Seconds to Mars - A Beautiful Lie

It's time to forget about the past, to wash away what happened last
Hide behind an empty face, don't have too much to say, cause this is just a game.

"Ron.."

"Evet, Ron.. Eski hayatından."

Harry elindeki bardağı yavaşça indirirken Ron dönerek diğerine bakıyor, konuşur

"Senin burada ne işin var diye sormayacağım bile, babam söyledi.. Seni neden öldürmediğimizi merak etsem de-" Draco ona cevap vermezken Harry konuşur
"O bir şey yapmadı-"
"Ama babası yaptı-"
"Evet, *babası* yaptı, kabul et! Yeter artık Ron-"
"Yeter artık? Nelerle uğraşıyorsun Harry, kendine bak!"
"Niye, umursuyor musun yoksa?"

Ron cevap vermezken Harry hafifçe gülerek diğer tarafa bakar, o sırada Draco konuşur

"Madem umursamıyorsun, hatta nefret ediyorsun, burada ne işin var?"

Kızıl ona dönerken sesi sınırdan, cevaplar

"Burası mutfak Malfoy, senin pek inmediğin bir yer-"
"Evet, senin gibileri kullanırım-" Ron ona atılacakken Draco çoktan asasını çekmiş, kolunu gererek ona tutar, Ron yerinde dururken Harry konuşmaz, Ron dönerek ona bakarken Harry cevaplar
"Ne yapmamı bekliyorsun? Sen beni Voldemort'un önüne atmak istiyorsun.."
"Ve o seni kurtarmak mı istiyor?"
"Evet.. Ne kadar garip, değil mi?"

Ron ona bakıyorken Harry devam eder

"Hayat değişti Ron, kabul et artık.. Benimki 11 yaşımdan beri değişiyor, sen geride kaldın.. Beni sevmiyor musun? İyi.. Önümde durma o zaman.."

"Bu kadar kolay mı?"

"Senin için bu kadar kolaydı! Bu düşündüklerinden sonra ne yapmamı bekliyorsun, seni nasıl affedebilirim ki?"

"Affını isteyen kim ki?"

"O ZAMAN NE KONUŞUYORSUN!"

Ron gözlerini devirirken Draco cevaplar

"Kavga istiyor, ne isteyecek-" Ron ona cevap yapıştıracakken Harry ikisinin ortasına geçer, ve Ron ile yüz yüze, ona bakarak konuşur

"Yeter."

Ron ona bakıyorken Harry önünde, devam eder

"Draco benim arkadaşım, ve benim arkadaşım. Ona elini kaldırmayacak, dil uzatmayacaksın-"

"Pardon? Ne hakla?"

"İstediyim hakla! Burası benim evim! Benim evimde yaşıyorsun Ronald! Ve burası benim yoldaşığım! Benim kurumuma çalışıyorsun! Ve bu, ne kadar göremesen de, benim savaşımla! Ben ne dersem ol olacak, ve sen çenenini kapatacaksın!"

Ron acıyan bakışlarla ona bakıyorken Harry sinirinin tepesinde, konuşur

"Hermione'nin, Ginny'nin-"

"Kardeşimin adını ağzına alma-"

"Kardeşin burada olsa kığına öyle bir tekme atardı ki, kendini tavanda bulurdun Ron!"

Ron cevap verecekken ses duyulur

"Yeter."

Üçü hızla o tarafa dönerken Snape onlara bakıyor, konuşur

"Ben size ne söyledim Bay Weasley? Sizi bir daha Harry'nin yanında görmeyeceğim dedim-"

"Burası mutfak-"

"Onu görünce yolunuzu değiştirseydiniz-"

"Daha neler-"

"Yeter dedim Bay Weasley."

Ron ona bakıyor, mavi gözlerinden ateş çıkıyorken Snape içeri girerek devam eder

"Bu saçmalık burada bitecek. Harry, bir daha bu çocukla konuşmayacaksın, hiç-" Ron gülerek ona bakarken sorar

"Harry seni dinlemez şapşal-" Snape ona dönerken Ron susar, koyu gözler mavi gözlere bakıyor, kıpırdamıyorken mırıldanır

"Duyamadım Harry?"

Harry hafifçe gülümsüyor, ayılırken cevaplar

"Tamam baba.."

Ron şokla dönerek ona bakarken Harry kaşını kaldırır, Draco arkadan sırtıyorken Ron dönerek Snape'e bakar, konuşur

"Delirmişsiniz siz.."

"Sanıyorum öyle olduk evet.. Ama en azından yalnız değiliz."

Ron dönerek ona bakar, Snape sakin, devam eder

"Kendimi anlatabildim mi? Harry'e yaklaşmayacak, gözlerine bakmayacak, ve hatta konuşmayıp yolunu değiştireceksin Weasley-"

"Yoksa babacık ne yapacak-" Ron bir anda kendini duvara yapışmış, boğazına dayalı bir asayla bulurken acı içinde bağırır, Harry arkasından bağırır

"Snape!"

Ama Draco onu kolundan çekerek tutarken Ron acı içinde, Snape'e bakarak cevaplar

"Çok eğitici, Harry bu adama baba diyorsun-"

"YETER! KAPA ÇENENİ!"

Harry Draco'yu da iter, Snape'i kolundan çekerek durdurur, ona dönerken konuşur

"İşkence yapma, lütfen-" sonra diğerine döner, konuşur

"Ron, artık seni tanıyamıyorum-"

"Ben de seni tanımıyorum-"

"O zaman git! Ya da ne istiyorsan onu yap, ama konuşmayı bırak artık-" Harry bir anda suratında patlayan bir yumrukla geriler ve yere düşerken Draco fırlar..

Snape ona yol verirken sarışın bir an sonra kızıla saldırmış, onu savurarak dolaba atar, midesine yumruğu gömerken Snape yere eğilmiştir, Harry dikleşiyorken konuşur

"Hayır-" Snape susmasını söylerken onun çenesini kaldırarak ağzına bakar, Harry ise gözleri geride, izliyorken bir an sonra çöğlükler mutfağı doldurur, her yerden çocuklar olaya girerken karambol çıkar, Severus kalkmasını söylerken ona yardım ederek dikleştirir..

S : Fort Minor – The Hard Way

Come with me, let me walk in through the world that I currently stay in
You can take a look around and tell me if I'm mistaken, you can even talk to everybody that I live with
Maybe you could tell me why everybody's so distant, is it me or maybe, when I look around daily
I don't even know the people I can put my trust in lately,
People that I used to hang with now their actin' to different
I'm still the same person why doesn't anybody listen, can somebody please just explain to me
What happened to the way that we always said we'd be
Right now I dunno why I push through the pain that I got through, and I'm losin' hope
Deafening voices, that frequency inside my head that says I'm going at it the hard way I focus
Get everything inside out of my brain that claims, I'm going at it the hard way

"Snape hayır-"

"Yürü Potter-"

"Onu dövüyorlar! O kadar da değil!"

Harry onu iterken koşarak arkadaşlarını çeker, bağırır

"YAPMAYIN-KESİN-" Snape tekrar onu yakalamışken büyükler de içeri dalıyordu, Remus ne halt ettiklerini sorarken içerdeki karambolü görünce oraya koşturur
"Bırak Snape-lütfen-o Ron-"
"Senin Ron'un değil-"
"O kadar da değişemez-"
"Savaş her şeyi değiştirir Harry-"
"Beni dövüyor olsalar böyle mi davranırdın!?"
"Kimse seni dövemez, yürü hadi-" Snape onu koridora itelemiş, ilerliyorumken Harry sorar
"Neden? Sen mi beni korursun?"
"Hayır, sen kendi kendini korursun, burada bekle-" dönüp tekrar içeri girerken Harry ellerini beline koyarak bekler, sonra tekrar mutfağa girer..

"BU MALFOY-"
"BURADA NE İŞİ VAR-" bir anda asalar çekilirken o anda bir *expelliarmus* duyulur ve tüm gençlerin asaları uçarak eski Karanlık Sanatlara Karşı Savunma Profesörü'nün eline uçarken Remus onlara bakar, birkaç saniye sonra da Snape onun yanına gelerek kargaşayı hoşnutsuz bir ifadeyle izlerken çocuklar akşama cezaya kalacaklarını düşünmeye başlarlar..

"Gerçekten mi? 2 senedir?"

Remus başını sallarken cevaplar

"Evet Neville.. Hepinize bunu okul bitince söylemeyi düşünüyorduk, okulda tepkilerinizi kontrol edemez olsaydınız Draco'nun başı belaya girebilirdi-"
"O kadar eminsiniz yani.."
"Evet Dean.."

Hepsi başlarını sallarken karambolde çılgın atarak bütün evi buraya toplamış kız grubu karşı iskemlede oturan delikanlıyı kesiyorlardır, Draco konuşur

"Hala seninle ilgilenmiyorum Patil-"

Genç kız önüne döner, Harry kirişe dayalı, izliyorken Luna hayal gibi sesiyle sorar

"Harry? Sen ne düşünüyorsun?"

Hepsi o tarafa dönerken delikanlı cevaplar

"Bir şey düşünmüyorum.."
"Hadi dostum, bir şey düşünüyorsundur, koskoca Malfoy-" Dean Seamus'a gülerken Draco gözlerini deviriyordu, cevaplar
"Maymununuz değilim ben-"
"Ama elimizdesin-"
"Öyle de değilim.."

Harry onların konuşmalarını izliyorken gülümsüyordu, Draco iskemlesinde geriye kaykılarak elini geri uzatır, başını da arkaya bırakarak ona bakarken Harry başını hafifçe yana yatırarak gözleriyle hayır diye cevaplar, ama parmaklar gelmesini işaret ederken tüm gençler, büyüklerin bazıları, tezgaha dayanmış Remus, buzdolabının önündeki Severus, hepsi izliyorlardır, Harry iç çekerek bir adım atar ve sağ elini uzatarak parmaklarını onunkilerin üzerine koyar..

Sessizlik devam ediyorken Draco parmaklarını kıvrarak onunkileri hapseder, delikanlıyı çekerken Harry yürür ve diğer elini onun omzuna koyar, Draco konuşur

"Potter'la aramdaki şey düşmanlık değil.. 2 senedir.. Bunu o kızıl kütük gibi kabul edemeyecek olan varsa şimdiden söylesin, bizzat görüşelim.. Ama arkamızdan laf etmeyin, düşüncelerinizi söyleyin, verecek cevaplarımız var.."

Hepsi sessiz, öylece izliyorken Remus gülümseyerek Severus'a bir bakış atar, hisseden adam da bir an ona bakar, sonra tekrar önüne dönerken Draco devam eder

"Dünyanın bu tarafta daha farklı olduğunu biliyordum, ama bu kadarını beklemiyordum.. Severus anlattığında dehşete düştüm, nerede sizin o muhteşem birliğiniz? Sevginiz? O kızıl kütük çocuğu ne hale getirdi, bir tekiniz bile öne geçmediniz-"

"Draco, hayır-" Draco onun elini sıkıca tutuyor, gitmesine izin vermezken konuşur

"Hayır, bunu dinleyecekler.. Hiçbiri seni umursamadı-" Patil sessiz, cevaplar

"Öyle değil.. Ron'un acısı çok büyük-"

"Harry'nin acısı ne oldu? O da kayıplar verdi, Ginny Ron'un kardeşiyse, Hermione de bir nevi Harry'nin kardeşiydi.. Çocuk daha onun öldüğünü kabul edemedi bile, sırf sizin yüzünüzden-" Dean 'kıza bağırma' derken Draco ona dönerek cevaplar

"Sana da bağırırım.. Bu savaşta ilk kaybı veren o kızıl kütük değil, kıçını kaldırıp bir şeyleri kabul etmeye başlasa iyi olacak.. Kayıpları yarıştıracaksanız, Harry hepimizden 10-0 önde başladı, hatırlatırım.."

Bakışlar kaçıyorken Harry sessizdir, Draco devam eder

"O çocuk daha ne yapacak bilmiyorum, ama onun bu aptallıklarını şimdiye kadar Ginny ve Granger hallediyordu, işte şimdi öz be öz, tek başına kaldı.. Ve ben ciddiğim, Harry'nin o çocukla arkadaşlık etmesini istemiyorum, sizi bilemem.."

Neville sessiz, parmaklarıyla oynuyorken elini kaldırır, Draco ona başını sallarken delikanlı konuşur

"Ben hiç annemle babama sahip olamadım.. Harry gibi.. Ama bunun için hiç Harry'yi suçlamadım, aklıma bile gelmedi.."

Harry ifadesi yumuşayarak 'Neville' derken Neville devam eder

"Ron'u tanıyorum.. Ve seviyorum da.. Ama bazı konularda düşüncelerini oturtması gerekiyor.. Herkes bir şeylerle sınıyor, hepimiz sınıandık.. Şimdi de onun sırası, ve Ron'u ne kadar sevsem de, Harry'yi daha çok seviyorum.. Bunun savaşla alakası yok-"

"Neville-"

"Ama seni daha çok sevmesem de, senin şu anda bu dramaya ihtiyacın yok Harry.. Malfoy doğruyu söylüyor.. Daha önce sana bunu söylemek isterdim, bu seneki uzaklaşmalarınızda mesela, ama bana düşmeyeceğini düşündüm.."

Dean başını sallıyor, mırıldanır

"Evet dostum.. Bütün sene aranızda bir duvar vardı sanki, insan aynı odada kalınca görüyor.."

Harry sessiz, inkar etmezken Neville devam eder

"Ama evet, Malfoy haklı.. Sen kendi ayakların üzerinde durmalısın.. Ve sağlam arkadaşlıklar kurmalısın, kaybedebileceğin, değişebilecek arkadaşlıklar hepimizden çok sana zarar getirir.. Arkadaşlarını seçmek seni kötü biri yapmaz, akıllı biri yapar.."

Harry şaşkın, gülümserken elini Draco'dan çeker, yürüyüp eğilir ve arkadaşına sarılırken konuşur

"Neville, sen benim en yakın dostlarımdan birisin.. Teşekkür ederim.."

Neville mutlu olmuş, ona sarılırken Draco sessizdir, diğerlerine mavi gri bir bakış atarken hepsi toparlanırlar..

Harry içi mutluluk dolu, dikleşerek gerilerken Neville'in arkasına bir bakış atar, Snape'le göz göze gelirken hafifçe gülümser ve sonra tekrar diğer tarafa döner, o sırada Draco konuşur

"Evet, diğer konu.. Ben nasıl ki bundan sonra Harry'nin en yakın arkadaşı koltuğuna, koltuklarına ve çevre birimlerine tamamen sahip olduysam-" Harry gözlerini devirirken Draco devam ediyordur, konuşur

"Bu çocuğun başındaki yetişkin koltuğuna da Severus geçti.."

Ve mutfak bir anda sessizleşirken Harry dönerek Draco'ya bakar, sarışın umursamaz..

"O ne demek?"

"Aynen bu demek.. Severus zaten son 4 yıldır Harry ile özel olarak ilgileniyordu.."

Dean kaşını kaldırarak ona bakarken Draco cevaplar

"Öyle değil gerizekalı.. Sizin binaca insanları okuma probleminiz var.."

Dean gözlerini devirirken Draco devam eder

"Ve ikisi o süreç içerisinde baba oğul gibi olmaya başladılar.. Bu kadar basit.. Nasıl ki Harry Remus'u bir amca gibi görüp seviyorsa, Severus da onun babası-"

"Amcası değil, babası.. Bu çok.."

Harry Seamus'a bakar, delikanlı cevaplar

"Senin birine baba diyebilmen için, gerçekten bir şeyler olması lazım Harry.."

Harry hafifçe gülümserken sessiz, konuşur

"Baba demiyorum zaten, merak etme.. Ama bir şeyler de oldu, evet.."

"Neler?"

"İlerde belki anlatacağım şeyler.. Şimdilik bu kadarı yeterli.. Draco, basın açıklaman bittiyse?"

"Bitti sanırım-"

"Güzel.. Ben açım, siz?"

Herkes bir anda acıkmış, dolaplar talan ediliyor, kızlar gülerek yemeği hazırlıyorlarken erkekler masayı kuruyor, onları sıkıştırıp birer kıkırdama kapıyorlarken Harry buzdolabını açıyor, eğilerek içecekleri çıkartır, ayağıyla dolabın kapısını iterken soldaki adama bir bakış atar, Snape tezgaha bırakılmış bir dergiyi karıştırıyor, mırıldanır

"Cevap alamayacaksın-"

"Cevap isteyen kim.. Acıktın mı? Salata da var-Neville salatayı alır mısın, dolapta-"

Snape başını kaldırıp ona bakar, Harry gülümser ve dönerek gruba giderken Neville dünden kalan salatayı almak için dolaba gelmiştir, o da kapağı açar, Snape dergiyi kapatarak çocuğun tarafına dönerken konuşur

"Neville.."

Delikanlı kaseyi düşürecekken son anda yakalar ve başını kaldırarak korkuyla ona bakarken Snape devam eder

"Biraz önce Harry için söylediklerin çok manalıydı.. Eminim Alice ve Frank bunu görseler seninle gurur duyardı.."

Neville hala katatonik bir şekilde duruyorken Snape konuşur

"Ben onlar adına seninle gurur duydum.. Harry senin gibi bir dosta sahip olduğu için şanslı, beni sakarlıklarınla ne kadar sinirlendirsen de, onunla dostluğunu kesme.."

Neville başını sallar, Snape mırıldanır

"Salatayı dökeceksin.."

Neville başını eğer ve kaseyi düzeltir, sonra dönerek uzaklaşırken masada şişeleri açan Harry onları izliyor, gülümseyerek önüne döner, ona uzanan bir bardağı doldurur..

S : Dashboard Confessional - Hands Down (featuring Michael Stipe)

– *Way To Fall'dan bir anı, o anki duygularına sahip şu an –*

Hands down, this is the best day I can ever remember.

"Hala bıçaklar yok, ne biçim masa bu-"

"Peçeteler de gelmemiş!"

Kızlar hüküm buyuruyorlarken uzun masanın etrafı dolmaya başlamıştır, Molly sofraya geliyorken yüzü uykusundan biraz şişmiş, konuşur

"Ben yapardım çocuklar-"

"Ne demek Miss Weasley, geçin hadi, Bay Weasley kalktı mı-"

"Geliyor-" o sırada Fred ve George içeri girerler, durumu görürlerken George konuşur

"Aferin.. Ginny de bunu isterdi, bıktık yas durumundan-" Molly çocuklarına bir bakış atarken Harry konuşmuyor, bardakları dolduruyordur, George onun elinden şişeyi alırken delikanlıyı omzuyla ittirerek mırıldanır

"Ron'a bakma, o da büyüyecek Harry, sen hala bizdensin-" Fred diğer yandan sarkıyor

"Aynen dostum.. Sakın, Ginny'yi üzersin.."

Harry başını sallar, teşekkür ederken Fred boşları istiyordur, George da peçeteleri alıp dağıtmaya başlarken Harry elleri boş kalarak durur, sonra o da bıçakları almaya giderken Remus'un sesi duyulur

"Severus, nereye?"

Harry sırtı kapıya dönük, çekmecede dururken diğerleri de durmuş gibidir, Snape cevap verir

"Odama gidiyordum-"

"Ama sen de açsın, sabahtan beri bir şey yemedin-"

"Gece yerim-"

"Saçmalık, sana da yer var, Draco kay-" iskemleler gacırcı gucur çekilirken Fred oturuyor, Snape ve yeni olayları sanki biliyormuş gibi, belki de biliyor, sorar

"Ee Draco, nasılsın?"

Draco ona bir bakış atarken George da gülerek oturuyordur, Harry bıçakları alarak döner, sırayla herkese uzatmaya başlarken Arthur ve Ron içeri girerler, Harry elinde bıçak, George'a uzatıyor, dururken dönerek tekrar uzatır, George alırken herkes mırıl mırıl konuşarak işine devam eder, Arthur oturuyorken sorar

"Bu gece kızlar mı yaptı?"

Parvati elinde tencereyle ocağın başından dönerken gülümseyerek konuşur

"Evet Bay Weasley, umarım zehirlenmezsiniz-" Dean 'aaaa!' derken herkes gülerek genç kıza getirmesini söyler, Lavender kepçeyle geliyor, konuşur

"Bayan Weasley'nin öğrettiği yöntemle yaptık-" Molly gülümseyerek onlara bakarken artık bütün kızlar onun kızları, Fred kokuyu içine çekerken gülümser

"Mercimek, Ginny'nin favorisi-" Lavender 'aynen öyle' derken Molly gözleri dolmuş, kızlara bakıyordu, Parvati ellerini çırpar, tabaklar yukarı kalkarken Lavender elinde kepçe, masanın başında, konuşur

"Evet baylar bayanlar, olanlar oldu, ve herkes üzgün.. Bu kadar kaldık, ama devam etmemiz gerekiyor.. Sadece bir kişinin değil, herkesin sağ olması bizim için önemli.. Draco'nun basın açıklamasını da aldık, bizim için Harry'nin kendini en iyi hissettiği yer, en iyi yerdir, itirazı olan?"

Kimseden ses çıkmazken Ron ekmeğini bölüyordur, Lavender 'aferin' diyerek ilk tabağa elini uzatır, Molly'nin tabağı uzatılırken Harry gülümseyerek sağına döner, bıçağının temizliğini kontrol eden adamı izlerken tabaklar geçmeye devam eder..

"Buyurun Profesör Lupin, sıradaki-"

"Lavender sen aç kalacaksın-"

"Bir şey olmaz Bayan Weasley, rejim yapıyorum zaten-"

"Ama halsiz kalacaksın-"

"Bir şey olmaz Molly, sen yemeğini ye hadi-" Molly önüne dönerken Arthur karısının sırtını sıvazlar, Lavender ise tekrarlar

"Harry, tabağın-" Harry ona dönerken cevaplar

"Ben Remus'tan sonra değilim-"

"Ver hadi onu mu düşüneceğim-" Harry sağındaki tabağı alıp ona uzatır, Lavender bir an ona bakarken Harry kaşını kaldırır, genç kız uzanıp alırken mırıldanır

"Pardon Profesör.."

Ve dönerek doldururken Snape cevaplar

"Alışkın olmadığınız bir durum olduğu aşikar Bayan Brown-"

"Evet Profesör.. Buyurun-" ve dolu tabağı uzatır, Harry alarak tekrar onun önüne koyarken Fred fısıldar

"Baba diyor musun?" Harry kendi tabağını uzatıyor, 'hayır' derken George 'neden' diye fısıldar, Harry gülümseyerek ona bakarken cevaplar

"Dediğimi düşünebiliyor musun?"

"Demişsin ama, duymuşlar?"

Harry kaşlarını çatar, Draco mırıldanır

"Dedi.."

İkizler haha derken Harry dönerek ona bakar, sorar

"Ne zaman dedim?"

"Ron'un önünde.. Tamam baba dedin, o da bir şey demedi.."

"Bak bak bak tamam baba demiş bir de.. Daha önce dedin mi?"

"Demedim.. Gerçekten.."

Dördü fısır fısır konuşuyorken Dean ne konuştuklarını sorar, George ona dönerken cevaplar

"Harry Snape'e baba desin mi demesin mi onu konuşuyorduk.."

Çevre başlar kalkarken Snape'in havadaki çatalı donar, Remus ilgiyle gülümserken konuşur

"İlginç bir konu başlığı.. Bence hissediyorsan demelisin Harry.. Sence Severus?"

Ve lokmasını ağzına atarak ona bakar, Severus memnuniyetsiz bir ifadeyle ona bakarken tekrar yemeğine döner, Harry ona bakıyor, önüne dönerken Arthur konuşur

"Çocuğu korkutuyorsun Severus-"

"Potter benden korkmaz, merak etme Arthur-"

"Ginevra'nın burada olup bana tekrar bir kere baba diyebilmesi için her şeyimi verirdim.."

Draco sessiz, normalde cevabı yapıştırabilecekken şimdi adama kabalık yapmak aklından bile geçmiyor, sessiz kalırken Harry ona takdir eden bir bakış verir, Severus ise cevaplar

"Potter benim oğlum olmadığına göre-"

"En azından Harry diyebilirsin, daha önce dediğini duydum.."

Severus sessiz, ona bakar, sonra cevaplar

"Denerim Arthur.. Senin hatrın için.."

"Teşekkür ederim.. İkinizin arasındaki manevi bağ, beni memnun edecek.. Molly'i de öyle.."

Molly gülümseyerek Harry'e bakarken konuşur

"Keşke Severus gerçek baban olsaydı Harry.. Eminim harika bir aile olurduz.."

Draco gülümserken yorum yapmaz, diğer yanda ise Ron'un bardağına nefesini bıraktığı duyulurken Harry o yöne dönerek cevaplar

"Bunu ben de isterdim Bayan Weasley.. Snape'in gerçek babam olması hoşuma giderdi doğrusu, bana iyi sahip çıkacağından eminim-" Harry delikanlıya bakıyorken farkında olmayan Molly iç çekerek devam eder

"Elbette, elbette.. Severus çok sahiplenici, çok düşünceli bir adamdır-" Harry bunu duyunca tekrar Molly'e dönerken Remus gülümser

"Hem de nasıl.. Kabuğundan içeri alana kadar kan kusturur, ama sonra yaraları o temizler.."

Harry *bunu* duyunca dönerek ikisine bakarken Draco da başını yana yatırıyordu, Fred ve George da incelerken Severus mendilini katlıyor, konuşur

"Çok güzel bir yemektir, teşekkür ederim Bayan Brown, Bayan Patil.. İzninizle.."

Ve kalkar, dönerek uzaklaşırken Remus arkasından gülümsüyor, kızların ellerine teşekkür eder, sonra kalkarak o da uzaklaşırken Fred mırıldanır

"Sadece ben mi düşünüyorum?"

Çevredekilerden 'hayır' duyulurken kızıl memnun olarak önüne döner, Harry ise düşünceli, bardağına uzanır..

S : Josh Groban – Caruso

Remus kapıyı açarak içeri giriyorken konuşur

"Kızmadan önce düşün-"
"Çoktan kızdım Lupin!"

Remus tekrar 'Lupin' olmuş, ona bakarken Severus odasında, ona dönerek devam eder

"Amacınız nedir? Amacına ulaşmak için çocuğu kullanıyorsun-"
"Amacım benim kazancım değil-"
"Ne olursa olsun! Hala bir savaştayız, kurtlar beynini mi yedi?"

Remus ona bakarak susar, Severus konuşur

"Bu çocuğun başka birine değer verdiği imajı, hele ki *bana*, beni ne duruma sokar hiç düşündün mü sen? Hadi o çocuk! Sen kocaman adamsın!"

Remus sessiz, cevap vermezken Severus devam eder

"Potter'ın kafasına bunu sokacaksınız, herkes sanki ben onun manevi babasıymışım gibi davranacak! Ve birisi bir gün mutlaka bir şeyi ağzından kaçıracak Remus-"
"Kaçırırsınlar-"
"Benim hayatımla oynuyorsunuz! Ayrıca Harry'nin de hayatı tehlikede, bana bir şey yapılırsa o çocuk delirir-"
"Seni sevdiği için-"
"Hayır, Yoldaşlık'a çalıştığım için-"
"Belki de aptal olduğun için seni kurtarmak ister!"

Severus şokla ona bakarken Remus da kızmış, cevaplar

"Evet, aptalsın! James'ten, Sirius'tan daha da aptalsın! Görmüyor musun neyi reddediyorsun? Anlamıyor musun! Aslında anlıyorsun, ama o kadar çok istiyorsun ki, yıllarca devam ede ede profesyonelleştirdiğin rol yapmayı *kendine bile* kullanıyorsun Severus!"

Snape gözlerini devirir ve masasına giderken Remus odaya bir adım daha atarak konuşur

"Aptalsın! Ve bu aptallığa mantıklı gördüğün gerekçeler yüzünden de devam ediyorsun! Yarın sen ölsem, Harry mahvolur-"
"Ve bunun olmasını istiyorsun-"
"Elbette istemiyorum! Senin ölmeni *elbette* istemiyorum-"
"Ama olabilir-"
"HER ŞEY OLABİLİR!"

Severus hayretle ona bakarken Remus kızgın, devam eder

"Seni aptalken sevmiyorum Severus! Hele çocuklaşırken hiç! Kafanı topla, bu çocuk seni babası olarak istiyor, sen onu oğlun olarak istiyorsan, hemen şu dakikada bunu kabul et, yoksa çok şey kaybedeceksin-"
"Beni kendinle mi tehdit ediyorsun-"
"Hayır, Harry ile tehdit ediyorum."

Snape ona bakar, Remus konuşur

"Eğer yapmazsan, onu kaybedeceksin.. Bu kadar basit.."

"Ben zaten ona sahip değilim-"

"Olduğunu biliyorsun.. Bir şeyler değişti, çok şeyler değişti, ve artık ipin ucundasınız, ikiniz de.. Harry değişiklikleri senden daha kolay kabul ediyor, onun yapısı bu, doğduğundan beri aynı şeyi yapıyor çünkü.. Ama Severus sen.."

Snape ona bakarken Remus iç çekerek gülümser

"Bunu yapmak zorundasın.. Kendine izin vermeyi öğrenmen, ya da o kapıyı, yolu, mührü ya da her neyse onu bulup kırmayı başarmak zorundasın.. Bunu sen de istiyorsun, ve bu kötü bir şey değil.. Sadece içinde bir yerlerde hala bir insan olduğunu sana da hatırlatıyor-"

"Şimdiye kadar boş değildim-"

"Olmadığını ben biliyorum.. Ama sen olduğuna kendini inandırmıştın, onu söylüyorum.."

Snape iç çekerek tartışmayı bitirdiğini işaret eder, Remus da ona uyarken ikisi bir süre sessiz, başka yerlere bakarlar, sonra Severus sessiz, sorar

"Benden ne istiyorsun?"

Remus onun ne sorduğunu biliyor, gülümseyerek cevaplar

"Bir şey istemiyorum.. Bu halin yeterli.. Ve yaşıyor olman.."

"Ben bütün evin izlediği bir şey olmak istemiyorum-"

"Biliyorum.. Ama sen aynı zamanda benim dostumsun Severus, ve bununla gurur duymak keseceğim bir şey değil.. Harry benim için önemli, yapabileceğim her şeyi yapmamın sana hissettiklerimle alakası yok.."

Severus başını ona çevirirken Remus sessiz, konuşmaz, o sırada açık kapı itilirken ikisi oraya dönerler, Harry eli kapıda, ikisine bakar..

"Harry.."

"Neler oluyor? İkiniz birlikte misiniz?"

Severus cevap vereceksen Remus yumuşak bir sesle onu keser, cevaplar

"Olsaydık düşüncen ne olurdu, merak ediyorum Harry.."

Harry sessiz, kaşlarını çatarken bakışlarını esmer adamdan kumral adama çevirir, konuşur

"Bilmiyorum.. Ama bilmek isterdim.."

"Bu bir cevap değil-"

"Seninki de öyle.. Birlikte misiniz?"

Remus hafifçe gülümser, ve cevaplar

"Değiliz-"

"Öyleyiz."

İkisi de ona dönerken Remus şaşkın, sorar

"Severus-"

"Kabul gerekiyorsa, her şeyi kabul etmesi gerekiyor-"

"Ama-"

"Ama yok. Öyleyiz Potter, itirazın var mı?"

Harry sessiz, kaşlarını daha da çatarken döner ve çıkar, bu sefer Severus kaşlarını çatarken Remus iç çeker

"Bazen sen çocuk oluyorsun.. Potter diyerek ona sert çıkman hiçbir şeyi çözmeyecek."

Remus iç çeker, çıkarken Severus kapının kapanmasını izler..

"Harry, Harry yapma hadi-" Harry odasına dalmış, çantasını arıyorken dolabını açar ama bulamaz, kapatıp yatağının altına eğilirken Remus başında, devam eder

"O da korkuyor-"

"Yeterince vakit verdim, ben korkumu aştım ama o aşamıyor-"

"Onun için daha zor-"

"Herkes için daha zor! Her şey *herkes için daha zor!* Bıktım herkesi beklemekten! Çantam nerede!"

Remus bilmediğini söylerken Harry asasını çıkartarak çantasını çağırır, odanın diğer tarafındaki dolabın kapağı açılıp da çanta üst raftan gülle gibi yere yapışırken Harry oraya gidiyor, asasını cebine tıklarken devam eder

"Ben devamlı bekliyorum, ama hayat beni beklemiyor! Ben de beklemeyeceğim, umursuyorsa, bir gün korkarsa, akli başına gelsin-" çantayı alarak kalkar, döndüğünde Remus'un yanına yürüyen adama bakarken Remus döner ve çıkar, Harry Snape'e bakar, kaşlarını kaldırırken Severus derin bir nefes alır..

Oda..

İkisi sessizken Harry bekliyordur, Severus bir süre sonra konuşur

"Tamam.."

"Tamam, ne?"

Severus manalı bir iç çekişle ona bakarken Harry çantayı tutuyor, cevaplar

"Söyleyeceksin.. Bu sefer yemeyeceğim.. Söyledin söyledin, söylemedin gidiyorum-"

"Nedir bu gitme merakı-"

"Ve başka bir şey de konuşmayacağım.. Tamam, ne?"

Snape bir an durur, sonra iç çekerken sorar

"Bunun sonuçlarını görebiliyor musun? Olabilecek şeyleri?"

"Evet.. Ama yine de istiyorum, sen de bunu göremiyor musun?"

"Görüyorum.. Ama büyük olan *benim*, benim bunları düşünmem gerek-"

"Yeterince düşündün.. Cevap ver.."

Severus bir an daha ona bakar, sonra elini uzatırken Harry kaşlarını çatır, adam açıklar

"Çanta.. Hiçbir yere gitmiyorsun.. Burada kalıp zorluklarla savaşmayı öğrenmen gerekiyor.. Her terslikte arkana dönüp kaçamazsın.."

Harry çantayı arkasına alırken ona bakarak temkinli, cevaplar

"Şartımı söylemiştim.."
"Ben de çantayı istediğimi söyledim Potter-"
"Hala Potter diyorsun!"

Snape derin bir nefes alır, cevaplar

"Özür dilerim.. Alışkanlık.. Çantayı ver Harry.."
"Vermem.. Hala geçiştiriyorsun-"
"Ne söylememi istiyorsun-"
"Hepsini.. Tam cümleyi.."

Severus derin bir nefes alır, ona bakarken yeşil gözlü delikanlının pes edecek gibi bir hali yoktur, Snape konuşur

"Kimi istediğini bilmiyorsun.."
"Biliyorum.. Seni biliyorum, tanıyorum.. İlla kaç adama işkence yaptığını öğrenmeme gerek yok, bunu herkes biliyor.. Ama ben senin sevebildiğini de biliyorum.. Onca yıldan sonra Remus'a açmışsın kendini, bu senin için ne kadar büyük bir şey, görebiliyorum.."

Severus cevap vermezken Harry sessiz, cevaplar

"Ama ben onun kadar olamıyorum.."

S : Josh Groban – Per te

Büyük adam bunu duyunca ona bakarken Harry hafifçe gülümser, çantayı tekrar tutarken devam eder

"Olamıyorum, inkar edemezsin-"
"Harry, hala aptalsın.."

Harry kaşlarını çatır, Snape iç çekerek yürür ve yatağa otururken delikanlı ona bakar, Snape başını kaldırarak ona dönerken cevaplar

"Gerçekten böyle mi görüyorsun? Remus'u kıskanıyor musun?"

Harry sessiz, elinde olmadan başını sallarken Severus'un ifadesi okunamayan, belki de o yüzde ilk defa görülen bir ifadedir, Harry onun ne düşündüğünü merak ederken 2 gün içinde unuttuğu yeteneği tekrar su yüzüne çıkar, delikanlı kıskanıldığını ilk defa duyan adamın gözlerine bakar hale gelirken çanta sessizce yere düşer..

"Aptal çocuk.."

Harry başını kaldırarak ona bakarken Severus onu izliyor, sorar

"Aklımı mı okuyorsun?"

Harry başını iki yana sallar, Severus sakin, cevaplar

"Harry, sen Remus'tan daha değerli olduğun için bu kadar problem çıkartıyorsun.."

Yeşil gözler irileşirken Severus şu anda Remus'un sevdiği adam, sakin, usul, zeki ve kişilikli, ona bakıyorken devam eder

"Gerekirse Remus'tan vazgeçebilir, ya da ondan feragat edebilirim.. Remus yokluğuna ya da kaybına alışamayacağım bir adam ya da bir sevgi veya kavram değil.. Yapabilirim.."

Harry kalbinin ağırlaştığını, ciğerlerine basınç yaparak nefes almasını engellediğini düşünüyorken koyu gözler ona bakıyor, ders anlatıyor da beynine kazımak istiyor gibi onu takip ediyorken konuşur

"Ama sen.."

Harry bekliyor, yutkunurken Severus sessiz, sanki kendi kendine, mırıldanır

"Sen farklısın.. *Oradasın*, ne kadar inkar etmeye çalışsam da.. Hep oradaydın, olmaya da devam ediyorsun.. Tanrı biliyor yok olmanı istemiyorum, daha bir sürü yaşaman gereken şey var, gerekirse hepsini sağlayacak gücü de kendimde hissediyorum, ama bu şimdiye kadar hepimizin yaşadığı haksızlıkların dengesiydi, bizim yaşayamadıklarımızı senin yaşamanı istemek kadar basit bir sebepti.. Bir çocuksun sen, ve önünde bir gelecek olmalı.. Olmaması ihtimali beni sinirlendiriyor, hep sinirlendirdi.."

Harry öylece dinliyorken Severus halıya bakıyor, sonra dikleşerek tekrar ona döner, konuşur

"Ne söylemem gerektiğini gerçekten bilmiyorum, bu konuda kelimelerim zengin değil.. Ama gitmeni istemiyorum, başına bir şey gelmesinden korkuyorum.. Gidemezsin dediğimde bana 'bunu söyleyemezsin' demeni istemiyorum.. Çünkü evet, sana bunu söyleyemem, ve bir hakkım yok.."

Harry sessiz, yutkunurken Severus onun gözlerine bakarak devam eder

"Ve bu hakkı nasıl elde edebilirim, onu da bilmiyorum.. Hayatım karmakarışık Harry, araya bir oğul sıkıştırarak yerim yok, sen de bana yardım etmelisin.."

Delikanlı dudağını ısırırken Snape yavaşça yataktan kalkar, konuşur

"Pekala.. Sonra.."

Ve dönerek kapıya gider, kola uzanırken Harry mırıldanır

"Baba.."

Snape eli havada, dururken oda sessizdir, Severus dönerek ona bakarken Harry cevaplar

"Bir yerde başlamamız gerekiyor.. Günlerdir bana Harry diyorsun.. Sıra bende.."

Severus sessiz, hafifçe başını sallar, sonra dönerek kapıya tekrar uzanırken Harry sorar

"Baba?"

Snape derin bir nefes alarak ona dönerken Harry ona yürüyor, gülümser

"Her dediğimde sinir buhranı geçireceksen-"

"Daha çok refleks-"

"Onu yok etmen gerekecek.. Benim için de zor, ama biraz cesaret-"

"Ki bende yok-"

"Ki yalan.. Buraya gelip bunları söylemek, senin için ilk ajanlığa başladığın günden daha korkutucu olmalı.."

Snape derin bir nefes daha alırken Harry ellerini havaya açar, konuşur

"İzin verirsen?"

"Elbette hayır-"

"Ama elbette dinlemeyeceğim, buna ihtiyacım var Snape-"

"Baba ne oldu-"

"Onu şok ederken kullanıyorum baba-" Snape ona bakarken şok başlamış, Harry o anda onun kolunu iter ve ilerleyip ona sarılırken Snape iç çekerek onu tutar, Harry başı onun omzunda, derin bir nefes alarak gevşer..

"Potter, geleceğini söyledin ama ağaç oldum-tamam gelmedim-" Draco kapıyı açtığı gibi kapatıp çıkar ve giderken Harry gülerken kapıya uzanır ve kilitler, sonra ona dönerken Severus sorar

"Aranızdaki tam olarak nedir?"

Harry omuzlarını silker, ona dönerken cevaplar

"Hiçbir şey? Arkadaşız.."

"Ne kadar?"

"İyi.. Dost olmamıza daha yıllar var, ama bu kadar büyük bir şeyi paylaştığımızı göre, belki de olduk.. Niye?"

Snape hiç derken yerden çantayı alıyor, cevaplar

"İlişkilerini bilmem gerek.."

"Benim de senin ilişkilerini bilmem gerek.. *Remus?*"

Snape ona bir bakış atar, dolaba giderken Harry sırttır..

"Seni ilgilendirm-"

"*Aha!* İlk dakikadan-"

"Ama ilgilendirmez.. Çocuklar babalarının ilişkilerine karışamaz-"

"Ben karışırım.. Ki karışmıyorum da, sadece bilmek istiyorum.. Başkalarından duyacağıma, senden duymam gerek-"

"Başkaları bunu mu konuşuyor-"

"Ah konuşacaklar, emin ol.."

Severus memnuniyetsizlik dolu bir ifadeyle dururken Harry gülümser

"Bana söyle-"

"Sen de herkese anlat-"

"Kimseye bizi anlattım mı *baba?*"

Snape gözlerini devirir, Harry tekrar sırttır..

Çanta dolaba girmiş, Snape dolabı kapatırken Harry konuşur

"Şimdi ne olacak?"

"Hiçbir şey.. Bu yeni bir oyuncak değil, alışacağız-" ve kapıya gider, ama o anda kasılarak dururken Harry sorar

"Ne?"

Snape bir şey olmadığını söyleyerek kapıya giderken Harry koşarak onunla kapı arasına geçer, ona bakarken cevaplar

"Çağırıldı, değil mi? Bana yalan söylemeyeceksin, benden bir şey gizlemeyeceksin, bu ikimizin olayı, anladın mı?"

"Potter-"

"Harry, ve ben ciddiğim, yoksa her şeyi kafandan söküp alırım, engelleyemezsin-"

"Aslında alabilsen iyi olacak.."

Harry kaşlarını çatır, Snape ise iç çekerek kolunu tutar..

S : Fort Minor – The Hard Way

Can somebody please just explain to me, what happened to the way that we always said we'd be
Get everything inside out of my brain that claims, I'm going at it the hard way

"Nasıl yapacağım-"

"Basit.. En derine inmen lazım-"

"Bir yerde sana zarar vereceğim Snape, bu kadar da güvenmemelisin-"

"Güvenmiyorum, yapacağını biliyorum.."

Harry ona bakar, o sırada Snape dişlerini sıkarak hızlı bir nefes alırken Harry sorar

"Kızgın, değil mi?"

"Oldukça.. 2 gündür ben ona gitmiyorum, gitmem gerekirdi-"

"Neden gitmedin, gitmen gerekirdi.."

Snape ona bir bakış atarken Harry gülümseyerek uzanır ve onu şakaklarından tutar, gözleri kapalı, başını eğerken Snape ne yaptığını mırıldanır, Harry cevaplar

"Geçen sefer de böyle yaptım.. Sessiz ol.."

Snape susarken Harry başını kaldırarak onun gözlerine bakar, sonra gözlerini kapatarak düşünürken babası bekler..

"Snape- Snape kalk, gitmen lazım- *kalk*-" Snape irkilerek uyanırken Harry onu boynundan tutarak dikleştiriyor, fısıldar

"Hadi.. İyisin, geçti-" Snape kaşları çatılı, dikleşiyorken sorar

"Ne oldu?"

Harry hiç derken cevaplar

"Yürüyordun, acı geldi herhalde, düştün.. Kalk.."

Snape onun elini iter, yataktan kalkar ve kapıya giderken konuşur

"Bir daha ellerini üzerimde görmeyeyim Potter.."

Ve çıkar, kapı arkasından açık kalmış, kendi odasına giderken Harry başını çevirerek dolabının içine koyduğu minik küreye, içindeki parlak gri ışıklara bakar..

"Harry sakın ol-"

"Olmam! Ya Voldemort okuduysa?"

"Draco da onunla beraber, bir şey yapacaktır-"

"Ama ya yapamazsa? Ya hissederse? Snape de bir şey bilmiyor!"

Harry elini saçlarına sokarak yürümeye devam eder, o sırada tekrar ona dönerken konuşur

"Ayrıca o geldiğinde tekrar babam olacak mı? Yapabilecek miyim? O da belli değil-"
"HARRY!"

Harry dönerek sese fırlar, kapıyı açıp çıkar ve merdivenlere saldırırken Remus da arkasından fırlar..

"Ne- Ne-" Harry merdivenleri fırtına gibi iniyorken Draco onun adını bağıryordur, Harry her basamakta kalbi sıkışarak daha da hızlı inerken avluya girdiğinde donar, Draco elleriyle yerdeki bedene bastırıyor, ağlamak üzere, bağıırır

"Cisimlenince çöktü! Fazla geldi-" Harry fırlayarak ona koşarken Draco elleri titriyor, anlatmaya çalışır

"Anladı galiba, bilmiyorum bir şey oldu, birisi laf sızdırmış-" Harry ellerini ağzına kapatmış, parça parça adama bakıyorken Remus yanlarına çökmüştür, konuşur

"Harry-HARRY! Uyan! Çabuk, babanın odasına git, dolabından kutuyu getir-HARRY!"

Harry başını sallar ve fırlarken Remus diğer delikanlıya dönerek Alastor'u getirmesini söyler, Draco da elleri kan içinde, fırlayarak merdivenleri tırmanırken Remus önündeki adama döner..

Harry merdiveni tırmanmış, koşuyorken Fred çıkmış, sorar

"Ne oldu-"

"Snape yaralı, çekil-" Fred derhal çekilirken üst kattan koşarak inen Ron da ne olduğunu soruyordur, Harry koşmaya devam ediyorken cevaplar

"Snape yaralı,-" kapıyı açarak odaya dalar, Ron arkasından girmek isterken bir bariyere çarpar, Harry dolapları açıyor, eline geçeni ayırıyorken bağıırır

"Kutu, kutu- KUTU YOK! KUTU NERDE-" Harry rafları talan ediyorken her şey şangırdıyordur, Fred asasıyla büyü deneyerek içeri girmeye çalışıyorken Ron bağıırır

"Orda! Orda- üstte-" Harry neresi diye döner, sonra görürken bir iskemle çekerek üstüne çıkar, uzanıp kutuyu en üst raftan alır ve yere atlarken Fred yoldan çekiliyordur, Harry kutuyu göğsüne bastırmış, onları geçer ve tekrar aşağı koşarken kızılar da ardından fırlar..

"GETİRDİM!"

Alastor dönerek kutuyu ister, Harry ona vererek tekrar yere çökerken herkes aşağıdadır, Molly çocuklara çıkmalarını söylüyorken Harry yerde, elleriyle uzanarak kanlanmış saçları çeker, sorar

"Nesi var, geri gelecek mi-"

"Bilmiyorum, ne olduğunu anlayamıyoruz, ne attığını bilmiyorum-"

"Moody! Bir şey bul, ölemez-"

"Bilmiyorum evlat-" adam bir şişeyi bulmuş, eliyle kapağını kırar ve döndürerek yaralara dökerken Snape gözlerini açarak bağıırır, göğsünden kopan acı dolu haykırış evi doldururken Harry gözleri dolu, atılarak onun başını yakalar ve yere vurmasını engeller, onu sıkıca tutarken bağıırır

"Geçti! GEÇTİ evdesin, GEÇTİ- SNAPE BANA BAK- BABA- KÜRE- KÜREM- YUKARDA KALDI, KÜREM YUKARDA-" Harry kollarında Snape, tavana bakıyorken Ron konuşur
"Ben alırım-" döner ve merdivenlere giderken Harry arkasından bağıırır
"Dolapta!"

"Baba- baba bak buradayım, şoka girmen gerekiyor-" Snape acıyla inliyor, ileri geri sallanıyorken Harry onu tutmuş, eliyle adamın gözlerini kapatmışken Remus ve Alastor'un yaptıklarını o bile görmek istemiyor, eğilerek onun başını öper, geçeceğini fısıldarken Ron bir anda yanına çökerek küreyi gösterir, Harry tek eliyle alırken Ron tekrar çekilir, Harry elleriyle kanlanan cama bakar, sonra sessiz, yutkunarak dönerken yana dönerek sorar

"Draco-" Draco geldim diyerek onun diğer yanına çökerken Harry fısıldar

"Korkuyorum-"

"Yapabilirsin, hadi-" Harry dönerek tekrar küreye bakarken cevaplar

"Yapamazsam-"

"En azından denemiş oluruz, hadi Harry.. Yapacaksın, buradayım-" Harry başını sallar, bırakmamasını söylerken arkadaşı onu omuzlarından sıkar, sımsıkı, bırakmazken Harry elinde küreyi tutuyor, başını eğerek tekrar babasının saçlarına dudaklarını bastırır, sonra tüm gücüyle küreyi sıkarken bir an sonra cam parça parça olur, Snape gözlerini açarak boğuk bir ses çıkartırken Harry sımsıkı onu tutuyor, gözleri kapalı, ileri geri sallanmaya devam eder..

"Hadi Snape-" Harry her şeyi denemiş, onu tutmaya devam ediyorken arada sırada inliyor, eli atıyorken Remus konuşur

"Voldemort'un ona ne yaptığını bilmeden çözemeyiz.. En iyi gidebileceğimiz nokta bu.."

Avluda şok içinde bir sessizlik var, her yer kan gölüyken Harry onun başını okşuyor, elleri kan içinde, fısıldar

"Ne yaptı sana? Beni duyuyor musun?"

Snape başını hafifçe onun göğsüne dayarken Harry şokla sorar

"Beni duyuyorsun!"

Remus da o tarafa dönerken uzanarak fısıldar

"Harry, herkes burada,-" Harry şu anda umursamıyor, babasını özenle tekrar kavriyorken canlanmış, konuşur

"Sana ne yaptığını bilmemiz gerekiyor, çaren orada, hala yaşıyorsun, beni hatırlıyor musun-*hatırlıyorsun!* Ah tanrım başardım-" Harry onu sıkarken Snape inler, delikanlı derhal ayrılırken konuşur

"Düşün! Düşün, buradayım, *düşün*-" Harry gözleri kapalı, bir an sonra ağzı açılırken elini ağzına kapatır, tertemiz yüzü kanlara bulanırken umursamıyor, dönerek fısıldar

"Hepsini mi-" Harry öğürerek diğer yana dönerken Draco onu sıkar, delikanlı nefes almaya çalışarak gözlerini kapar..

Harry her şeyi kelimesi kelimesine söylemişken Remus ve Alastor şimdi daha emin olarak bir şeyler yapmaya başlamışlardır..

Birkaç dakika sonra Snape'in kasları gevşemeye başlarken Harry bile hisseder, fısıldar

"Uyu hadi.. Uyu baba, ben buradayım.. Geçti-" onu öper, sonra diğerlerine dönerken konuşur

"Odasına taşıyalım, temizleyeceğim-"

"Harry-"

"Beni tekrarlatmayın.. Sinirliyim."

Remus *'pekala'* derken kalkar, diğerlerine kıpırdamalarını işaret ederken Harry soluna döner, Ron şokla izliyor, ayılırken kalkar ve uzaklaşır, Harry diğer yana dönerek konuşur

"Yardım-" Draco atılarak ona diğer yandan yardım ederken uyuşmuş Harry çekilir, Alastor yaralı adamı havalandırırken Harry ayağa kalkar..

S : Christophe Beck - Sacrifice (From 'The Gift')

Snape'in odası..

Harry elleri kanlı, yatağa çıkmışken dizleriyle bastırıyor, Draco ve delikanlı Snape'i dikkatle yatırırken Draco fısıldar

"Git yıkan Harry-"

"İyiyim-"

"Harry. Git."

Harry bir an ona bakar, sonra kalkar ve hızlı adımlarla banyoya giderken Draco da kendi ellerine, kendi titreyen ellerine bakar, derin bir nefes alarak başını yatağın tahtasına dayarken Remus'un ellerini hisseder, o da yorgun bir ölüm yiyen, ona dayanarak yataktan kalkar..

Harry lavaboda elinden akan bordo sıvıyı izliyorken su kıvrıla kıvrıla deliğe gidiyor, birleşerek yok oluyordur..

Harry sessiz, ellerini ovmaya devam ederken aklında babasının söyledikleri, yapılan fedakarlıklar, delikanlı uzanarak musluğu kapatır, dönerek havluyu çekerken elleri kurulandıkça Harry güçlenir, sonra kapıyı açarak odaya girerken Remus'un hazırladığı eşyalara bakar..

"Ben yaparım Remus-"

"Gerek yok Harry-"

"Ben yapmak istiyorum."

Remus gülümser, *'peki'* derken elindeki havluyu yatağa bırakır ve kalkar, bir an yatan adamı izlerken Harry onun iskemlesine oturuyor, havluyu alırken mırıldanır

"Ben de korktum.."

"Senin korkmak için hakkın var.. Bana o hakkı vermedi.."

Harry sessiz, başını ona kaldırırken sorar

"Ama korkmadın mı?"

Remus hafifçe gülümser, sonra dönerek ilerler ve odadan çıkarken Harry kapanan kapıyı dinler, şişelere uzanır..

Severus boğazını silen bir yanıklığa gözlerini açarken sesi duyar

"Ani hareket yapma.."

Snape gözleri kapalı, yutkunurken sorar

"İyi miyim?"

"Şu anda evet.. Daha önce? Hayır.."

Snape nefesini bırakır, gözlerini açarken mırıldanır

"Her yerim çalışıyor mu?"

"Evet.. El sallat?"

Snape ona bir bakış atar, Harry gülümserken uzanarak onun gözüne düşmek üzere olan saçı yakalar, çekerken sorar

"Neler oldu Snape?"

"Bildiğimi sanıyordum.."

"Sana neler yaptığını biliyorum evet.. Ama neden öyle oldu?"

Snape derin bir nefes alır, sonra cevaplar

"Seni sakladığım için-"

"Saldırı günü mü?"

"Evet.. Diğerini hala bilmiyor.. Senin sayende.."

Harry hafifçe gülümser, önüne dönerken Snape tavana bakıyor, konuşur

"Remus nerede?"

"Odasında.. Meraktan ölüyor.."

"Çağırabilir misin?"

Harry şaşkın, 'elbette' derken bezi bırakır ve kalkar, kapıya giderken Severus mırıldanır

"Harry.."

Harry kapıda, dönerek ona bakarken Severus başını ona çevirerek cevaplar

"Teşekkür ederim.."

Harry başını sallar, dönüp kapıyı açar ve çıkarken babası biraz daha dinlenir..

Remus içeri giriyor, yürürken Severus başını o tarafa çevirir, Remus yatağa otururken uzanarak elini onun yüzüne koyar, ama sanki daha fazla bir şey yapması yasak gibi, çekinirken Severus gözleri kapalı, mırıldanır

"Kıpırda.."

Remus hafifçe gülerek rahatlar, eğilerek onun yüzünün üzerine gelirken elleriyle onun saçlarına dokunuyor, alnını parmağıyla çizerken fısıldar

"Harry onu öldürecek.."

"İyi yapar doğrusu.. O zamana kadar yatacağım sanırım.."

"Yarın ayağa kalkarsın, eminim.."

Severus hafifçe gülümserken Remus dayanamaz, eğilerek onun dudaklarını örterken göğsündeki kazağı tutan parmakları hissedince zayıf bir ses çıkartır, Severus nefesi onda, yavaşça çekilir ve gözlerini açarken cevaplar

"Yorgunum-"

"Elbette-"

"Ama istemiyor değilim.. Yanlış anlama.."

Remus gülümser, başını sallarken konuşur

"Beni de düşündüğün için teşekkürler, ilk defa oluyor-"

"Ölmek üzereydim, hatta öleceğimden emindim.. Bazı şeyleri tekrar düşündüm diyelim.."

"Diyelim.. Başka neler düşündün?"

"Yeni çorap almış olmam gerektiğini.."

Remus bunu duyunca gülerken Severus da gözlerini açar, hafifçe gülümserken Harry kapı aralığında, hayretler içinde, dönerek sırtını duvara dayarken o adamın istediğinde, sevdiğinde, güvendiğinde nasıl bir adam olabileceğini görmüş, gözleri dolarak gülümserken başını duvara dayar, derin bir nefes alırken odaya kimseyi sokmamaya kararlı, onları bekler..

S : William Joseph – Leningrad

"Ve? Ne düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum.. Ne düşünmeliyim?"

Draco omuzlarını silkerken ikisi basamaklara oturmuş, öylece ileri bakıyorlardır, Harry bir süre sonra tekrar konuşur

"Ben gay değilim.. Sen?"

Draco başını iki yana sallar, mırıldanır

"Göğüslerden vazgeçebileceğimi sanmıyorum.."

Harry gülerken bu konuda yorum yapmaz, Draco sorar

"Ama onlara karşı mısın?"

"Bilmiyorum.. Olmalı mıyım?"

"Hayır.."

Harry ona bakar, Draco elini öne çıkartarak açıklar

"Severus'un senden önce bir hayatı vardı, devam ettiği.. Bu bugün ortaya çıkmış bir şey değil, Remus'la olan.. Kim bilir ne kadardır devam ediyordu, ve senin hiçbir fikrin yoktu.. Var mıydı?"

"Yoktu.."

"Aynen öyle.. Ve sen olaya ortasından girdin, yargılayamazsın-"

"Yargılamıyorum zaten.. Sadece.. Garip, yani onun biriyle ilişkiye gireceğini düşünmemiştim.."

Draco ona bir bakış atıyor, mırıldanır

"Başkalarıyla girdiğini biliyoruz-"
"Hey."

Draco gülümseyerek önüne döner, Harry sessiz, ileriye izler..

awakencordy: HD yapmayacağım, üzgünüm.
esmeralda: tüh
esmeralda: hermione de gitti öldü ama :(
awakencordy: remus severus bile riskli bir davranış
awakencordy: severitus herkesin okuyabileceği bir senaryo
awakencordy: evet altın
awakencordy: ve o yüzden içinde biraz morluğu kaldırabilir
awakencordy: ama ALLAH ALLAH MORRR
awakencordy: yapmam
esmeralda: anladım ikinci bir slash sokmak istemiyorsun..
awakencordy: o slashı öne çekmek istemiyorum daha doğrusu
awakencordy: remus severus geri planda kalabilir
awakencordy: ama draco harry olursa
awakencordy: öne çıkmak zorunda
awakencordy: hem harryi hem snapei hem dracoyu hem savaşı ilgilendirir çünkü
awakencordy: ve yazılmak, gelişmek zorunda
awakencordy: bu da işi morlaştırır
awakencordy: moru sevmeyen ama severitus okumak isteyen birinin elinden
awakencordy: alamam bu zevki
awakencordy: zaten kaç yılda bir yazdığım bir şey

S : Darren Hayes – Words

Give me a taste of what's to come, give me your medicine, teach me a lesson maybe I deserve to know.
Cut me down to size and paralyze me with the contents of your pretty little head
And give me somewhere else to go, give me one thing, tell me something I don't really need to know.
I am so afraid of breaking what we made, it is delicate and lovely, but it's a weight above me.

1 ay sonra..

Severus iyileştiğinde, yani ertesi sabah tekrar Lord'un yanına dönmüş, 15 gün boyunca da ondan haber alınamamışken Harry bir alev topu, artık bir şeyler çıkmasını bekliyor, herkes de bu süreçte savaşı tekrar hatırlar olmuşken bir gün McGonagall onların kaldığı eve gelerek Remus ve o gün ne tesadüf ki aynı anda oraya gelen Severus ile birlikte bir odaya kapanmış, üçü de odadan ciddi yüzlerle çıkmışlarken Severus Harry ile konuşmadan evden ayrılmış, Harry daha da sinirlenir hale gelmiştir..

Remus da muhtemelen Harry'nin onu okumaması için etraflarda görünmemişken Draco devamlı karanlık tarafa gidip geliyor, hatta bir süreyi babasıyla beraber Malfoy Malikanesi'nde geçirmeye başlamışken Harry yalnız kalmış, herkes bir yerlerde görevlerde, Müdür'den haber yok, düşünceleriyle yalnız, beklemekten başka çaresi kalmamıştır.

"Harry?"

Harry elleri belinde, dönerek oraya baktığında Ron'u görürken kızıl saçlı delikanlı Snape'in odasında bir iskemle tepesinde, yukarıdaki rafları inceleyen eski arkadaşına bakıyorken sorar

"İyi misin? Sabahtan beri buradasın.."

Harry sessiz, başını sallarken tekrar rafa döner, mırıldanır

"Kitapları diziyorum.. Toz alıyorum.. Adam yıllardır bu raflara dokunmamış.."

Ron sessiz, *'tamam'* derken tekrar döner ve açık kapıdan çıkarak koridora giderken Harry bir an kitaplara bakar, sonra dönerek sorar

"Ron?"

Koridordaki delikanlı oraya dönerken Harry elinde bir *'UYUŞTURUCU İKSİRLER VE ÇÖZÜCÜLERİ'* kitabı, ona bakarak sorar

"Neden öyle yaptın?"

Mavi gözler ona bakıyor, neyi neden yaptığını sormazken oda sessizdir, delikanlı cevaplar

"Sen beni sildikçe yok oluyordum Harry.. Ve şimdi yokum.. Hayatım senin yanında durunca bir anlam kazanıyordu, senin yanındayken bir *'Ron Weasley'* oluyordum.. Kardeşim öldü, arkadaşım öldü, ve hepsi kendi isimleriyle öldüler.. Ben ölürsem, *'Potter'in arkadaşı olan Weasley'* olarak öleceğim.. Bir hiç kimse.."

Harry sessiz, dönerek kitabı rafa yan döndürerek koyduğu sıradaki kitabın, *'AKLI OBJELERE SAKLAMA SANATI'* üzerine bırakırken Ron kıpırdamamıştır, Harry iskemleden inip ona bakarken cevaplar

"Hiç kimse olmak senin probleminde Ron.. Acısını benden çıkarttın.. Ben değişmedim, ama Draco ölürse kimse ona *'Potter'in arkadaşı olan Malfoy'* demeyecek, Draco gayet kendi adıyla ölecek, inan.."

Onu geçer, yatağa giderken yatağın üzerine indirip tozlarını aldığı kitapları kucaklar, dönerek iskemlesine çıkarken Ron konuşur

"Hepimizin kendi düşünceleri, kendi korkuları var Harry.. Sirius öldüğünde sen kendi korkularını yaşadın.. Ve evet sen de bizi dışladın, neredeyse seni kaybediyorduk-"

"Ama ben sizi suçlamadım-"

"Çünkü suçlayamazdın.."

Harry iskemlenin tepesinde, ona bakarken Ron devam eder

"Yapamazdın, hakkın yoktu-"

"Senin var mıydı?"

"Öyle bir şey demedim.. Ama sen Voldemort'u, Bellatrix'i, herkesi suçladın.. Draco'yu bile-"

"Çünkü o sırada onu tanımıyordum-"

"Ama umursamadın.. Suçladın, sırf bir şeyleri akıtabilmek için.."

Harry ona bakıyorken Ron sakin, gerçeği söyler

"Benim önümde de sen vardın.. Bu saçmalıklarla en yakın bağı olan, ve önümde duran.."

"Bu yüzden beni parçaladın.."

"Evet.. Muhtemelen.. Başka bir sebep bulamıyorum.."

"Kızıl bir kütük olman nasıl bir sebep?"

Ve dönerek kitaplığa uzanır, Ron hafifçe gülümsüyor, cevaplar

"O da bir sebep olabilir.."

Harry dönerek ona bakar, Ron ellerini açarak konuşur

"Olan oldu.. O sırada olanlar onlardı, ve ben onları söyledim.. Geri alamam, geri saramayız, yaşananlar yaşandı.."

"Ve?"

Ron sessiz, omuzlarını silkerken cevaplar

"Ve'si bu.. Olanlar oldu.. Hayatın çok farklı bir yere gidiyor Harry, çevrende beni sevmeyen, ve benim de pek geçinemediğim insanlar var.. Seni sevdikleri için bana katlanabilirler, ben de yaparım belki, ama mutlaka bir yerde, üç taraftan biri yine bir şeyleri patlatacaktır.."

Harry başını sallar, Ron hafifçe gülümserken konuşur

"Snape iyi bir adam.. Bunu biliyoruz.. İkiniz mutluyunuz, önemli olan bu.. Umarım bir gün gerçekten baba oğul olduğunuzu da açıklarsınız.."

Harry sessiz, ona bakarken Ron cevaplar

"Snape yere düştüğü gün anladım.. Odaya girmen.. Ben de denedim ama giremedim.."

Harry sessiz, başını eğerken Ron devam eder

"Seninle düşman olmak istemiyorum.. İlerde bir gün, savaş bittiğinde, geriye baktığımda seni düşman olarak görmek istemiyorum.. Beraber büyüdük Harry, yollarımız ayrılrsa da, ki bir gün ayrılacak gibi duruyor, en azından Hermione için, Ginny için aynı çatı altında adam gibi durmayı başarırız umarım.. Bunu söylemeye geldim.."

Harry başını kaldırır, hafifçe sallarken Ron da onaylar, dönerek çıkar ve kapıyı arkasından çekerken Harry derin bir nefes alarak geçmişini kapatır..

S : 30 Seconds to Mars - A Beautiful Lie

Lie awake in bed at night, and think about your life: do you want to be different?

Try to let go of the truth, the battles of your youth, cause this is just a game.

Gece..

Harry tavana bakıyor, dolunaya varmasına az kalmış ayın ışığını izliyorken bu gece uyku ona uğramama kararı almış, evdeki herkes bir şeyler düşünüyorken Harry uğultudan hiçbirini duyamıyor, bir şekilde onları kapatmaya çalışıyordu..

Delikanlı parmakları saçlarında, parmağını döndürerek bir tutamda tırnağını sürtüyorken aşağıda bir şeyler kırılır, Harry kaşlarını çatarak başını sese çevirirken kimse koşmamış ya da bağırılmamıştır, Harry başını tekrar tavana çevirir..

Saniyeler akmaya devam ediyorken Harry yine de sesleri dinliyor, dudağını ıslatırken kapısının kolu yavaşça döner, Harry uzanarak asasını alırken kapı açılır ve itilir, Harry

asasını doğrulturken biri içeri girmeye çalışır ama giremez, Harry asasını muma dokundurduğunda ışık çakarken delikanlı geleni görünce nefessiz kalır, yeşil gözler ona bakıyor parmağını dudağına götürerek susmasını işaret ederken Harry karşısındaki Pansy Parkinson'a bakar..

Harry ona bakıyor, başı yana dönmüş, yeşil gözlerini kısarken Pansy dönerek koridora bakar, sonra tekrar ona dönerken fısıldar

"İçeri girsem?"

"Sussan? Expelliarmus-" asa kolaylıkla ona uçarken Pansy elini açarak izin verir, konuşur "Biri beni burada görürse sen açıklarsın o zaman Potter-" Harry yataktan kalkmış, yürüyerek ilerler, koridorun arkasına bakarken mırıldanır "Üzerinde bir şey olmadığını nereden bileceğim?"

Pansy sessiz, elini boynuna sokar ve gömleğinin içinden bir madalyon çıkartırken Harry annesinin kolyesinin diğer parçası olan madalyonu görünce gözlerini ona kaldırır, Pansy cevaplar

"Baban tehlikede Potter.."

Harry ona bakıyor, kapıyı iterken Pansy onu geçerek içeri girer, Harry kapıyı iter..

"Onu nasıl aldın?"

"Snape verdi.. Bununla ikna olacağını söyledi-"

"Sadece bir kolyeyle mi? Ondan zorla almadığını nereden bileceğim-" Pansy elindeki bir şeyi havaya atar, Harry atılarak yakalarken elindeki hafıza küresinin içinde parlak mavi ışıklar dönüyordur, Pansy odada ilerlerken sırtı ona dönük, pencerenin perdelerini kapatıyor, konuşur

"Akli onun içinde.. Okuyabilirmişsin-"

"Neden kendi gelmiyor? Ve sen nasıl geliyorsun-"

"Girişi bana anlatmaları yeterli değil mi?"

"Değil.. Çoğul kim?"

"Draco.."

Ve perdelerden ona döner, ona bakarken Harry sessiz, genç kızı izler..

"Draco'nun iki yanlı olduğundan hep şüphe ediyordum.. Söyledikleri genelde çakışan şeyler oluyordu, diğerleri pek anlamasa da, ben o kadar aptal değildim.."

İkisi yatağa oturmuş, birbirlerine bakıyorlarken küre Harry'nin sol elinde, asalarsa sağ elinde, bekliyorken Pansy devam eder

"Ama şu son 1 ayda? İyice emin oldum.. Ben Draco'nun en yakın arkadaşımı, birçok yalanını benim üzerimden saklıyor.."

"Burası gibi.."

"Evet, burası gibi.. Okul saldırısından sonraki iki günde herkes onun benimle kaldığını sanıyor mesela.. Duyduğumda karşı çıkmadım, ama sonra hesap sordum tabii.."

"Ve söküldü mü?"

Pansy hafifçe gülümser, cevaplar

"Elbette hayır.. 1 aydır sökülmesi için uğraşıyorum, sonunda dün pes etti.."
"Niye?"

Pansy sessiz, yeşil gözleriyle kürenin tarafını işaret ederken Harry tekrar yuvarlağa döner, incelerken sorar

"Ne oldu?"

Pansy derin bir nefes alırken omuzlarını indirip kaldırıyor, cevaplar

"Tam olarak bilmiyorum.. O kadar yüksek seviyede değilim.. Draco da değil.. Ama bunu bir şekilde almayı başarmış-"

"Sen de bir şekilde getirmeyi başardın.. Ne yapacağım bununla?"

Pansy yüzüyle bilmediğini söylüyorken devam eder

"Ben daha önce hiç hafıza küresi görmedim, kullanmadım.. Ama senin anlayacağını söyledi-"

"Kim?"

"Draco.. Ben Snape'i görmedim Potter.. Kimse görmedi.. Göremiyoruz, yasak-"

"Nerede ki? Ne oldu anlatsana!"

Pansy iç çeker, ona bakarak konuşur

"15 gün önce, Snape birden yaka paça aşağı alındı.. Zindana.. Zindanda sadece esirler tutulur, ama özel bir zindan daha vardır, Lord'un kendi zindanı.. Oraya giren bir daha çıkamaz.."

Harry ona bakıyor, kıpırdamıyorken Pansy sessiz, devam eder

"Snape oraya atıldı.. 15 gündür de orada-"

"Nerede o zindan?"

"Lord'un evinde, saçmalama Potter.. Oraya gidersen savaş biter-"

"Ve? Zaten istemiyor musunuz-"

"Hayır dedim! Aynen bunu yapmandan korkuyorlardı, Draco kesinlikle kıpırdamamanı söyledi-"

"Draco burada oturmuyor-"

"Evet, Draco öbür tarafta Snape'i canlı tutmak için çalışıyor!"

Harry ona bakarken Pansy de kızmış, konuşur

"Black kazasını tekrarlama Potter, sonuçları ağır olacaktır.."

Harry başını sallar, derin bir nefes alarak sakinleşirken Pansy de onaylar, devam eder

"Bizim taraf çok gergin.. Lord bir şeylere çok kızgın.. Ne yaptın ya da yaptınız bilmiyorum, ama bir şeylere vurduğunuz kesin.."

Harry hiçbir şey bilmiyor, onun kadar karanlıktayken dönerek küreyi elinde çevirir, sonra kalkarak kitaplığın yanındaki iskemleye çıkar, üst rafa uzanarak akli objelere saklama sanatını alırken Pansy onu izler..

Harry kucağındaki kitabı okuyor, konuşur

"Buna göre, küreyi sıkarak kırdığımda, hafızalar bana geçecek.. Geçen seferki gibi.."

"Geçen sefer ne zaman?"

Harry boşvermesini söyleyerek kitabı kapatırken evin altından bir yerlerden boğuk bir bağıriş duyulur, Pansy kaşlarını çatarak yeri işaret ederken Harry iskemleden kalkmış, düşünerek oraya yürüyor, cevaplar

"Bir şey değil, Remus.. Şimdi, bu küreyi-"
"Remus? Bodrumda bir kurt adam mı var!?"
"Evet, küreyi kırmam lazım-"
"Delisiniz siz.."

Harry cevap vermez, tekrar yatağa çıkarak otururken bağdaş kurar ve küreyi elinde iyice oturtur, gözlerini kapatırken Pansy onu izliyordur, sorar

"Yan etkisi var mı?"
"Bilmiyorum.."

Ve bir an sonra küreyi sıkarak tuzla buz ederken genç kız irkilerek geriler, Harry uçuşan havaya bakıyor, onunla birlikte bekliyorken bir an sonra gözleri kayar, yatağa yığılırken genç kız kalkarak onun başına ilerler..

"Potter.. Potter bir odada senin cesedinle bulunursam başıma gelmeyecek kalmaz-" Pansy ona bir tokat atar, delikanlı iyice ayılırken gözlerini açarak odaklanmaya çalışır, yanında oturmuş kız ona bakıyor, sorar
"Ayıldın mı?"

Harry başını sallar, Pansy gerilerken konuşur

"Ee? Neymiş çözüm?"

Harry dirsekleri üzerinde dikleşiyor, yutkunarak odaya bakarken cevaplar

"Hala evdeyiz.."
"Öyleyiz.."
"Beni götürmedin.."
"Nereye?"

Harry başını ona çevirirken açıklar

"Oraya.. Her neresiyse.. Hain olsaydın-neyse, boşver-" Pansy hafifçe gülümser, ona bakarken mırıldanır
"Manasız cümlelerinle geçen günlerden sonra seni yine görmek güzel Potter, hala aynı boş kafasın.."

Harry başını sallar, dalgın, teşekkür ederken bir süre sonra cevaplar

"Bir sürü-7 hor" delikanlı ondan özür dileyerek genç kızı biraz iter, Pansy kalkarken Harry de yatağa tutunarak kalkar, masaya giderken fısıldar
"Yedi, yedi-" elleri çekmecelerin girişleriyle oynuyor, yere çökerek yedinci çekmeceye asılır ve çeker, içindeki mektuplara bakarken konuşmaya devam eder
"Yedinci zarf, yedinci kilit-" Pansy ayakta, onun arkasındayken Harry her şeyin yedincisini alıyor, açıyor, masanın üzerine koyuyordur, Pansy sessiz, bekler..

S : Lara Fabian – La Lettre

Harry bir sürü objeyi yan yana koymuş, bakıyorken Pansy de sağındadır, sorar

"Ee? Nedir bunlar?"

"Bilmiyorum.. Bunları birleştiriyordu-"

"Birleştiriyordu? Potter bir kalem, bir mektup açacağı, bir mektup-" genç kız uzanarak mektup açacağını alır, yedinci zarfı açarken Harry atılır

"Lanetli olabilir-"

"Bana çarpsın.."

Ve kağıdı yırtıp açar, Harry bir an genç kızın yüzüne bakarken Pansy çıkacak kağıdı çekiyordur, mektubu açar, açtığına bomboş bir kağıt bulurken Harry de bir adım atarak kalemi alır, yedinci mürekkep kutusuna batırırken Pansy sorar

"Ne yazacağını biliyor musun?"

"Sanırım.. Eğer buna hapsettiyse-"

"Neyi?"

Harry elinde kalem, ona bakarken cevaplar

"Aklını.."

Pansy hayretle onu izler, sonra sessiz, kağıdı uzatırken delikanlı alır, ikisi masaya dönerler..

Harry masaya eğilmiş, sessiz, derin bir nefes alırken yazar..

Hey.

İkisi beklerken bir cevap yoktur, Harry diğer mektuplara da bakmalarını söylerken o anda cevap gelir

Kim olduğunu söyle.

Harry hızla uzanır, cevaplar

Sen kim olduğunu söyle.

Kimin odasından aldığına göre, cevaplamak zor olmasa gerek. Sen?

Harry.

Harry kim?

Harry derin bir nefes alır, ve anahtarı yazar;

Harry Snape.

Beklerken Pansy kaşlarını çatmıştır, bir an sonra cevap çıkar:

Aferin.

Neyin var, doğruyu söyle! Pansy bir şey söylemiyor-

Çünkü bir şey bilmiyor.. Kızı rahat bırak, teşekkür et ve yolla-

"Hiçbir yere gitmiyorum-"
"Gidiyorsun, Snape öyle söylüyor-"
"Eğer yollarsan gider hepsini anlatırım! Yaparım!"

Harry ona bakar, sonra cevaplar

"Yapmazsın-"
"Gitmiyorum dedim Potter."

Harry 'of'lar ve dönerek iyi derken konuşur

"Soru yok-"
"Tamam, devam et."

Harry iç çekerek kalemi alır, devam eder

Gitmiyor, boşver, ANLAT.

Sessizlik.

Snape?

Sessizlik.

Harry ona dönerek konuşur

"Bak, konuşmuyor-"
"Küsmedi herhalde! Adam *zindanda* Potter!"

Harry hızla döner ve kağıda sorar

Baba? Benim, gerçekten! Konuş, hadi-
Potter-

Harry! Benim diyorum, ele geçirmediler! Nasıl ispatlayabilirim?

Sessizlik.

Söyle. Nasıl?

*Senden bir şeyi bırakmanı istedim, sen de karşılığında bir şey istedin-
Çanta!*

Sessizlik..

İyi, tamam. Harry, Müdür nerede?

Bilmiyorum, kimse ona ulaşamıyor-

O zaman ölmüştür-

"Efendim?!"

İkisi de aynı anda kağıda sormuşlarken Snape sanki duymuş, cevaplar

*Müdür son Horcrux'u yok etmeye gitmişti, başarmış olmalı-
Nasıl-*

*Karşılığı can olacaktı, eğer dönebilseydi, yanlış şeyi araştırdığını anlardık-
Öldü mü yani şimdi?
Hala oraya gelmediğine göre, evet. Fawkes nerede?
Salonda-
Gerçekten ölmüş.. Fawkes evini bırakmazdı. Sana gelmiş olmalı.*

Harry şaşkın, nefesini bırakırken Pansy onu dürter, delikanlı ona dönerken genç kız konuşur

"Sonra ağlarsın, sorularını sor-" Harry kağıda dönerken kalemi kavrar, yazar

Ne yapacağız? Seni nasıl oradan çıkartacağım?
*Çıkartamayacaksın-
Saçmalama!
Potter, buradan çıkmam için ölü olmam lazım-
Benimle oradan konuşuyorsun!
Çünkü zekiyim. Ama şanslı değilim.*

Harry sessiz, kağıda bakarken gözleri dolu, kalemi bastırarak, onun kafasına vura vura yazar

Seni oradan çıkartacağım. Anladın mı? Çıkacaksın. Ve canlı olacaksın. Sonra da baloncuklarla dans edeceksin.

Pansy 'efendim?' derken Harry susmasını söyler, karşıdan da cevap gelmiyordur, bir süre sonra yazar

*Gündüz olduğunda, Remus iyileştiğinde karargahı toplayın. Pansy Draco ile iletişime geçerek onu haberdar etsin. Bugünden daha uygun bir gün yok, nasılsa delisin şu anda-
Öyleyim. Nasıl saldıracağım?
Bilmiyorum. O senin kısmın Harry. Lord artık bir ölümlü.*

Harry sessiz, kağıda bakarken kapı vurulur, Harry irkilerek kapıya bakarken Pansy ona döner..

S : Fort Minor – The Hard Way

Get everything inside out of my brain that claims, I'm going at it the hard way

Harry Ron'a bakarken delikanlı konuşur

"Neler oluyor? Odandan kötü tılsımlar geliyor Harry-"
"Kötü tılsım?"
"Evet.. Sanki bir ölüm yiyen yakınlardaymış gibi.."

Harry ona bakıyorken Ron bekliyordur, delikanlı cevaplar

"Gitmemiz lazım Ron-"
"Nereye?"
"Oraya.. Voldemort'un karşısına-"

"Şimdi mi?"
"Şimdi.. Snape ölmek üzere-"
"Odada kim var Harry?"
"Pansy-"
"Pansy!? Onun bizim tarafta olduğunu kimse söylemedi-"
"Onu da ben söylüyorum o zaman.."

Ron elini alnına kapatarak ona bakar, mavi gözleri iri, onu izlerken sonra cevaplar

"Remus bodrumda,-"
"Biliyorum-"
"Ve? Kim kim saldıracağız, çocuklar mı?"
"Bilmiyorum-"
"Harry, bir şey bilmek zorundasın dostum.. Oraya bir şey bilmeden gidemezsin.."

Harry ona bakıyorken Ron da ona bakıyordur, Harry uzanarak ona sarılırken Ron da atılarak onu tutar, ikisi sınıksıkı, koridorda dururlarken Ron fısıldar

"Özür dilerim-"
"Bir daha yapma-" Ron onu sıkarken Pansy odada, mektubu parmağıyla kaldırmış, incelemeye devam eder..

"Ne? Şimdi mi?!"

Harry başını sallarken hepsi beyazlamışlardır, Alastor cevaplar

"Potter, bu karmaşık bir durum-"
"Plan yaparsak birileri öğrenecek! Hep öğreniyorlar! Remus'u oraya götürmem zaten, sabah olsa bile, babam onu kaybedemez-"
"Seni kaybetmeli mi-"
"Ben elbet oraya çıkacağım! Bir plan yapmazsanız tek başıma giderim."

Moody onun yapabileceğini biliyor, elini asasında tutuyorken Kingsley konuşur

"Yapılabilir, ama emin miyiz?"
"Emin olunacak bir şey kalmadı, adam artık ölümlü-"
"Harry, onun karşısına geçip laneti savurabilecek misin?"
"Adam babamı tutuyor. *Hepimizi* tutuyor. Beni bekliyor."

Hepsi iç çekerken Pansy bir köşede güzellik abidesi olarak oturuyordur, konuşmaz..

S : Michael Nyman - The Departure

– HoH Finale'den yıllar sonra, Words Finale. –

"Bu delilik.. Ne zaman o adam babam oldu da ben onun için savaşa gidiyorum?"

Ron bilmediğini söylüyorken ona montunu uzatıyordur, Harry alıp giyerken devam eder

"Nasılını bilmiyorum, ama içimde Ron, sanki hep bir kutundaydı da, bugün ortaya çıktı gibi-"

"Öyledir muhtemelen-"
"Hoşlanmıyorsun, değil mi?"

Ron dönerek ona bakar, gülümserken cevaplar

"Hastasıyım diyemem.. Ama seni sağlam tutuyor.. Yeterli.."

Harry başını sallar, fermuarını çekerken Alastor başlarında, son talimatları veriyordur, dünün minicik çocukları şimdinin savaşçıları olmuş, derin nefesler alırlar..

Harry belirdikleri büyük bahçeye bakarken Pansy sağında, Alastor genç kıza bir saniye onu bırakırsa öldüreceğini söylemişken Pansy fısıldar

"Yürü, buradan-" Harry yürüyorken yeşil gözleri üç katlı büyük evi inceliyor, sorar
"Neden bunu yapıyorsun? Draco nasılsa arkadaşın olacak-"
"Draco için yapmıyorum, sağdan-" Harry sağdan ilerlerken Pansy önden gidiyor, elini geri uzatır, Harry uzanarak tutar ve eğilirken ikisi gizli kapıdan içeri girerler, çevrelerine bakınırlarken etraf boştur, önden giren Kingsley halletmiş gibi duruyorken ileriden gidiyordur, Pansy dönerek Harry'e bakarken cevaplar
"Bugün ölürsem, sebebi sen olacaksın.."

Harry ona bakarken bütün öleceklerin sebebi o olacaktır, genç kıza bunu söylemek isterken karşısındaki gözlerde duyduklarıyla ağzı aralanır, Pansy ise habersiz, devam eder

"Yapabileceğim en büyük şeyi yapmaya çalıştım Potter.. Snape'i severim, sen de iyi çocuksun, onu kurtarmak istedim.."
"Ve *beni* kurtarmak istedin.."

Pansy kaşlarını çatarken diğerleri kapıdan girerek birikiyorlardır, genç kız sorar

"Efendim?"

Harry onu izliyor, şaşkın, hiçbir kafada böyle bir şey duymamış gibiyken cevaplar

"Aklından geçenler.. Biraz önce içeri dip dibe girdiğimizde seni öpmemi diledin-"
"Potter-"
"El ele tutuştuğumuzda da seni bırakmamamı istedin, Pansy-"
"Potter! Ne cüretle-" Harry şaşkın, onu duymuyorken fısıldar
"Hiç duymadım.. Görmedim bile.."
"Biliyorum moron.. Devamlı Draco ile bıcır bıcırдыңz çünkü-"
"Sen biliyor muydun?"
"Elbette biliyordum.."

Harry o anda anlamış, ona bakakalırken cevaplar

"Draco sana hiçbir şey söylemedi.. Draco bunları yapmadı, sen yaptın, bizi bilmiyordun bile-" Pansy cevap vermezken Harry afallamış, ona bakıyordur, o sırada Fred onu ittirir ve gittiklerini fısıldar, Harry onlara dönüp başını sallar, tekrar genç kıza dönerken konuşur
"Bu bir kızın bana yaptığı en büyük şeydi.. Yolda yürürken yakışıklı olduğumu düşünenleri duydum,-" Pansy gözlerini devirirken Harry de gülümser, devam eder
"Ya da onu öpmemi ve meşhur olmayı isteyenleri.. Ama sen başka bir şey yaptın.."

Pansy tekrar gözlerini devirir, dönerek koridora bakarken George gelmelerini işaret eder, Pansy dönerek yürürken Harry de toparlanır, genç kızla beraber yürürken bir kapının önünde, bir sürü hayatın ortasında, savaşın eşiğinde yaşanabilecek tüm duygular

yaşanmış, biterken Harry Potter Snape gözleri koyulaşarak, her adımında daha da bileylenerek yürümeye devam eder..

"Bu kadar kolay olmamalı-" Pansy zaten değil derken tam o anda ilerde Kingsley'nin bağıırışı duyulur, ve bir an sonra koridor bir sürü yeşil ışıkla dolarken Pansy yana dönerek kapıyı açar ve içeri dalar, Potter'ı da arkasından çekerken Harry içeri dalar, Ron kapıyı onların ardından çeker ve dönerek koridora lanet savururken Harry inler

"Ron-"

"Ron yok Potter, kendine gel, yürü-" Pansy yürür ve odanın diğer köşesindeki kapıyı açarken öbür koridordan haykırışlar yükseliyordur, Pansy koşarak aksi yöne giderken Harry de arkasından fırlar..

esmeralda: hep açık havada olur şeklindeydi düşüncem, hep öyle olması gerekiyormuş gibi. onu da yıktın evet.

awakencordy: bana da garip geliyor, ama yıkmak gerek. adam evindeyken gittik, "gel völdy çıkışta seni öldüreceğim" demek olmazdı.. *odasına kadar gider*

İkisi merdivenlere gelmişken nefes nefeseler, Pansy ona döner, konuşur

"Son kat, yukarıda olmalı-"

"Beni bekliyordur, aşağı git-"

"Olmaz-"

"Olur, kim beni görse yukarı götürecektir zaten.. Git, babamı bul-" Pansy emin olamazken Harry atılarak onu kollarından tutar, cevaplar

"Git, lütfen.. Draco ve babam, en önemliler-" Pansy başını sallar, konuşur

"Ölme Potter.. Daha seni azarlayacağım.."

Harry hafifçe güler, başını sallarken Pansy yine de kıpırdamıyordur, Harry onun gözlerine bakarken sonra bir adım atar ve uzanarak genç kızın dudaklarını kapatır, Pansy onun göğsüne tutunurken ikisi bir nefesi paylaşırlar, sonra Harry dönerek basamakları tırmanmaya başlar, ardına bakmazken Pansy dönerek alt kata koşturur..

awakencordy: toplam olarak 4 sayfada

awakencordy: ana karakterin aşık olacağı kızı ve ilişkisini yarattım

awakencordy: böyle de bir insanım.

esmeralda: evet yaaa

awakencordy: *100 sayfayı boşa yazmıştır*

hatshepsut: =)))

S : Ennio Morricone - Runaway, Search and Return

Harry bomboş koridorda ilerliyorken siyah enerji onu çekiyor gibidir, delikanlı onun ne düşündüğünü duymak isterken adımları yavaş, esasının ucu yere bakıyor, aşağıdaki babasının içerde olduğunu duyunca öfkesi bir anda kabarak kapıyı patlatır ve içeri girer..

İçerdeki Lord yerdeki adamın başına eğilmişken onu duyunca kıpırdamaz, ama sonra dönerek dikleşirken konuşur

"Harry Potter.. Yoksa Harry Snape mi demeliyim,-" Harry esasını kaldırmış, öfkeyle ona bakıyorken sorar

"Ona ne yaptın?"

"Çok şey.. Sıralasam bir kitap doldururuz, ama Harry, baban benim yeni horcruxum olacak, ironik değil mi sence-" Harry esasını savururken kırmızı bir ışık çıkar, Lord sanki bunu bekliyor, bir an sonra esasını kaldırırken ışık etrafa saçılacak camları parçalar..

Oda..

Harry ve Lord birbirlerine bakıyorlarken camlar parça parça yere düşüyordur, Voldemort konuşur

"Hiç fena değil Harry.. Severus seni iyi eğitmiş-" Harry kızgınlıkla tekrar esasını kaldırırken Snape öksürüyor, konuşur

"Enerjin-" Snape'e dönerek ona bir lanet daha savururken Harry bağırarak oraya ilerler, ama Lord ona dönerken bir an sonra konuşur

"Baban bana bunu öğretmişti Harry-*SECTUMSEMPRA!*"

Harry bir an sonra haykırarak geri uçarken Snape yerde, başı o tarafa dönük, kırıdayamıyor, uzun zaman sonra ilk defa gözlerinden bir yaş akıyorken o yaş kanların arasından geçer, söylenemeyenleri taşıyorken yere düşer..

Harry kesiği hissediyor, derisini yaran, kemiğine kadar dalmış kesikten kan fışkırıyor, delikanlı babasının silahıyla acı çekiyorken öksürerek ona bakar, Voldemort ilgiyle izliyorken konuşur

"Kullanmayalı uzun zaman olmuştu.."

Harry ona bakıyor, titreyerek derin bir nefes alırken adam neden onu öldürmüyordur? Delikanlı yılanı gözlerde bunu ararken boğazı kuru, gülerken sorar

"Sabaha kadar beklemen mi gerekiyor? Ancak ondan sonra mı benden canını çekebileceksin? Horcrux ne kadar zor bir ritüel, evet-" Voldemort şokla ona bakarken bir an kontrolünü kaybeder, Harry o anda esasını kaldırırken kasları yanıyor, acısı ona öfke veriyor, babası canlı canlı ölüyorken delikanlı bağırır

"*CRUCIO!*"

Voldemort kırmızı ışığın gerisinde, bu sefer o karşı duvara yapışmışken Harry yürüyor, her adımda ışığı daha da parlaklaşıyorken bağırır

"ONA ZARAR VERDİN! YILLARCA-" Lord gülmeye başlamışken Harry onun yine güçlendiğini anlar, gözlerini kısarak okuyor, bağırır

"Hiçbiri gelmeyecek Voldemort! Hepsi öldürüldü!"

Kırmızı gözler hızla dönerek ona bakarken ilgi içindedir, Harry cevaplar

"Nasıl okuyorum, değil mi- *CRUCIO!*"

Voldemort bu sefer *acı çekerken* esasını elinden düşer, hiç acı çekmemiş vücut şiddetle kasılırken Harry hayretle izliyordur, o sırada ayaklarının dibindeki adam inleyerek öksürürken Harry ona bakar, bağırır

"HAYIR- SNAPE HAYIR-" Snape gözlerini açarak ona bakar, Harry gözleri bir anda dolarken her şeyi unutmuş, fısıldar

"Hayır-" ama gözler kapanırken baş yana düşer, Harry haykırarak duvara dönerken bir an sonra asasından çıkan yeşil ışık yıllar sonra bile onu kör edecek, geceleri kabus görmesine sebep olacaktır, tüm gücüyle duvara çarpar..

"Harry- Harry!"

Harry gerideki sesleri duyuyor, ama hiçbiri bir şey mana etmiyorken herkes çılgıncasına düşünüyor, bir şeyler söylüyordur, eller onu yüzünden sıkıca yakalarken bağıır

"HARRY! Benimle kal Harry, *sakın!*"

Harry onunla kalmasını isteyen kim olduğunu bilmiyorken yine de onunla kalmaya karar verir, sesi tanımaya çalışırken o kişi yine bağıır

"O NASIL- CEVAP VER WEASLEY!"

Weasley. Hangi Weasley? Kim ona öyle *Weasley* der? Malfoy. Draco. *Draco Malfoy*- Harry onun korkmasını istemiyor, kırırdamak istiyorken yine de bir şey yapamaz, o sırada ses tekrar ona döner

"Harry uyan, Snape'in sana ihtiyacı var-" Harry gözlerini açarken ona bakar, Draco rahatlar..

S : Darren Hayes – Words

I am so afraid of breaking what we made, it is delicate and lovely.

"Yavaş, yavaş-"

"İyi mi, nesi var-"

"Yaşıyor, yeterli-"

"Vold-"

"Öldü.. Bitti Harry."

Harry o kelimenin anlamını bilmiyorken yine de başını sallar, o sırada acıyla nefes alırken Draco ne olduğunu sorar, Harry cevaplar

"Sırtım-" Draco eğilerek onun sırtına bakarken gördüğünde küfreder, bağıır

"Niye söylemiyorsun-"

"Unuttum-"

"Ne bu-" Harry cevabı verirken Draco kasılır, yeşil gözlü delikanlı oldukça kan kaybetmiş, beyazlamış görünüyorken cevaplar

"Babam iyileştirir-"

"Baban iyileşirse iyileştirir-"

"Sadece o bu yarayı kapatabiliyor.. İyileşecektir.."

Draco iç çekerken onun adam gibi oturmasına yardım eder, Harry ileri bakar..

Herkes bir şeyler yapıyor, ilerde bir yerde bir sürü ışık oynuyorken Harry Voldemort'un orada olduğunu anlar, tekrar diğer noktaya dönerken Ron ve Bay Weasley Snape'in başında, bir şeyler yapıyorlardır, Harry sorar

"Oraya gitmem lazım-"

"Şu an nefes alman lazım-"

"Oraya gitmem lazım."

Draco onun kolunun altına girerken Ron kazağını sıyrıyor, kolunu açıyordur, babası ona dönerek asasıyla onun kolunu keserken Harry kasılarak donar, Draco nesi olduğunu sorarken Ron kolunu çevirerek Snape'in göğsüne yapıştırır, babasına dönerek bir şeyler söylerken Arthur büyüye odaklanmış, kan akışını sağlıyordur, Harry gözleri dolu, ağladığını bile fark etmezken öylece oturuyor, onları izler..

"Harry, lütfen, sırtın çok kötü-"

"İyiim ben-"

"Değilsin! Bana bak-" Harry başını çevirerek ona baktığında korku dolu yüzü görünürken cevaplar

"Kanıyorsun.."

Uzanarak onun yüzüne dokunurken Draco onun eline vurur, konuşur

"İyiim ben.. Sen ölüyorsun, izin ver, bir şey yapayım-"

"Hayır, babam yapar-"

"Babanı geberteceğim şimdi-" Harry ona bakarken Draco gözlerini devirir, tekrar ileri bakarken Arthur asasını çekiyordur, Harry adamın dikkatini dağıtmamak için konuşmamışken şimdi seslenir

"Bay Weasley!"

Arthur şokla o tarafa dönerken sorar

"Harry! İyi misin-" Kalkarak o tarafa gelirken Draco cevaplar

"İyi, ama *babasını* istiyor-" Arthur 'ah'larken siyah saçlı delikanlıyı başından öper, Harry ise aşağıdan sorar

"İyi mi? İyileşecek mi?"

Arthur geri çekiliyor, cevaplar

"Şu anda iyi değil Harry, yalan söyleyemem-"

"Ama?"

"Ama iyi olacak.. Çok kan kaybetmiş, çok.. Biraz verdik, devam da ediyoruz-"

"Gördüm, *Ron*.."

Arthur sessiz, hafifçe gülümser, sonra konuşur

"Ron çok üzüldü Harry.. Senin onu kabul etmeyeceğinden emin, ama inan, o iyi bir çocuk.."

Harry başını sallarken cevaplar

"Babama kanını verdi.. Ron ondan nefret eder.."

"Etmez.. Etmiyor.."

Harry artık buna inanıyorken başını sallar, Arthur konuşur

"Gel, hadi Draco-"

"Sırtı korkunç halde-"

"Orada bakarız.."

Harry gülümseyerek sarışına döner, Draco gözlerini devirir..

Harry inleyerek çökerken Ron başını kaldırarak ona bakar, ikisi göz göze gelirlerken arada kan akıyor, yer değiştiriyordur, Harry gülerken cevaplar

"Bundan hiç hoşlanmayacak.."

Ron da hafifçe gülerken bakışlarını yatan adama çevirirken mırıldanır

"Daha iyisini bulamadık.."

"Daha iyisi yoktu Ron.."

Ron başını ona döndürürken Harry gözleri dolu, konuşur

"Teşekkür ederim-"

"Tek parça olduğunda teşekkür et.. Niye bu kadar beyaz bu çocuk?"

Arthur Harry'nin arkasında, cevaplar

"Sırtı parça parça da ondan.. Harry, hissediyor musun?"

"Hayır.."

Draco ve Arthur birbirlerine bakarken Ron sessiz, kan verdiği Profesör'e döner..

"Gözlerini açıyor-" diğerleri ona dönerken Ron işaret eder, Harry olabildiğince atılarak öne eğilirken konuşur

"Baba? Baba bana bak, bana dön, düşün, duyarım-" Harry ona bakıyor, bekliyorken oda sanki sessizleşmiştir, Harry bir an sonra gülerken eğilir ve başını onun göğsüne dayarken gevşer, bir anda ağlamaya başlarken Draco şokla diğerlerine bakar, Ron da anlamamışken sessiz, sorar

"Ne diyor?"

Harry hala gülüyor, başını kaldırırken cevaplar

"Çantayı almama izin vermeliymiş.."

Kafalar karışırken Harry anlayacağı her şeyi anlamış, gülümseyerek uzanır ve Snape'in kanlanmış yüzünden saçları çekerken fısıldar

"Başardım.."

Draco onun arkasından uzanırken ekler

"Severus, dinle beni-"

"Draco kapa çeneni-"

"Hayır duysun! Severus, Voldemort Harry'nin sırtını ikiye ayırmış durumda, Sectumsempra ile-" Snape'in ifadesi kasılırken Harry Draco'yu dirsekliyordur, Draco devam eder

"Şu anda adrenalin yüzünden hissetmiyorum! Ama sinir kaybı başladı, felç olacak-" Harry susarken dinliyordur, cevaplar

"Buradayım-" uzanıp onun elini yakalar, tutarken konuşur

"Ama bu seni bitirir- *bitirir!* Ne haldesin haberin yok! Elimi çekerim-" ama parmaklar sıkıca onu kavramış, izin vermezken Harry susar, gözlerini kırıştırdırken Arthur konuşur

"Başladı-" Draco da geri, oraya otururken izler, delikanlının sırtına elini bastırarak onu dikleştirirken Harry acıyla inler, Arthur devam eder

"Birleşiyor Severus, biraz daha dayan-" Ron kolunu adama daha da bastırırken Harry gözleri kararıyor, konuşur

"Bayılacağım-" ama parmaklar onu bırakmaz, dünya kayıp giderken eller onu tutar, eller yine de kopmaz..

S : Josh Groban – Per te

"İyi mi?"

"İyi.. Uyuyor, bütün gece uyudu.."

Sessizlik etraftayken aynı etraf biraz çiçek kokuyordur, Harry başını çevirerek gözlerini açarken adımlar o tarafa ilerler, Draco görüşe girerken sorar

"Hey, kahraman.. Nasılsın?"

Harry hafifçe gülümserken gözlerindeki o yorgunluk gitmiş, yeşil gözleri gerçek ışıklarla parlıyorken cevaplar

"İyiyim.. Babam nerede?"

"Yan odada, herkese kan kusturuyor.."

Harry gülümseyerek gözlerini kapatır, eli saçlarında, bir süre bu gerçekle yaşarken sonra gözlerini açarak sorar

"Voldemort?"

"Sayamayacağın kadar parçaya ayrıldı, adam bitti yok oldu.. Bitti Potter-"

"Snape.."

Draco onun dalgın düzeltişine gülümserken Harry hatırlar, konuşur

"Başka kim var, biri konuşuyordu-" adımlar ilerler, Harry elleriyle oynayarak yürüyen genç kıza bakarken gülümseyerek cevaplar

"Pansy.."

Güzel kız hafifçe gülümserken Draco elinde bir zambak buketi, kaldırarak konuşur

"Ben şunlara vazo bulayım.."

Döner ve yürüyüp çıkarken Harry hafifçe gülümser, dinlenmiş, mırıldanır

"Akılcıca aramızı yapıyor.."

Pansy hafifçe gülerek başını sallar, ayakta, cevaplar

"Draco hep büyük hayallerin adamı oldu.."

"Hayal mi?"

Pansy donmuş, ona bakarken sorar

"Değil mi?"

Yeşil gözlü delikanlı ona bakıyor, bilmediğini söylerken cevaplar

"Ben seni öptüm.."

"Hatırlıyorsun.."

"Elbette hatırlıyorum, hafızam gitmedi.."

Pansy hafifçe güler, duvara bakarken sonra ona dönerek konuşur

"Herkes bir şey söylüyor-"

"Sen bana inan.. İyiyim.. Ve seni öptüğümü de oldukça net hatırlıyorum.."

Pansy gülümser, ellerini beline koyarken sorar

"Ve?"

"Ve, sıra sende.. Benden hoşlanan sensin-"

"Ben öyle bir şey söylemedim.."

Harry ona bakıyor, cevap vermezken ikisi birbirlerine bakıyorlardır, Pansy sorar

"Babanı görmek istemez misin?"

Harry ilerde o an ona aşık olduğunu söyleyecekken, şimdi sadece gülümsüyor, onaylar..

S : Dashboard Confessional - Hands Down (featuring Michael Stipe)

– *Way To Fall'dan bir anı, o anki duygularına sahip şu an –*

Hands down, this is the best day I can ever remember.

Harry yataktan kalktığında ona tutunur, Pansy gülerken asılmamasını söylerken onun üzerine battaniyeyi örter, delikanlı ona dayanıyor, hala güçsüz, sırtı acıyor, ama iyiyken onun beline asılır, ikisi yürürlerken Pansy uzanarak kapıyı açar, ikisi serin koridora çıkarlarken St. Mungo'nun tüm katı boşaltılmış, diğer odadan bir sürü ses geliyordu, Pansy onu oraya götürür..

Genç kız kapıyı açıp içeri iterken içerdeki kimse onlara dönmez, tam aksine konuşmaya devam ederlerken Ron ayakta, elinde asası, tavana bakarak konuşur

"Hayır bu kötüydü, daha iyi olabilir Snape-" yataktaki Snape çenesini kapatmasını söylerken Ron gülüyor, asasını ona doğrultarak konuşur

"Profesör benim! Bir daha-"

"Kim sana tılsımda iyi olduğunu söyledi-"

"Sen, bir daha dedim."

Snape iç çekerek asasını alır ve tekrar kaldırırken Neville yerde, Luna ile birlikte gazeteleri yere yayıyor, yüksek sesle okuyordur, diğer yanda Lavender ve Parvati çikolata kutularını açıyorken Fred ve George duvara resimler yapıştırıyorlardır, Harry yanındaki kıza dayanarak onları izlerken arkadan bir bomba düşer

"Harry nerd-salak!"

Hepsi oraya dönerken Ron asasını indiriyordur, Harry gülümsüyor, hepsine bakıyorken Neville yatağa tutunarak kalkıyor, sorar

"Nasılsın Harry? Uyandırdık mı-"

"Hayır, kendim uyandım.. Siz ne yapıyorsunuz?"

Luna gülümsüyor, yerde oturuyorken cevaplar

"Ron babana büyü öğretiyor-"

"Ron? Babama büyü öğretiyor? Hafızası mı gitti-" Snape gözlerini devirirken Ron gülerken asasını cebine sokuyor, cevaplar

"Öylesine.. Ayakta durma, yürüyün-" Pansy doğru derken yürür, Harry ona tutunarak giderken Draco vazoyu koyacak yer arıyordu, Harry dönerek yataktaki adama bakarken Pansy onu oraya götürüyordu, Snape asasını kenara alırken biraz daha dikleşir, Harry yatağa otururken ona bakıyor, gülümser
"Hey.."

Snape başını sallarken ona bakıyor, sorar

"Nasılsın? İyi görünüyorsun, Arthur sırtının iyileştiğini söyledi-"
"Evet, sadece sızlıyor.."

O sırada kapı açılır, Remus elinde bir tepsiyle içeri girerken konuşur

"Geldim, alın, aşağısı panayı gibi-*Harry!* Uyanmışsın-al Draco-" Draco alırken Ron da giderek ona yardım eder, Remus onları geçerek delikanlının başına gelir ve eğilerek saçlarından öper, dudakları basılı, bir süre kalırken Harry saçlarının altından babasına bir bakış atar, Severus kaşını kaldırırken Harry gülümser, Remus çekilirken konuşur
"Ölmediğine sevindim Harry.. Yaptığın çok cesurcaydı.."

Harry teşekkür ederken Remus diğerine döner, konuşur

"Onu da getirdiğin için teşekkürler.."
"Kesin yakında pişman olacağım.."

Remus gülerken Severus gözlerini devirir, Remus onun da başına eğilip öper, bir an dururken Harry babasının başını ona dayadığını görür gibi olur, gülümserken Remus çekilir ve ikisine yiyecek almaya gider, başları biraz boşalırken Harry babasına bakar, Severus sorar

"Sırtında bir şey var mı, doğruyu söyle-"
"Görmedim bile.. Kalkar kalkmaz buraya geldim-"
"Aptal.."
"Senin benim başımda beklemen gerekmez miydi?"
"İyisin, niye bekleyeyim-" geride Ron '*yalan*' derken Harry oraya döner, Draco da kendine meyve suyu alıyor, cevaplar
"Daha yeni buraya geçti, kanma.."

Harry gülümseyerek babasına döner, Severus iç çekerken Harry daha da gülere sorar

"Ne büyümüş bu öğrendiğin? Şaşırtıcı olmalı.."
"Çok.."

Harry gülere gerçekten ne olduğunu sorar, Severus cevap vermezken Harry diğerlerine döner, ama Pansy ile Remus hariç hepsini oraya buraya oturmuş, bekliyor bulurken Remus yatağın diğer yanındaki iskemleye oturuyordu, Pansy de elinde bir şişe suyla gelmiş, Harry'nin yanında dururken Harry ona bakar, genç kız cevaplar

"Ayağa kalk, daha iyi-" Harry sessiz, ona tutunarak tekrar kalkarken Draco sırtır
"Tarihi bir an olacak-" Ron da gülümsüyor, cevaplar
"İyi olsun Snape, not vereceğim-" Snape ona bir bakış atarken Harry neler olduğunu merak ediyor, genç kızla birlikte odanın ortasına gerilerken Snape konuşur
"Ben verdiğim sözleri tutarım, ne kadar aşağılayıcı olsa da.."

Harry '*peki*' derken Severus derin bir nefes alır, ve sonra asasını sallarken bir an sonra asasından müzik dolu baloncuklar çıkmaya başlar, odada herkes kahkaha atarken Harry şok içinde, görüntüye bakar..

Oda..

Rengarenk, boy boy baloncuklar odayı doldurmuş, müzik çalıyor, herkes baloncukları birbirine itiyorken Harry elini ağzına kapatmış, yeşil gözleri dolu, baloncukları izliyordur, yanındaki genç kız sorar

"Oturalım mı?"

Harry başını iki yana sallar, odanın ortasında, baloncukların ortasında durmaya devam ederken gözleri dolu, fısıldar

"Söz vermişti.. Kazanırsam baloncuk saçacaktı.."

"Tutmuş işte.. Bunlar çok artistik baloncuklar.."

Harry gülerek ona bakar, sonra babasına dönerken Snape kaşını kaldırır, Harry gülümser

"Sağol.. Bunun anlamını bilemezsin.."

Babası onu izliyor, bir şey söylemezken dönerek Remus'un cümlesine cevap verir, ikisi konuşarak yemeklerine başlarken Harry onları izliyor, sonra dönerek baloncuklarına bakar, pembe bir baloncuk burnunun ucunda patlarken Harry gülerek eliyle savuşturur, Pansy uzanarak onun saçlarını gözünden çekerken konuşur

"Muzurlar bir de, hale bak-"

"Ayrıca pembeler-" Pansy gülerken eliyle oraya gelen yeşil bir taneyi patlatır, mırıldanır

"Gittikçe artıyorlar bir de-"

"Pansy-" Pansy 'efendim' diyerek ona dönerken Harry onun dudaklarını örter, eli onun belinde, sıkıca ona tutunurken genç kız nefessiz, bir anda bir şey düşünemez olur, Harry onun saçlarına diğer elini sokarken odadaki herkes bağılıyor, bir şeyler söylüyordur, Harry onu öpüyor, Pansy onu öpüyor, baloncuklar etrafını sarıyorken şarkı devam ediyordur..

THE END

Çok, çok beğendiğim bir Severitus oldu. Ayrıca okurken herkesin karşılaştıracığını bildiğim 'In The End'den daha derin, daha gerçekçi, daha insani bir senaryo oldu..

Karmaşıktı, karışıkı, 'nasıl babası olmuş' sorusundan çok, 'nasıl baba olunur' sorusunun cevabıydı bu parça.. 'Nasıl babası olmuş'u daha önce cevaplamıştım, aynı şeye tekrar girmek manasızdı benim için.. Bu sefer bunu denedik, ve ben memnun kaldım..

Bu senaryoyu Severitus isteyenler için yazdım. Tam anlamıyla başlama sebebim buydu, umarım beğenilir, umarım mutlu eder.. Bu parça sizlere gitsin efendim, her şey için teşekkürler,

Awakencordy

15.07.08

16.10.08

Merhaba,

Okuduğunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:

<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Şu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.